W.S.J.

วพ
ปัญญาประคุณศึกษาวุธ

คู่มือ

New Method READERS

พร้อมด้วยประโยคหัดสนทนา

สำหรับชั้นมัธยมปีที่ 6

สัญญา เธียรวรรณ กศ.บ., ป.ม.
ชัต สุนทโรทยาน (B.I.S.)

1092

คู่มือ

NEW METHOD READERS

READER 5

สำหรับชั้นมัธยมปีที่ ๑

ห้องสมุดแห่งชาติ
- 3 ก.ย. 2502
กรมศิลปากร

จัดทำโดย

สัญญา เธียรวรรณ กศ.บ., ป.ม.

ชิต สุนทโรทยาน (B.I.S.)

จัดพิมพ์จำหน่ายโดย

โรงพิมพ์ วัฒนาพานิช

โทร. 27225 ถนนบำรุงเมือง สำราญราษฎร์ พระนคร

428
ก

ราคาเล่มละ 6.00 บาท

พิมพ์ครั้งแรก
พ.ศ. 2502

เลขห้อง 1214
ด28
ส5559
เลขหมู่
เลขทะเบียน

(สงวนลิขสิทธิ์)

☐ พิมพ์ที่ ร. พ. วัฒนาพานิช เลขที่ 216-218-220
☐ ถนนบำรุงเมือง ตอนสำราญราษฎร์ พระนคร
☐ นายสร้อยจั๊ว เจ้าของ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา 2502

คำนำ

หนังสือคู่มือ New Method Readers, Reader 5 สำหรับนักเรียนมัธยมปีที่ ๖ เล่มนี้ ได้เขียนขึ้นตรงตามฉบับเรียนอันจะเป็นคู่มือทดยงสำหรับนักเรียนดังกล่าวและผู้ปรารถนาจะฝึกฝนภาษาอังกฤษด้วยตนเองใช้เทียบเคียงได้ตลอดเล่ม ได้ให้ศัพท์ยากซึ่งจะพบในหนังสือนี้เป็นตอน ๆ ไป คำใดที่เป็นคำใหม่ก็ได้จัดพิมพ์ไว้ในท้องเรื่องเป็นอักษรพิเศษอันจะช่วยให้ผู้ศึกษาทุ่นเวลาในการจดศัพท์และคำแปลได้มากเมื่ออ่าน

สำหรับแบบฝึกหัดท้ายเล่มก็ได้จัดทำคำเฉลยไว้ด้วย ครบทุกข้อ แต่มิได้ลอกคำถามภาษาอังกฤษไว้ด้วย เพราะหนังสือนี้เป็นเพียงคู่มือ ผู้ศึกษาจำเป็นต้องมีฉบับภาษาอังกฤษที่ใช้เรียนอยู่แล้ว เพียงแต่แปลคำถามไว้เพื่อเป็นทางให้ผู้ศึกษาเข้าใจความหมายของคำถาม ส่วนคำตอบนั้นคงให้ไว้บริบูรณ์ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย นอกจากนั้นยังได้เพิ่มบทฝึกหัดสนทนาภาษาอังกฤษ ซึ่งเห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษาบ้างไม่มากก็

น้อยไว้ด้วย ผู้เขียนยินดีรับคำติชมหากจะมีส่งบกพร่องเกิดขึ้น
ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ปรับปรุงแก้ไขในการจัดพิมพ์ครั้งต่อ ๆ ไปตาม
ความเหมาะสม และขอขอบคุณแต่ท่านผู้ใช้หนังสือทุกท่าน

สัญญา เธียรวรรณ
อาจารย์ ร.ร. นายร้อย จ.ป.ร.

ชิต สุนทโรทยาน
สำนักงานแถลงข่าวอังกฤษ

พ.ศ. ๒๕๐๒

หอสมุดแห่งชาติ
- 3 ก.ย. 2502
กรมศิลปากร

สารบาญ

บทที่		หน้า
1.	แกเร็ธ และลิเน็ท **Gareth and Linette**	1
2.	การสวรรคตของพระเจ้าอาเธ่อร์ **The Death of Arthur**	26
3.	ผม (หนวด เครา และขน) **Hair**	31
4.	อิวลิสซีส กับ ไซคลอพซ **Ulysses and the Cyclops**	40
5.	คำโคลง "อิวลิสซีส" **Ulysses**	59
6.	กระท่อมที่ชายแดน **The Cottage on the Border**	62
7.	การข้ามทะเลทราย **Crossing the Desert**	84
8.	ริพ แวน วิงเกิล **Rip van Winkle**	97
9.	รอบปี **Round the Year**	122

บทที่		หน้า
10.	พระรามกับนางสีดา **Ram and Sita**	133
11.	บทสวดของเดวิด **A Song of David**	159
12.	บทฝึกหัดทบทวน **Revision Exercises**	163
13.	บทฝึกหัดสนทนาภาษาอังกฤษ	187

คำย่อที่ใช้ในหนังสือนี้

n.	เท่ากับ	Noun	นาม
v.	,,	Verb	กริยา
adj.	,,	Adjective	คุณศัพท์
adv.	,,	Adverb	กริยาวิเศษณ์
conj.	,,	Conjunction	สันธาน
pron.	,,	Pronoun	สรรพนาม
prep.	,,	Preposition	บุรพบท
pp.	,,	Past Participle	กาลสมบูรณ์
pl.	,,	Plural	พหูพจน์
Ans.	,,	Answer	คำตอบ

บทที่ ๑

แกเร็ธ และ ลิเน็ท

A

นานมาแล้ว ในประเทศอังกฤษมีพระเจ้าแผ่นดินทรงใหญ่พระองค์หนึ่งทรงพระนามว่า พระเจ้าอาเธอร์ พระเจ้าอาเธอร์ทรงมีโต๊ะกลมอยู่โต๊ะหนึ่งซึ่งพวกอัศวินนั่งได้ถึง 150 คน อัศวินโต๊ะกลมเหล่านี้ได้ช่วยเหลือพระเจ้าแผ่นดินในทุกสิ่งทุกอย่าง และพวกอัศวินก็ได้ช่วยเหลือคนทุกคนที่อยู่ในความลำบากและได้พาเข้าเฝ้าพระเจ้าแผ่นดินเพื่อร้องขอความช่วยเหลือด้วยเหมือนกัน ดังนั้นผู้ใดที่อยู่ในความทุกข์ยากก็มักจะไปเข้าเฝ้าพระเจ้าอาเธอร์และเรียกร้องความช่วยเหลือจากเหล่าอัศวินคนใดคนหนึ่ง และไม่มีผู้ใดที่ได้ไปโดยไม่ได้รับความช่วยเหลือ

การเป็นอัศวินโต๊ะกลมนถือว่ามีเกียรติสูงมาก ไม่มีผู้ใดได้รับสิทธิเข้านั่งที่โต๊ะกลมนนอกจากผู้ที่มีตำแหน่งสูง มีความประพฤติดีและบุคคลที่มีชื่อเสียงยิ่งเช่นพวกนักรบเท่านั้น

แกเร็ธเป็นโอรส ของ พระเจ้าล้อท และพระราชินี เบลิเซนท์

วันหนึ่งพระองค์ได้เข้ามาประทับยืนอยู่ใกล้ๆเก้าอี้ของพระมารดา แล้วทูลขึ้นว่า "โอพระมารดา กระหม่อมไม่ใช่เด็กอีกแล้ว พระมารดาจะทรงช่วยให้กระหม่อมได้เป็นอัศวินของพระเจ้าอาเธอร์บ้างไม่ได้หรือ ?"

พระนางตรัสว่า "ก่อนที่ฉันจะสามารถเรียกร้องขอเกียรตินให้เจ้า ฉันต้องขอสิทธิพิสูจน์ดูว่าเจ้ามีความเหมาะสมแก่ตำแหน่งนี้เสียก่อน เช่นเดียวกับอัศวินคนหนึ่ง เจ้าจะต้องสัญญาว่าจะจงรักพระเจ้าแผ่นดินและเชื่อฟังพระองค์ ฉันขอสิทธิพิสูจน์เสียก่อนว่าเจ้ารู้จักการที่จะเชื่อฟังอย่างแท้จริง"

"จงเรียกร้องข้อพิสูจน์อันยากลำบากนั่นเถิด" แกเร็ธทูลตอบ "จงเรียกร้องขอพิสูจน์สัก 100 ข้อ ขอแต่เพียงให้กระหม่อมได้ไปยังราชสำนักของพระเจ้าอาเธอร์เท่านั้น"

พระมารดาของพระองค์จึงตรัสตอบว่า "สิ่งนี้จะเป็นข้อพิสูจน์ของฉัน คือเจ้าต้องไปยังพระราชวังของพระเจ้าอาเธอร์โดยแต่งกายอย่างคนยากจนที่ไปเสาะแสวงหาใครคนหนึ่งที่ต้องการจ้างคนรับใช้ เจ้าจะต้องเป็นคนรับใช้อยู่ในห้องครัวของพระราชวัง และรับใช้ปะปนอยู่กับพวกคนใช้ที่นั่นเป็นเวลา 12 เดือน"

แกเร็ธทูลตอบว่า "ผู้รับใช้ด้วยกายก็อาจจะมีความอิสระทางใจ (วิญญาณ) พระองค์เป็นพระมารดาของกระหม่อม กระหม่อมย่อมเชื่อฟังพระองค์ ดังนั้นลูกจะต้องไป และไปเป็นคนรับใช้ในพระราชวังของพระเจ้าอาเธอร์"

assist	*v.*	แอสซิสท์		ช่วยเหลือ
anybody	*pro.*	เอนนีบอดี		คนหนึ่งคนใด
claim	*v.*	เคลม		เรียกร้องสิทธิ์
proof	*n.*	พรูฟ		ข้อพิสูจน์
Royal palace	*n.*	รอยอัล	แพเลซ	พระราชวัง, วังหลวง
hire	*v.*	ไฮร์		จ้าง

B

วันรุ่งขึ้นแกเร็ธลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ และทรงแต่งพระวรกายเยี่ยงคนรับใช้ ในไม่ช้าก็ออกเดินทางข้ามทุ่งมุ่งตรงไปยังนครหลวงแคมเมล็อท ที่ซึ่งพระราชวังของพระเจ้าอาเธอร์ตั้งอยู่

หมอกในยามเช้าปกคลุมหนาทึบรอบๆ พระองค์ ม่านหมอกได้ซ่อนตัวเมืองไว้จนกระทั่งหลังคาบ้าน หรือว่าหอคอยก็ไม่สามารถมองเห็นได้ พระอาทิตย์ได้ขึ้นสูงขึ้นก็สาดแสงไปต้องหมอกเป็นสีดอกกุหลาบและสีทอง หอคอยพระราชวังของพระเจ้าอาเธอร์ก็ได้ปรากฏตัวให้เห็นประดุจก้อนหิน สูงตระหง่าน

ตั้งอยู่กลางทะเลหมอก และแล้วเมื่อตะวันสูงขึ้นหมอกก็จาง
หายไป ทำ ให้มอง เห็นพระราชวัง แคมเมล็อท พร้อม กับ หอคอย
สลัว ๆ และหลังคาที่ส่องแสงเป็น ประกาย อยู่เบื้องหน้า เขา อย่าง
ชัดเจน

แกเร็ธได้เข้าไปทางประตูใหญ่ และปรากฏตัวเองอยู่ใน
ถนนใหญ่ของเมืองนั้น พวกอัศวินผ่านเขาไปพร้อมด้วยเกราะ
ที่สวมอยู่เต็มตัว มีเด็กรับใช้ติดตามไปอย่างกระชั้นชิดเพื่อวิ่ง
ไปรับใช้นายของพวกเขา สุภาพสตรีที่สวยงามก็มองลงมา
จากหน้าต่างข้างบน เพื่อดูความรื่นเริงบันเทิงใจที่เบื้องล่าง

ในที่สุดเขาก็มาถึงวังหลวง และได้เข้าไปในห้องโถงใหญ่
มีประตูโค้งใหญ่หลายประตูอยู่เหนือเขา และมันค่อย ๆ หายไป
จากการมองเห็นในความมืดเบื้องบน เบื้องล่างซุ้มโค้งมหึมา
นั้นแหละเป็นที่ออกชุนนางของพระเจ้าอาเธอร์ และผ่านเลยไป
จากเบื้องบนศีรษะของประชาชนที่อยู่ในซุ้มห้องโถงนั้น แกเร็ธ
ก็ได้เห็นพระวรกายอันงามสง่าของพระเจ้าอาเธอร์

เขาได้หยุดยืน อยู่ที่ ทางเดินลอดซุ้มโค้งเล็ก ๆ ชั่วขณะหนึ่ง
เพราะฝูงชนกำลังผลักใสเขาและเบียดเสียดยัดเยียดกันอยู่รอบ ๆ
และเขาต้องการหยุดพักผ่อน และเมื่อได้หยุดพักแล้วก็รู้สึกว่า

เขามีแรงพอจะผลักดันไปได้อีกเหมือนกัน เนื่องจากเขาเป็นคนรูปร่างใหญ่และแข็งแรงจึงสามารถผลักดันได้แรงกว่าคนอื่น และในไม่ช้าเขาก็พบตัวเองอยู่ข้างหน้า

mist	*n.*	มิสท์	หมอก
tower	*n.*	ทาวเอ้อ	หอคอย
main	*adj.*	เมน	ใหญ่, สำคัญ
upper	*adj.*	อัพเพอร์	ข้างบน
arch	*n.*	อ๊าร์ช	ประตูโค้ง, ซุ้ม
archway	*n.*	อ๊าร์ชเวย์	ทางเดินลอดซุ้ม
push	*v.*	พุช	ผลัก, ดัน

C

คนเป็นจำนวนมากต่างก็ผลักดันหาทางออกไปจากฝูงชนเพื่อทูลร้องขอสิทธิต่าง ๆ ของตนต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าแผ่นดิน หรือวิงวอนพระเจ้าแผ่นดินให้ทรงช่วยเหลือ เขาเหล่านั้นในทางที่แตกต่างกันออกไป ในที่สุดแกเร็ธก็ได้รับโอกาสบ้าง เขาคุกเข่าลงเบื้องหน้าพระพักตร์และกราบทูลว่า

"โอ พระราชา ข้าพระพุทธเจ้าใคร่จะทูลขอร้องในสิ่งที่ง่าย ๆ การเรียกร้องสิทธิที่ง่าย ๆ นั่นคือขอพระองค์จงให้อนุญาตแก่ข้าพระพุทธเจ้าได้ทำงานอยู่ในหมู่คนรับใช้ในห้องเครื่องของพระองค์เป็นเวลาสัก 1 ปี"

พระเจ้าแผ่นดินได้ทอดพระเนตรมาที่เขา และตรัสขนว่า
"เจ้ากดูเหมือนจะเป็นคนหนุ่มที่แข็งแรง และควรจะขอร้อง
เอาบางสิ่งบางอย่างที่มากกว่านอก แต่เมื่อขอร้องมาเพียงเท่า
นั้น ฉันก็ให้อนุญาต และเจ้าจะต้องอยู่ในความบังคับของ
เซอร์ เคย์ เพราะเขาเป็นคนดูแลห้องเครื่อง"

ดังนั้นแกเร็ธจึงได้กลายเป็นคนรับใช้อยู่ในห้องเครื่อง กิน
อาหารใกล้ ๆ ประตู และนอนปะปนอยู่กับพวกคนรับใช้ในที่ซึ่ง
เขาพอจะนอนได้ แต่ เซอร์ เคย์ให้เขาทำงานหนักที่สุด และ
ให้ทำงานที่สกปรกที่สุด แต่แกเร็ธก็เชื่อฟังโดยปราศจากการ
บ่นคร่ำครวญ

เมื่อเวลาได้ผ่านพ้นไป 1 ปีพอดี วันหนึ่งพระเจ้าอาเธอร์
จึงทรงเรียกหาแกเร็ธและตรัสขนว่า "แกเร็ธ มารดาของเจ้า
ได้เล่าเรื่องของเจ้าให้ฉันฟังแล้ว เจ้าปรารถนาจะเป็นอัศวิน
คนหนึ่งของฉัน จงจำไว้ว่าอัศวินของเรานั้นได้ผ่านการทดลอง
ที่ลำบากมาแล้ว และเขาทั้งหลายต้องให้สัญญาที่มั่นคงอีกด้วย
เขาสัญญาที่จะใช้ชีวิตอยู่ด้วยความซื่อสัตย์เต็มที่ และมีความ
จงรักภักดีต่อฉันซึ่งเป็นพระราชาของพวกเขาอย่างเต็มเปี่ยม
อัศวินทั้งหลายสัญญาว่าจะเชื่อฟังฉันอย่างเด็ดขาด"

แกเร็ธทูลตอบว่า "โอ พระราชา อันว่าการเชื่อฟังอย่างเด็ดขาดนั้น ขอให้ถามเซอร์ เคยดูเท่านั้นว่า ข้าพระพุทธเจ้าได้เชื่อฟังเขาเพียงใดตลอดระยะเวลา 1 ปีอันยาวนานนั้น และสำหรับการทดลองนั้น ขอจงได้ให้การทดลองแก่ข้าพระพุทธเจ้าดูเถิด"

"เจ้าจะต้องได้รับการทดลอง" พระเจ้าแผ่นดินตรัส

charge	*v.*	ช้าร์จ	บังคับ, ให้ทำ
Sir	*n.*	เซ่อร์	ตำแหน่งยศขุนนางอังกฤษ
trial	*n.*	ไทรอัล	การทดลอง
utter	*adj.*	อัทเทอร์	เต็มที่, อย่างยิ่ง

D

ในเย็นวันเดียวกันนั้น มีสตรีสาวผู้สูงศักดิ์คนหนึ่งได้เข้ามาในท้องพระโรงใหญ่นั้น สตรีสาวคนนี้สวยงามมากจนคนทั้งหมดพากันจ้องมองดูเธอด้วยความประหลาดใจ

"ชื่อของหม่อมฉัน" สตรีสาวทูล "คือลิเน็ท หม่อมฉันมาทูลขอร้อง พระองค์ให้ส่งเซอร์ ลานซล็อท อัศวินผู้กล้าหาญที่สุดของพระองค์ให้ไปช่วยเหลือหม่อมฉัน เพราะว่าโอนอร์น้องสาวของหม่อมฉันถูกอัศวินร้าง ยักษ์ 4 คนจับไปเป็นนักโทษ การที่จะไปถึงเธอได้ต้องผ่านแม่น้ำใหญ่สามสาย แม่น้ำแต่ละสายมีอัศวินคนหนึ่งดูแลอยู่ อัศวินทั้งสามขนานนามตัวเองว่า

ดาวรุ่ง ตะวันเที่ยง และสายัณห์ แต่อัศวนคนที่ซึ่งเฝ้าประตู
อยู่ กล่าวกันว่าเป็นอัศวนที่มีรูปร่างใหญ่โตที่สุดและน่ากลัวกว่า
อัศวนทั้งหมด เขาถูกเรียกชื่อว่าราตร์ เขาขี่ม้าสีดำตัวใหญ่
สวมเกราะดำ และเชี่ยนกระดูกคนตายไว้ และนั่น-" เธอ
หยุดพูดและจ้องมองไปที่ลานซัลอทซึ่งนั่งอยู่ในที่ของเขาใกล้พระ
เจ้าแผ่นดิน "เพราะเหตุนี้เองหม่อมฉันจึงได้มาขอร้องให้
เซอร์ลานซัลอทไปช่วยเหลือ"

maiden	*n.*	เมดเด้น	สตรีสาว
gaze	*v.*	เกซ	จ้องดู
huge	*adj.*	ฮิวจ์	ใหญ่โต, มหึมา

E

แล้วแกเร็ธจึงได้ร้องขึ้นว่า "โอ พระราชา อนุญาตให้ข้า
พระพุทธเจ้าทำความพยายามในการนี้เถิด"

"จงไปเถิด" พระเจ้าอาเธอร์ตรัส

สตรีสาวจ้องมองแกเร็ธ เธอเห็นเขาเป็นเพียงคนรับใช้ใน
ห้องเครื่อง เธอจึงหันไปจ้องมองพระเจ้าอาเธอร์อยู่ชั่วขณะหนึ่ง
แล้วก็ร้องทูลขึ้นว่า "น่าอับอายจริง! หม่อมฉันทูล
ขอลานซัลอท แต่พระองค์ส่งเจ้าหนุ่มทรัพจางอยู่ในครัวให้!"
แล้วเธอก็หันไปจากห้องโถง

ในขณะเดียวกันนั้น มหาดเล็กคนหนึ่งก็มาหาแกเร็ธ และพูดว่า "พระราชาได้ทรงส่งม้าตัวหนึ่งและเสื้อเกราะมาให้ท่าน"

แกเร็ธจึงรีบออกไปโดยทันที เขาสวมเสื้อเกราะแล้วก็กลับมายังท้องพระโรงเพื่อทูลลาพระเจ้าอาเธอร์และพวกอัศวิน เขาได้ไปลาเซอร์เคย์ด้วยเหมือนกัน แต่ไม่พบ ต่อมาอีกขณะหนึ่งเขาก็ขี่ม้าตาม เลดี้ ลิเน็ทไป และบรรดาคนใช้ของราชสำนักซึ่งเคยร่วมรับใช้มาด้วยกันกับเขา ต่างก็โบกมือร่ำลาเขาที่กำแพงพระราชวัง

instant	*adj.*	อินสทันท์	ด่วน, ทันทีทันใด
instantly	*adv.*	อินสทันลี	ทันทีทันใด
farewell	*n.*	แฟเวล	การอำลา

F

หลังจากแกเร็ธได้ขี่ม้าออกจากเมืองได้ครู่หนึ่ง เซอร์เคย์ก็เร่งรีบติดตามเขามา เซอร์เคย์สวมเสื้อเกราะด้วย เขาโกรธมากที่เด็กหนุ่มห้องเครื่องที่เคยอยู่ในความบังคับบัญชาของเขาได้รับการทดลองเพื่อให้เป็นอัศวิน เขาคิดว่า "มันเป็นแต่เพียงคนรับจ้างคงจะไม่รู้วิธีต่อสู้ ฉันจะต้องไปเดี๋ยวนี้ และไปสอนบทเรียนให้มันเสียบ้าง !"

เซอร์เคย์เข้าไปใกล้แกเร็ธอย่างรวดเร็วในขณะที่เขาขี่ม้าข้ามทราบแห่งหนึ่ง ขณะที่เข้ามาใกล้ เซอร์เคย์ก็ร้องตะโกนไปที่แกเร็ธว่า

"เจ้ารู้จักฉันไหม เจ้าเด็กคนครัว ?"

แกเร็ธรอคอยให้เขาเข้ามาใกล้อีก

"เจ้ารู้จักฉันไหม เจ้าคนรับจ้าง ?" เซอร์เคย์ตะโกนขึ้นอีก

"ฉันรู้จักท่านซิ" แกเร็ธตอบพร้อมกับนั่งให้กระชับแน่นบนอานม้าของเขา "ฉันรู้จักท่านในฐานะที่เป็นอัศวินที่เป็นอัศวินที่ไม่สุภาพที่สุด !" และในขณะเดียวกันนั้นเขาก็ลดหอกต่ำลงและควบม้าเข้าไปหาเซอร์เคย์อย่างดุร้าย

หอกแทงเซอร์เคย์เข้าที่น่าอก และดันเขาตกลงจากหลังม้าและเขานอนลงประดุจดังตายแล้ว

แกเร็ธขี่ม้าตามสุภาพสตรีผู้นั้นต่อไปอีก เธอยังคงโกรธเขาอยู่มาก และตั้งใจจะแสดงกิริยาให้หยาบคายเท่าที่จะเป็นได้ เธอหันหลังให้เขาอย่างหยาบคาย และไม่โต้ตอบเมื่อเขาพูดด้วย

"เธออาจจะหยาบคายได้เท่าที่เธอชอบ" แกเร็ธพูด "แต่ฉันตั้งใจที่จะให้ความอิสระภาพแก่น้องสาวของเธอ"

หญิงสาวได้หันจากอานม้ามามอง "เจ้าหนุ่มคนครัว" เธอพูด "ตัวเจ้ายังได้กลิ่นน้ำมันและกลิ่นการหุงต้ม น้องสาวของฉันไม่ขอความอิสระภาพจากคนรับจ้างจากคนเช่นเจ้าหรอก"

"ถึงกระนั้นก็ตาม ฉันก็ตั้งใจที่จะทำงานนี้" แกเร็ธตอบ

คนทั้งสองขี่ม้ากันต่อไป เธออยู่ข้างหน้าเขาตามหลัง เธอหยาบคายและโกรธเคือง เขานั่งเงียบและตั้งอกตั้งใจ

approach	*v.*	แอ็พโพรช	เข้าไปใกล้
saddle	*n.*	แซ็ดเดิ้ล	อานม้า
to lower	*v.*	ทุ โลเวอร์	ต่ำลง
determine	*v.*	ดี่เทอมิน	ตกลงใจ
rude	*di.*	รูด	หยาบ, หยาบคาย
freedom	*n.*	ฟรีดอม	ความอิสระภาพ

G

ในที่สุดคนทั้งสองก็มาถึงฝั่งแม่น้ำสายหนึ่ง มันเป็นเวลาเช้าตรู่ น้ำค้างส่องประกายสลัวอยู่บนใบไม้และดอกไม้ ใบไม้ทุกใบเป็นประกายคล้ายกับเพชรพลอยด้วยน้ำค้าง และมีหยาดน้ำค้างอยู่บนหญ้ามองดูคล้ายกับเพชรพลอย มีสะพานโค้งข้ามแม่น้ำอยู่สะพานหนึ่ง ที่ฝั่งโน้นมีกระโจมผ้าไหมสีแดงกระโจมใหญ่ตั้งอยู่ใต้ต้นไม้ใบดก มีชายร่างยักษ์คนหนึ่งนั่งอยู่หน้ากระโจม เขาคือ ดาวรุ่ง นั่นเอง เมื่อเขาเห็นแกเร็ธและลิเน็ทจึงร้องขึ้นว่า

"นี่คืออัศวินคนที่ท่านได้นำมาจากราชสำนักของพระเจ้าอาเธอร์เพื่อมาต่อสู้กับฉันใช่ไหม ?"

"เปล่าเลย" เลดี ลเนทตอบ "พระเจ้าอาเธอร์มิได้ใส่พระทัยกับเจ้าและพี่น้องสามคนของเจ้าเท่าใดนัก พระองค์จึงส่งชายหนุ่มลูกจ้างจากห้องเครื่องของพระองค์มาต่อสู้กับเจ้า"

"พวกสาวใช้แห่งรุ่งอรุณ !" เขาร้อง "พวกสาวใช้ของดาวรุ่ง จงเอาอาวุธมาให้ฉัน !"

แล้วก็มีหญิงสาวสวยสามคน ออกมาจาก ม่านแพร ของกระโจมหลังนั้น เท้าของหญิงสาวเปลือยเปล่า และมีแสงสลัวอยู่ในหญ้าที่มีน้ำค้างเกาะ ศีรษะของหญิงสาวเปลือยเปล่าและมีเพชรส่องประกายแวววับ ประดุจหยาดน้ำค้างในแสง พระอาทิตย์อยู่บนศีรษะที่มิได้ปกคลุมของพวกเธอ หญิงสาวเหล่านั้นรับแต่งตัวให้อัศวินด้วยเสื้อเกราะสีน้ำเงิน และให้โล่สีน้ำเงินที่เขียนรูปดาวรุ่งไว้แก่อัศวิน

เลดี ลเนทเห็นแก่เธอจ้องมองดูอัศวินร่างยักษ์ด้วยความประหลาดใจ

"เจ้าไม่ชอบที่จะหนีไปเสียก่อนหรือ ?" เธอพูด "เพราะยังมีเวลาอยู่ ฉันคิดว่าคนครัวส่วนมากชอบที่จะหนีมากกว่าที่จะ

ต่อสู้"

"ฉันชอบที่จะต่อสู้กับอัศวินชนิดนั้นสักร้อยคน มากกว่าที่จะได้ยินคำพูดที่หยาบคายของเธอ แม่สุภาพสตรีของฉัน"

dew	*n.*	ดิว	น้ำค้าง
leaf	*n.*	ลีฟ	ใบไม้
leaves	*n.*	ลีฟซ์	ใบไม้หลายใบ (**pl.** ของ **leaf**)
think little of		ธิง ลิตเติ้ล ออฟ	คิดถึงเล็กน้อย
maid	*n.*	เมด	สาวใช้
silken	*adj.*	ซิลเคน	ทำด้วยแพร
bare	*adj.*	แบ	ไม่มีอะไรปกปิด,ว่างเปล่า
prefer	*v.*	พรีเฟอร์	ชอบมากกว่า

H

อัศวินทั้งสองลดหอกของเขาลงต่ำ และขี่ม้าเข้าหากัน เขาขี่ม้าขึ้นมาบนสะพานจากแต่ละฟาก และมาพบกันกลางสะพาน หอกของเขาได้แทงซึ่งกันและกันด้วยกำลังแรงจนทั้งสองกระเด็นตกมาจากอานม้า แกเร็ธเป็นผู้กระโดดลุกขึ้นเป็นคนแรก พร้อมกับชักดาบของเขาออกมา แต่ในครู่ต่อมาอัศวินอีกคนหนึ่งก็กระโดดลุกขึ้นเช่นเดียวกัน

แกเร็ธกระโดดเข้าใส่สัตรู และฟาดฟันสัตรูอย่างดุเดือดด้วยดาบของเขาจนสัตรูผงะหงายตกไปจากสะพาน

"ต่อสู้ได้เก่งมาก !" สตรีสาวร้องขน "เก่งมาก พ่อคนครัว !" โล่ห์ของแกเร็ธถูกผ่าครึ่งด้วยอำนาจการฟัน แต่การฟาดฟันในครั้งต่อมาเขากทำให้สัตรูลงไปนอนแผ่อยู่บนพื้นดิน

leap	*v.*	ลีพ	กระโดด
leapt	*v.*	เลพท์	ได้กระโดด **(pp.** ของ **leap.)**
a stroke	*n.*	เอ สโตร๊ค	การฟาดฟัน,การตี

I

"อย่าเอาชีวิตฉันเลย" อัศวินร้องขน "ฉันยอมแพ้"

"ฉันเต็มใจจะยกโทษให้ท่าน "แกเร็ธตอบ "ถ้าสภาพสตรีผู้นขอร้องฉันให้ยกโทษท่าน เธอจะขอร้องฉันให้ยกโทษแก่เขาไหม ?"

"เจ้าคนหยาบคาย" สุภาพสตรีร้องขน "ทำไมฉันจะต้องขอร้องเจ้าให้ยกโทษแก่ผู้หนึ่งผู้ใดด้วยเล่า ? ทำไมฉันจะต้องขอร้องอะไรจากเจ้า ?"

"ถ้าเช่นนั้นเขาจะต้องตาย" แกเร็ธพูด พร้อมกับยกดาบของเขาขน

"ถ้าเช่นนั้นจงยกโทษให้เขา--ฉันขอร้องเจ้า ฉันขอร้องเจ้าจงยกโทษให้แก่คนที่เกิดมาในตระกูลสูงกว่าตัวเจ้า"

"เขาไม่ได้เกิดในตระกูลสูงมากมายเลย" แกเร็ธพูด "แต่เป็นด้วยเธอขอร้องฉันให้ยกโทษให้เขา และเป็นเพราะว่ามันเป็นความยินดีของฉันอย่างยิ่งที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เธอสั่ง เพราะฉะนั้นฉันจึงไว้ชีวิตเขา"

คนทั้งสองขี่ม้าต่อไป

"ฉันคิดว่า" เลดี้ ลิเน็ทพูด "ขณะที่ฉันเฝ้าดูการต่อสู้ของเจ้าบนสะพานนั้น กลนสาปจากโรงครัวลอยมาหาฉันไม่มากนัก แต่เมื่อเจ้าให้ฉันขอชีวิตของเขาไว้จากเจ้า กลนสาปก็รู้สึกจะแรงขึ้นจากเดิมเป็นพันเท่า"

pardon	*n.*	พาดั้น	การให้อภัย
beg	*v.*	เบ็ก	ขอ,ขอร้อง
birth	*n.*	เบิร์ธ	กำเนิด,เกิด

J

มันเป็นเวลาเที่ยงวัน ดวงอาทิตย์ทอแสงระอุในกลางฤดูร้อน ได้สาดแสงสูงลิ่วในท้องฟ้าที่ปราศจากเมฆ ทิวทัศน์นั้นไม่มีต้นไม้เลย ไม่มีร่มไม้หรือเงาที่ใดเลย ในที่สุด เมื่อได้ผ่านความร้อนอันทารุณนั้น คนทั้งสองก็มาถึงแม่น้ำสายที่สอง ไม่มีสะพานข้าม เพราะว่าน้ำไม่ลึก กระแสน้ำพุ่งกระทบ

ก้อนหินดังเหมือนเสียงกระซิบโดยไม่หยุดหย่อน

ที่ฝั่งตรงข้าม ตะวันเที่ยงร่างยักษ์สวมเสื้อเกราะตลอดตัวนั่งอยู่บนหลังม้าสีแดงตัวใหญ่ เกราะอันวาววับของเขาส่องประกายอยู่ในแสงแดด บนโล่ห์ของเขามีรูปพระอาทิตย์ในเวลาเที่ยงวันเขียนไว้ เขาตะโกนข้ามกระแสร์น้ำมาว่า "ท่านเป็นใคร ?" ท่านกำลังทำอะไรอยู่ที่นี่ ?"

เลด ลิเน็ตตอบว่า "นี่คือหนุ่มคนครัวจากราชสำนักของพระเจ้าอาเธอร์ เขามีชัยต่อพี่น้องของเจ้า และเขาหวังที่จะทำกับท่านอย่างเดียวกัน"

ใบหน้าของอัศวินร้อนผ่าวด้วยความโกรธ "เฮ้ย !" เขาร้อง ขณะที่กระตุ้นม้าของเขาข้ามสายน้ำ "เขาออกจะหวังมากเกินไปเสียแล้ว"

แกเร็ธขม้าตรงไปข้างหน้าและได้พบกับเขากลางทาง ไม่มีที่ใช้หอก คนทั้งสองต่อสู้กันด้วยดาบอยู่กลางกระแสร์น้ำ แกเร็ธฟาดดาบลงไปอย่างดุเดือดสี่ครั้ง และครั้งที่ห้าส่งเจ้าตะวันเที่ยงพร้อมกับม้าของเขาลงไปอยู่ในน้ำ

mid	*adj.*	มิด	กลาง, กึ่ง, ครึ่ง,
blaze	*n.*	เบล็ซ	แสงกล้า

K

"ไม่ใช่การฟาดพื้นของเจ้าหรอกที่เหวี่ยงเขาล้มลง" เลดี้ลิเน็ทพูด "ม้าของเขาล้มลงไปต่างหาก"

แกเร็ธรู้สึกเหนื่อยหน่ายต่อคำพูดอันหยาบคายของสุภาพสตรีนั้นมาก แต่ก็ไม่ได้โต้ตอบ

เขาทั้งสองจึงเดินทางต่อไป แสงแดดอ่อนลงจากประกายอันร้อนระอุในตอนเที่ยงวันมาเป็นสีทองอันนิ่มนวลในเวลาบ่าย เวลาบ่ายก็จางลงเป็นเวลาเย็น และดอกไม้ที่เหี่ยวเฉาเพราะความร้อนในตอนกลางวันก็ห้อยช่อของมันลง คนทั้งสองได้ยินเขาลูกใหญ่เงาอันยาวของคนทั้งสองได้ทอดออกไปบนหญ้าอย่างอ่อนเพลียอยู่ข้าง ๆ เขา เขามองจากยอดเขาลงมาบนที่ราบกว้างและแม่น้ำกว้างใหญ่ที่ไหลอยู่สายหนึ่ง ซึ่งได้ซ่อนหายไปครั้งหนึ่งในระหว่างหมอกเมื่อยามเย็น

weary	*adj.*	เวียรี่	เหนื่อยหน่าย,อ่อนใจ
fade	*v.*	เฟด	จางลง, อ่อนลง, เหี่ยวลง
amid	*prep.*	อมิด	ในระหว่างกลาง, ท่ามกลาง

L

เมื่อคนทั้งสองใกล้เข้ามา แกเร็ธได้เห็นชายคนหนึ่งนั่งอยู่บนหลังม้าบนฝั่งแม่น้ำ เขานั่งทนนอยู่นิ่งและสงบเงียบมาก เงาอันใหญ่โตทอดอยู่บนน้ำนิ่งในแม่น้ำ เขานั่งนิ่งมากประดุจสิ่งที่ไม่มีชีวิตซึ่งแกะสลักจากหิน เขาไม่สวมเกราะร่างกายของเขาดูเหมือนจะเปลือยเปล่าอย่างแท้จริง

"เขาเป็นบ้ากระมัง ?" แกเร็ธพูด "ทำไมเขาจึงนั่งอยู่ที่นั่นด้วยผิวหนังอันเปลือยเปล่า ?"

"ผิวหนังของเขามิได้เปลือยเปล่าหรอก" ลิเน็ทตอบ "เขาห่อหุ้มร่างกายด้วยหนังสัตว์ หนังสัตว์นั้นเหนียวมากจนไม่มีดาบเล่มใดจะฟันมันเข้า และเครื่องแต่งกายชุดหนังสัตว์เหมาะเจาะกับเขาเหมือนกับผิวหนังของเขาเอง"

อัศวินสายฉันท์สำคัญแกเร็ธผิดว่าเป็นพี่น้องของเขา และเขาตะโกนขึ้นว่า "เฮ้ย ตะวันเที่ยง ทำไมเจ้าจึงได้ทิ้งสถานที่ของเจ้าเล่า ?"

"นี่ไม่ใช่พี่น้องของเจ้า" ลิเน็ทตอบ "เขาคือชายหนุ่มที่มาจากราชสำนักของพระเจ้าอาเธอร์ และได้นำความพินาศมาให้

พี่น้องทั้งสองคนของเจ้า เจ้าก็จะถูกพิชิตจากคนหนุ่มผู้นี้ด้วย
เหมือนกันใช่ไหม ?"

"จงเตรียมอาวุธให้ข้า" อัศวินสายัณห์ร้องขึ้น

ครั้นแล้ว หญิงชราร่าง กระดูกหนังเหี่ยวย่น คนหนึ่งก็ ออกมา
จากกระโจมอันเก่าคร่ำและสีซีด นางได้นำเกราะเก่าสีแดงซีด
ที่เสือมโทรมมาให้เขา บนโล่ห์ของเขามีรูปดาวสายัณห์เขียน
ไว้อย่างมัว ๆ

still	*adj.*	สทิล	นิ่ง,เงียบ
leather	*n.*	เลธเธ่อร์	หนังสัตว์

M

อัศวินทั้งสองคนวิ่งปราดเข้าหากันและกัน อัศวินสายัณห์ถูก
ดันตกจากอานม้าลงไป กระแทกพื้นดินด้วยกำลังแรง หอกของแก
เร็ธ เขากระโดดลุกขึ้นอย่างรวดเร็วและพุ่งเข้าใส่แกเร็ธอีกก่อน
ที่แกเร็ธจะมีเวลาชักดาบของเขา แต่ก่อนที่เขาจะได้ฟาดฟัน แก
เร็ธก็พร้อมแล้ว คนทั้งสองต่อสู้กันอยู่นานและอย่างดุเดือด แก
เร็ธส่งเขาลงไปที่พื้นดินด้วยอำนาจของการฟาดฟันบ่อย ๆ แต่ก่อน
ที่แกเร็ธจะมีชัยและกำจัดเขาได้ อัศวินสายัณห์ก็กระโดดลุกขึ้น
พร้อมที่จะต่อสู้อีก

แกเร็ธชักอ่อนกำลังลง เขากลัวว่ากำลังของเขาอาจจะหมดเสียก่อนที่เจ้าอัศวนฝ่ายตรงข้ามจะถูกพิชิต แล้วลิเนทก็เริ่มกระตุ้นเตือนเขา โดยร้องชินว่า "ฟาดให้หนักๆ! ฟาดลงไปให้หนัก เกราะของเขาเก่าคร่ำและขาด เขากออนกำลังลงเหมือนกัน"

ครั้นแล้ว จากเสียงร้องกระตุ้นของเธอกำลังของแกเร็ธก็กลับมาชนอีก ดาบของเขาฟาดพันจนเกราะของอัศวนเริ่มฉีกขาดเป็นชิ้นใหญ่ ลิเนทยังคงร้องกระตุ้นเขาอยู่ด้วยถ้อยคำอันรุนแรง เขาฟันเกราะที่บ่าจนมันฉีกขาดออกจากไหล่ เกราะที่แขนฉีกขาดออกจากแขน การฟันครั้งรุนแรงที่สุดได้ทำให้เกราะส่วนหน้าอกของเขาฉีกขาดออกไป และคมดาบเริ่มฟันหนังสัตว์ที่ห่อหุ้มร่างกายของเขาอยู่ แต่หนังสัตว์เหนียวมากจนเขาไม่สามารถฟันให้เขาหรือฉีกขาดมันได้

"ฟันให้แรงชินอีก" ลิเนทร้องกระตุ้น แต่ไม่มีประโยชน์ เพราะคมดาบของเขาฟันไปบนหนังสัตว์นอย่างไร้ผล และไม่สามารถฉีกขาดมันออกได้

dash	*v.*	แด็ช	วิ่งปร๊าด, พุ่งเข้าใส่
ere	*conj.*	แอ	ก่อนหน้า, ก่อนที่จะ
urge	*v.*	เอิจ	กระตุ้น, เร่งเร้า

to tear	*v.*	ทู แท	ตัด, ฉีกขาด
tore	*v.*	ทอ	ได้ฉีกขาด (**past** ของ **tear**)
torn	*v.*	ทอน	ฉีกขาดแล้ว (**pp.** ของ **tear**)
blade	*n.*	เบล็ด	ใบดาบ,ใบมีด
useless	*adj.*	ยูสเลสส์	ไร้ประโยชน์

N

อัศวินสายัณห์หัวเราะ เขายกคมดาบของเขาพ้นอย่างหนักหน่วง แต่คมดาบของเขากระทบกับคบดาบของแกเร็ธ เกิดประกายไฟแลบออกมาและ คมดาบของอัศวิน สายัณห์ก็หัก หลุดออกจากมือของเขา

แล้วอัศวิน สายัณห์ก็พุ่ง เข้าใส่ แกเร็ธ และเอา แขนจับเขาไว้พยายามใช้มือจะหักคอเขา แต่แกเร็ธโอบเขาไว้รอบตัว ยกเขาลอยขนจากพื้นดินแล้ว ทุ่มจากสะพานตกลง ไปถูกหิน ข้างล่างเขานอนแน่นิ่งและสิ้นชีวิต

"จงนำทางไปและฉันจะตาม" แกเร็ธพูด "จงบอกฉันว่าอัศวินคนที่สองอยู่ที่ไหน"

"ไม่ละ" ลิเน็ทตอบ "เธอจะต้องขี่ม้าข้าง ๆ ฉัน เพราะเธอเป็นอัศวินที่แท้จริง และฉันเสียใจที่ได้พูดกับเธออย่างหยาบคายมาก ฉันขอร้องเธอให้ยกโทษแก่ฉันด้วย"

"เป็นความจริง เลดี" เซอร์แกเร็ธตอบ "ไม่มีอะไรที่เธอจะต้องเสียใจเลย และฉันก็ไม่มีอะไรที่จะยกโทษให้เธอ ฉันเสียอีกที่ควรจะเสียใจ และขอร้องเธอให้ยกโทษแก่ฉัน ถ้ามีสิ่งใดที่ฉันได้ทำจนเป็นเหตุให้เธอต้องอับอาย"

"ท่านเป็นคนชนิดใดกันนี่ ?" เลดีพูด "เพราะไม่เคยมีสตรีสาวคนใดที่ประพฤติต่ำช้ามากไปกว่าฉัน แม้กระนั้น เมื่อฉันประพฤติต่ำช้าย่างชั่น เธอก็ยังประพฤติอย่างสุภาพต่อฉัน ไม่มีใครจะประพฤติตัวสุภาพเรียบร้อยเช่นนั้น นอกจากเขาจะเกิดในตระกูลสูงหรือเกิดในราชตระกูลเท่านั้น"

"อย่าพูดถึงเรื่องเสียใจหรือเรื่องการยกโทษอีกเลย" แกเร็ธตอบ "เพราะถ้าเธอพูดด้วยถ้อยคำอันรุนแรง คำพูดเหล่านั้นล้วนแต่จะทำให้ฉันฟาดฟันสัตรูได้หนักมือขึ้น จงพูดด้วยถ้อยคำอันรุนแรงของเธอเถิดมันจะได้ทำให้ฉันสามารถมีชัยต่อเจ้าราตรีซึ่งเป็นคนสุดท้ายและร้ายที่สุดในบรรดาอัศวินทั้งสิ้น

sorry	*adj.*	ซอรี่	เสียใจ
forgive	*v.*	ฟอกีฟ	ยกโทษ
behave	*v.*	บีเฮฟว์	ประพฤติ
worse	*adj.*	เวอส	เลวลง
worst	*adj.*	เวอสท์	เลวที่สุด

o

"เจ้าอัศวินราตรีร้ายที่สุดในพวกอัศวินทั้งสิ้นจริง ๆ" หญิงสาวตอบ "เพราะกล่าวกันว่า เซามีกำลังเท่ากับคนสิบคน ขอให้เราหยุดพักผ่อน และกินอาหารกันเสียก่อน ก่อนที่เธอจะรุดหน้าไปประลองการต่อสู้ร้ายกาจยิ่งกว่าสิ่งใดนั้น"

คนทั้งสองขี่ม้าไต่ไปตามไหล่เขาท่ามกลางความมืด และมาถึงถ้ำเล็ก ๆ ถ้าหนึ่ง ลิเน็ทก่อไฟขึ้นและได้นำอาหารและเหล้าองุ่นที่เธอได้เอาติดมากับอานม้าออกมา แล้วคนทั้งสองก็นั่งกินอาหารเคียงข้างกันพร้อมกับมองลงดูทิวทัศน์เบื้องล่างที่แผ่ไพศาลแน่นิ่งและเงียบสงบในแสงสลัว ๆ

พระจันทร์โผล่ขึ้นสู่ท้องฟ้า แล้วเขาทั้งสองก็ออกเดินทางกันอีกต่อไป

ในที่สุดเลดลิเน็ทก็ยกแขนชี้ออกไป "นั่นไง ปราสาท" เธอพูด

แกเร็ธเห็นปราสาทหลังหนึ่งสูงตระหง่านเทียมท้องฟ้าที่มีแสงจันทร์ มีแสงไฟส่องริบหรี่จากหอคอยสูงของปราสาทหลังนั้น เลดี้ลิโอนอร์กำลังมองลงมาทางหน้าต่างนั้น ประตูปราสาทปิด มีกระโจมสีดำตั้งอยู่เบื้องหน้าประตูนั้นกระโจมหนึ่ง มีเขาสัตว์ใหญ่แขวนอยู่ใกล้ประตูกระโจม และข้าง ๆ เขาสัตว์นั้น

เขียนไว้ว่า "คนที่อยากประสบความตาย ก็จงเป่าเขาสัตว์นั้น"

แกเร็ธจับเขาสัตว์ขึ้นเป่า

เกิดเสียงดังคล้ายฟ้าร้องดังออกไป ในอากาศเมื่อ เวลาเที่ยงคืน มันแผดเสียงก้องไปทั่วซุ้มโค้งของปราสาท มีแสงสว่างปรากฏขึ้นในกระโจมดำ เสียงคล้ายฟ้าร้องก้องออกมาจากริมผีปากของแกเร็ธอีก แสงไฟก็สว่างพรับขนตามหน้าต่างปราสาท

เสียงก้องคล้ายฟ้าร้องก็ยังคงดังอยู่อีก

ครั้นแล้ว ร่างอันน่าสพึงกลัวร่างหนึ่งก็ก้าวออกมาจากประตูกระโจมอย่างเชื่องช้า

ร่างนั้นขมาสดำ ดำเหมือนกับเวลาเที่ยงคืน เกราะของเขาก็ดำเหมือนกับเวลาเที่ยงคืนด้วย และมีรูปคนตายเขียนไว้บนเกราะ ตรงที่ควรจะเป็นใบหน้าก็เป็นพื้นสีขาวซีใหญ่เรียงอยู่ในอาการยิ้มของคนตาย พร้อมกับมีดวงตาที่เหลือกถลน !

castle	*n.*	คาสเซิล	ปราสาท
horn	*n.*	ฮอร์น	เขาสัตว์
would	*v.*	วูด	ตั้งใจจะ (**past** ของ **will**)
to blow	*v.*	ทู โบลว	เป่า
thunder	*n.*	ธันเดอร์	ฟ้าร้อง
issue	*v.*	อิชชิ	ออกไป, ส่งออกไป
figure	*n.*	ฟิกเกอร์	รูปร่าง

P

ลิเน็ทออกเสียงร้องด้วยความตกใจกลัว

ร่างนั้นออกมาปรากฏตัวใน แสงจันทร์โดยปราศจาก การส่งเสียง

"เจ้าคนโง่ !" แกเร็ธร้อง "คนเขาพูดกันว่าเจ้ามีกำลังเท่ากับคนสิบคน เจ้าไม่เชื่อกำลังของเจ้าเองหรือ ? ทำไมเจ้าจึงชอบทำตัวของเจ้าเองให้อยู่ในร่างที่น่าตกใจกลัวด้วยสิ่งที่โง่ๆ อย่างนั้นด้วยเล่า ?

อัศวินราตรียังคงไม่พูด หรือส่งเสียงออกมา

แกเร็ธขม้าตรงเข้าไป ลิเน็ทหลับตาของเธอด้วยความตกใจกลัว เมื่อเธอลืมตาขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เธอก็เห็นหอกของแกเร็ธฟาดร่างของอัศวินราตรีตกไปอยู่บนพื้นดิน

ตาบของแกเร็ธฟาดพื้นเกราะเหล็กส่วนที่สวมศีรษะแยกออกเป็นสองส่วน มีดวงหน้าที่สดชื่นแจ่มใสประดุจดอกไม้ของเด็กชายคนหนึ่งโผล่ออกมา

เด็กชายร้องออกมาด้วยความตกใจกลัว "โอ ท่านอัศวิน จงยกโทษให้แก่ฉันเถิด ฉันขอร้องท่าน ! โปรดให้อภัยฉัน ! อย่าเอาชีวิตฉันเลย พวกพี่ชายเขาบังคับให้ฉันทำเช่นนั้น เพื่อจะ

ได้ไม่มีใครกล้ามายังประสาทนี้ เพราะตกใจกลัวฉัน"

ลีเน็ทยินดีที่เห็นแกเร็ธปลอดภัย

ลีโอนอร์กยินดี เพราะเธอได้อิสระภาพแล้ว มีการฉลอง

ความยินดีอย่างใหญ่โตในปราสาทนั้นถึงแปดวัน

หลังจากการฉลองความยินดีเหล่านี้ได้เสร็จสิ้นลง แกเร็ธก

กล่าวคำอำลาเลดี ลีเน็ท และเลดี ลีโอนอร์ และได้กลับคืนสู่

ราชสำนักพระเจ้าอาเธอร์

บางคนที่เล่าเรื่องนี้ พูดกันว่าแกเร็ธได้สมรสกับเลดี ลีโอ

นอร์

แต่ข้าพเจ้าได้ยินว่า เขาได้สมรสกับเลดี ลีเน็ท

to utter	*v.*	ทู อัทเตอร์	กล่าว,ออกเสียง
terror	*n.*	เทอเร่อร์	ความตกใจกลัว
halves	*n.*	ฮาฟซ์	หลาย ๆ ครึ่ง (**pl.** ของ **half**)
rejoice	*v.*	รีจอยซ์	ยินดี

บทที่ ๒

การสวรรคตของพระเจ้าอาเธอร์

คำอธิบายโคลง

A

พระเจ้าอาเธอร์ต้องเสด็จเดินทางออก จากประเทศ อังกฤษ

และพระองค์ได้ปล่อยให้เซอร์ โมเดรดปกครองแผ่นดินแทนพระ

องค์ในขณะที่ได้ทรงจากไป เซอร์โมเดรดบอกประชาชนว่าพระเจ้าอาเธ่อร์ เสด็จสวรรคตเสียแล้วและ พยายามตั้งตนเป็นพระเจ้าแผ่นดิน

พระเจ้าอาเธ่อร์จึงรีบเสด็จกลับประเทศอังกฤษ และได้สู้รบอย่างใหญ่หลวงกับเซอร์โมเดรดและกองทัพของเขา เซอร์โมเดรดพ่ายแพ้ แต่อัศวินโต๊ะกลมทั้งหมดถูกฆ่าตาย นอกจากอัศวินสองคน คือ เซอร์ลิวซัส กับเซอร์เบดดิเวย์

ในการสังหาร เซอร์โมเดรด ครั้งหลังสุดนั้น พระเจ้าอาเธ่อร์ทรงได้รับบาดเจ็บ พระองค์ทรงทราบว่า พระองค์กำลังจะสวรรคต จึงได้ตรัสสั่งอัศวินสองคนให้พาพระองค์ไปที่ทะเลสาป พระองค์ได้รับสั่งให้เซอร์เบดดิเวย์โยนดาบมหัศจรรย์ชื่อ แอ็กแคลลิเบอร์ ลงไปในน้ำ เซอร์เบดดิเวย์ได้ทำตามรับสั่ง และมมอยนชนจากน้ำจับดาบนั้นไว้แล้วกำลงไปในน้ำ

มีเรือสีดำลำหนึ่งแล่นมายังฝั่งทะเลสาปตรงที่พระเจ้าอาเธ่อร์กำลังบรรทมอยู่ ในเรือลำนั้นมีพระราชินีสามองค์ฉลองพระองค์ด้วยเสื้อผ้าสีดำกำลังกรรแสงอยู่ พระเจ้าอาเธ่อร์ถูกนำไปประทับบนเรือ

เซอร์เบดดิเวย์ทราบแล้วว่าเพื่อนอัศวินทั้งหมดของเขาถูกฆ่าตายและพระราชาของเขาก็ใกล้จะเสด็จสวรรคตด้วย

เขาจึงทูลถามขึ้นว่า "บัดนี้ข้าพระพุทธเจ้าจะไปที่ไหนเล่า ?'

"*เพราะบัดนี้ข้าพระเจ้าได้ประจักษ์ถึงเวลาในอดีตที่ มีความจริงได้ศูนย์สลายไปแล้ว*

และข้าพระพุทธเจ้าคนสุดท้าย ก็จะออกเดินทางไปโดยไร้เพื่อนฝูง

วันเวลามีแต่จะมืดมัวลงรอบตัวของข้าพระพุทธเจ้า และวันเดือนปี

อยู่ท่ามกลางคนใหม่ ที่แปลกหน้า และต่างจิตใจ"

B

พระเจ้าอาเธอร์ ได้ตรัสตอบว่า

"ระเบียบ แบบแผนเก่า ๆ ของสิ่งทั้งหลายย่อมเปลี่ยนแปลงไป และระเบียบใหม่ก็เข้ามาแทนที่ เพราะพระเจ้าทรงมีวิถีทางที่แตกต่างกันในอันที่จะทำให้สำเร็จตามพระประสงค์ ของพระ-องค์ ขนบธรรมเนียมอย่างหนึ่งอาจดีมาก แต่แม้ว่าจะเป็นขนบธรรมเนียมที่ดีที่สุดก็ไม่ควรจะยึดถืออยู่ตลอดไป ขนบธรรมเนียมที่ดีที่สุดนั้น ถ้าจะยึดถือกันจนนานเกินไปก็จะทำให้มนุษย์เลวลงได้

หอสมุดแห่งชาติ

จงทำตัวของเจ้าเองให้สุขสบาย ไม่มีประโยชน์อันใดที่จะมาปลอบใจข้า เพราะข้ากำลังจะตายอยู่แล้ว ขอเพียงพระเจ้าจงทรงบันดาลให้การกระทำของข้าซึ่งได้ทำไว้ในชีวิตได้บริสุทธิ์ผุดผ่องเท่านั้น

จงสวดมนต์อ้อนวอนให้ข้า หลายสิ่งหลายอย่างได้สัมฤทธิ์ผลลงโดยผู้ที่สวดอ้อนวอนมากกว่าคนที่เพียงแต่นก เพราะฉะนั้นขอให้เสียงของเจ้าจงเป็นเหมือนน้ำพุที่ไหลพุ่งขึ้นด้วยการสวดอ้อนวอนตลอดวันตลอดคืน แกะและแพะไม่รู้จักพระเจ้า มันจึงไม่สวดมนต์ มนุษย์รู้จักพระเจ้าซึ่งควรจะสวดอ้อนวอนเพื่อตัวของเขาเองและเพื่อเพื่อนฝูงของเขา ถ้ามนุษย์ไม่สวดมนต์อ้อนวอนพระเจ้า มนุษย์ก็จะไม่ดีไปกว่าแกะหรือแพะอย่างแน่นอน

ด้วยเหตุนี้การสวดมนต์ของคนเราจึงเป็นเหมือนโซ่ทองคำ เพราะโซ่ทองคำของคนที่สวดมนต์จะผูกมัดตนเองไว้กับพระบาทของพระเจ้า”

คำโคลง
"การสวรรคตของพระเจ้าอาเธ่อร์"

โดย ลอร์ด แอลเฟรด เทนนิสัน

"ระเบียบเก่าๆย่อมเปลี่ยนไป ยอมให้ระเบียบใหม่มาแทนที่
และพระเจ้าทรงสำเร็จ พระประสงค์ ของ พระองค์ ได้ หลาย

ทาง
เพื่อมิให้ชนบธรรมเนียมที่ดีอย่างหนึ่งทำให้โลกเสื่อมลง
จะทำตัวของเจ้าให้สบาย ความสบายอย่างใดที่อยู่ในตัว

ข้า ?
ข้าได้มีชีวิตอยู่ และสิ่งซึ่งข้าได้กระทำไปแล้ว
ขอพระเจ้าจงบรรดาลให้บริสุทธิ ! – แต่เจ้า
ถ้าเจ้าจะไม่พบหน้าข้าอีก
จงสวดมนต์อ้อนวอนให้วิญญาณของข้า หลายสิ่งได้สำเร็จ

ผลลงจากการสวดมนต์
มากกว่าคนที่เพียงแต่ฝัน เพราะฉะนั้นขอให้เสียงของเจ้า
พุ่งขึ้นไปเหมือนน้ำพุเพื่อข้าทั้งคนและทั้งวัน
เป็นเพราะมนุษย์ดีกว่าแกะและแพะ
ถ้ารู้จักพระเจ้าเขาทั้งหลายไม่ยกมือขึ้นสวดอ้อนวอนพระเจ้า

เพื่อตัวของเขาเอง และเพื่อคนที่เขาเรียกว่ามิตรสหายบ้าง
หรือ ?
โดยเหตุที่โลกทั้งโลกนมหนทางอยู่มากมายนัก
จงขอให้รัดดึงโซ่ทองไว้กับพระบาทของพระเจ้าเถิด"

order	*n.*	ออเดอ	ระเบียบ
fulfil	*v.*	ฟูลฟิล	ทำให้สำเร็จ
corrupt	*v.*	คอรัพท์	ทำให้เลว
wrought	*v.*	รอท	กระทำ (**pp**ของ **work**)
fountain	*n.*	ฟาวน์เทน	น้ำพุ
goat	*n.*	โกท	แพะ
chain	*n.*	เชน	โซ่
bound	*v.*	บาวด์	ผูก,มัด (**pp** ของ **bind**)

บทที่ ๓

ผม (หนวด เครา และ ขน)

A

จงตรวจดูผิวหนังอย่างระมัดระวัง เกือบจะทุกแห่งบนร่างกายของท่าน และท่านจะพบว่ามันถูกปกคลุมอยู่ด้วยผมหรือขนอันละเอียดอ่อน แน่นอน จะมีบางแห่งที่ไม่มีผมหรือขนอยู่เลย ตัวอย่างเช่น ที่ใต้ฝ่าเท้า ที่ฝ่ามือและท้องแขนแต่จะมีผมหรือขนอยู่เกือบทุกแห่ง

สัตว์ส่วนมากจะมีขนหรือขนสัตว์ปกคลุมร่างของมันไว้อย่างแน่นหนา ขนอันละเอียดอ่อนที่เราเห็นอยู่ทั่วร่างกายของเราฐานเป็นเครื่องแสดงถึงประวัติในอดีตของเรา มันแสดงว่ามนุษย์สมัยแรกในโลกนี้บางทีจะมีขนปกคลุม อยู่ทั่วร่างคล้ายกับสัตว์มนุษย์ในสมัยแรกมีชีวิตอยู่เมื่อหลาย ๆ พันปีมาแล้วเขาทั้งหลายอาศัยอยู่ในป่าและในถ้ำ คนเหล่านี้เกือบจะเป็น สัตว์เราได้สืบเนื่องต่อมาจากพวกเขา แม้ว่าเราจะได้เปลี่ยนแปลงไปจากครั้งกระนั้นอย่างมากมายก็ตาม

fine	*adj.*	ไฟน์	ดี,งาม,ละเอียด,บาง
example	*n.*	เอ็กแซมเปิ้ล	ตัวอย่าง
fur	*n.*	เฟอ	ขนสัตว์
indication	*n.*	อินดิเคชั่น	การบ่ง,การแสดง

B

ผมหรือขนเป็นเครื่องป้องกันร่างกาย มันเป็นเครื่องป้องกันความหนาว สำหรับมนุษย์เครื่องนุ่งห่มใช้แทนขนของสัตว์ แบบของเครื่องนุ่งห่มในสมัยโบราณเป็นแบบง่าย ๆ มาก มันเป็นแต่เพียงหนังของสัตว์ที่ตายแล้วและมีขนติดอยู่ด้วยเท่านั้น จากนั้นต่อมาเครื่องนุ่งห่มก็ได้มาถึงความสมบูรณ์อย่างเต็มที่ เราตัดผมหรือขนสัตว์ หรือขนแกะ ออกจากตัวสัตว์แล้วเอามาทำเป็น,

เสื้อผ้า ยกตัวอย่างเช่น ขนแกะเป็นขนของแกะ ดังนั้นเมื่อเรา
สวมเสื้อที่ทำด้วยขนแกะ ก็คือเรากำลังสวมใส่ขนของแกะนั้น
เอง ขนแกะที่ละเอียดออนบางชนิดทำด้วยขนแพะชนิดพิเศษ
เครื่องนุ่งห่มที่อบอุ่นเกือบทั้งหมดทำด้วยขนแกะ มนุษย์ยังไม่พบ
สิ่งใดที่ทำให้ตัวของเขาเองอบอุ่นดีไปกว่าขนแกะได้

protection	*n.*	โพรเท็คชั่น	การป้องกัน
perfection	*n.*	เพอเฟ็คชั่น	ความสมบูรณ์
wool	*n.*	วูล	ขนแกะ

C

ผมหรือขนยังป้องกันไม่ให้เปียกได้อีกด้วย เมื่อผมนอน
เรียบ น้ำไหลลงตอนบนของมัน และผิวหนังใต้ผมก็ไม่เปียก
จงสังเกตดู การจัดระเบียบของผมบนร่างกายของท่าน
สมมติว่าท่านยืนเปลือยกายอยู่กลางฝน น้ำฝนจะไหลออกไป
จากผิวหนังอันเปลือยเปล่าของท่านไปทางไหน ? มันจะไหลลง
ที่ข้าง ๆ ศีรษะตรงหู ไหลลงจากด้านหน้าของศีรษะลงไปด้าน
หลังไปที่คอ มันจะไหลลงไปตามแขนและไหลออกไปบนมือและ
ตรงไปที่นิ้วมือ ไหลลงไปตามขาตรงไปที่เท้าและไหลต่อ ๆ ไป

ทนจงมาดูที่ขนบนร่างกายของท่าน ท่านจะพบว่าขนจะนอนราบ
ชไปในทางทิศทางที่น้ำไหลดังกล่าวน จงมองดูที่สัตว์ต่าง ๆ ซึ่ง
มีขนยกตัวอย่างเช่น วัว หรือสุนัข ท่านจะพบว่าขนของมัน
จะเป็นไปตามระเบียบที่จัดน มันจะนอนราบในทิศทางซึ่งน้ำจะ
ไหลออกไปจากร่างอันเปลือยเปล่า ถ้าขนถูกจัดให้อยู่ในระเบียบ
อื่นน้ำจะไหลลงไปใต้ขน และผิวหนังก็จะเปียก

wet	*n.*	เว็ท	ความเปียก
get wet		เก็ท เว็ท	ได้รับความเปียก
arangement	*n.*	อะเร็นจ์เมนท์	การจัด
naked	*n.*	เนคเค็ด	เปลือยกาย

D

ขนมีชีวิตไหม ? สิ่งที่มีชีวิตสามารถจะมีความรู้สึกได้ มัน
จะมีความรู้สึก ในการสัมผัสและรู้สึกเจ็บปวด มันสามารถ
เคลื่อนไหวได้ มันจึงเติบโตได้ ผมสามารถเจริญเติบโต ผม
สามารถเคลื่อนไหวได้ ยกตัวอย่างเช่น ขนของสุนัขจะลุกชัน
เมื่อสุนัขโกรธ และในบางครั้งขนของมนุษย์ก็จะลุกชันเมื่อเขา
ตกใจ แต่ผมไม่มีความรู้สึกในการสัมผัสหรือรู้สึกในการสัมผัส
หรือรู้สึกเจ็บปวดมันจะไม่เป็นอันตรายเมื่อท่านตัดผม

ถ้าผมไม่มีความรู้สึกในการสัมผัส ทำไมเราจึงรู้สึกเมื่อผม

หรือขนถูกสัมผัสแต่เพียงเบาๆ? ยกตัวอย่างเช่น จงหลับตาของท่านเสีย แล้วใครคนหนึ่ง ลูบไล้ขนเส้นเล็ก ๆ บนแขนของท่านอย่างแผ่วเบา ระวังอย่าให้ถูกผิวหนัง ท่านจะสามารถรู้สึกในการสัมผัสแต่เพียงเบา ๆ นั้นได้ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ?

เหตุผลก็คือว่า ท่านไม่ได้รู้สึกเลยเมื่อขนถูกลูบไล้ ท่านรู้สึกจากการเคลื่อนไหวของขนตรงที่มันติดอยู่กับผิวหนังเท่านั้น

ท่านสามารถจะสังเกตได้ชัดอย่างหนึ่งคือ ถ้าขนถูกลูบไล้ไปในทิศทางที่มันนอนราบอยู่ ท่านจะมีความรู้สึกในการสัมผัสนั้นน้อยที่สุด แต่ถ้าขนถูกลูบไล้ไปในทิศทางตรงกันข้าม การสัมผัสนั้นจะได้รับความรู้สึกอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

ทีนี้ ถ้าท่านมีสติหรือมี "สามัญสำนึก" ท่านก็สามารถเดาคำตอบของคำถามนี้ได้ คำตอบนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความรู้ เพียงแต่เกี่ยวกับสามัญสำนึกเท่านั้น สามัญสำนึกหมายถึง การพิจารณาตัดสิน และอำนาจของการเกิดอย่างชัดแจ้ง คำถามสำหรับสามัญสำนึกของท่านคือ "ทำไมสัตว์จึงรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวในทาง ตรงกันข้าม กับทิศทางตามธรรมชาติของขนของมัน มากกว่าความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวไปในทางทิศทางเดียวกับขนของมันนอนราบอยู่ ?"

movement	*n.*	มูฟเมนท์	การเคลื่อนไหว
light	*adj.*	ไล้ท์	เบาบาง,แผ่วเบา
to stroke	*v.*	ทู สโตร๊ค	ลูบคลำ
sense	*n.*	เซ้นส์	สติ,ความรู้สึก
common sense		คอมมอน เซ้นส์	สามัญสำนึก
judgement	*n.*	จัดจเมนท์	การตัดสิน

E

คนบางคนใส่น้ำมันผมของเขาเพื่อทำให้มองดูสวยงาม เรื่องนี้ไม่จำเป็นเลย เพราะผมมีการจัดการให้น้ำมันในตัวของมันเองแน่นอนอยู่แล้ว ตรงที่เส้นผมทุกเส้นฝังอยู่บนผิวหนังมีถุงเล็กๆ ติดอยู่ด้วยถุงเล็ก ๆ นบรรจุน้ำมันไว้ และมันจะขับน้ำมันออกมาหล่อเส้นผมอยู่เสมอ กระแสน้ำมันจะไหลอย่างรวดเร็วขึ้นเมื่อเราร้อน และการเคลื่อนไหวของผมในทางอื่น ๆ ก็เป็นเหตุให้น้ำมันไหลออกมาอย่างรวดเร็วเหมือนกัน เช่นเมื่อท่านแปรงผมของท่าน น้ำมันดังกล่าวนจะรักษาผมให้อ่อนนิ่มและเจริญงาม เหตุนี้ท่านก็ได้เรียนรู้ว่าการแปรงผมของท่านมากเพียงแต่การแปรงผมของท่านเท่านนกจะได้น้ำมันที่ผมต้องการ นกเป็นส่งที่ดีขึ้นเกี่ยวกับการซื้อน้ำมันแต่งผมตามร้าน มันเป็นเช่นนั้นใช่หรือไม่ ? น้ำมันนั้นไม่มีมูลค่าแต่อย่างใด และมันยังเป็นน้ำมันที่ดีที่สุดอีกด้วย

บวมดังกล่าวนั้นเรียกว่า "ฝี" ฝีมักจะเกิดขึ้นที่รากผม ฝีเกิดขึ้นเมื่อเชื้อโรคผ่านลงไปในรากผมและถูกน้ำมันของผม

สาเหตุที่เกิดฝีก็เนื่องจากขาดการชำระล้างร่างกายบ่อย ๆ นั่นเอง ถ้าท่านชำระล้างผิวหนังของท่านบ่อย ๆ เท่ากับท่านได้ชำระล้างเชื้อโรคซึ่งเป็นต้นเหตุของฝีออกไป

ไม่บ่อย ๆ นักที่มฝีเกิดขึ้นจากการขาดกำลังและเลือดของท่านขาดสุขภาพ อย่างไรก็ตามแม้ท่านจะชำระล้างผิวหนังบ่อย ๆ เชื้อโรคจำนวนเล็กน้อยก็ยังคงติดอยู่บนผิวหนังของท่านเสมอ ๆ ถ้าไม่มีแรงต่อต้านในโลหิตของท่าน มันก็ไม่สามารถกำจัดเชื้อโรคเพียงจำนวนน้อยเหล่านั้นได้ แต่เชื้อโรคมันจะเจริญเติบโตและเป็นสาเหตุให้เกิดฝีขึ้นได้

ฝีทำให้เจ็บปวดมาก และมันทำให้ท่านรู้สึกไม่สบายและเจ็บป่วย มันเป็นบทเรียนที่ทำให้เจ็บปวดตามธรรมชาติ มันสอนให้ท่านรักษาผิวหนังของท่านให้สอาด และรักษาโลหิตของท่านให้ดีเสมอ

to block	*v.*	ทู บล๊อค	อุด,ตัน,จุก,ปิดทาง
disease	*n.*	ดิซีซ	โรค
a boil	*n.*	เอ บอยล์	ฝี
frequently	*adj.*	ฟรีเควันลี	เสมอ,บ่อย ๆ
painful	*adj.*	เพนฟูล	ทำให้เจ็บปวด

เพราะมันเป็นน้ำมันตามธรรมชาติของผม

ดังนั้น แม้ว่าท่านจะขาดเงิน ท่านก็ไม่เคยขาดน้ำมันใส่ผมทดทสุด !

arrangement	*n.*	อะเร้นจ์เมนท์	การจัด
constant	*adj.*	คอนสทันท์	แน่นอน,มั่นคง
tiny	*adj*	ไทนี	เล็กมาก
hence	*adj.*	เฮนซ์	เหตุนี้
improvement	*n.*	อิมพรูฟเมนท์	การทำให้ดีขึ้น
lack	*v.*	แล็ค	ขาดแคลน

F

น้ำมันเป็นอาหารตามธรรมชาติของผม เหตุจงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เชื่อได้ว่า มันจะไม่ขาดแคลนน้ำมันที่จะจ่ายให้ถ้าท่านไม่รักษาผิวหนังของท่านให้สอาด ท่อเล็ก ๆ ของถุงน้ำมันก็จะถูกอุดให้ตัน ถ้าท่อนตันน้ำมันก็ไม่สามารถไหลออกมาได้ ด้วยเหตุนี้ เมื่อผมขาดอาหารตามธรรมชาติก็จะตายุ (ร่วงเหรือแห้ง) ถ้าท่านชำระล้างผิวหนังของท่านด้วยน้ำร้อน ท่อเล็ก ๆ เหล่านี้จะไม่ถูกอุดให้ตัน สิ่งสกปรกทำให้ท่อเหล่านี้ตัน

เราทราบว่าเชื้อโรค อาศัยอยู่ในสิ่งสกปรก ถ้าผิวหนังของท่านสกปรก เชื้อโรคก็มีทางที่จะเข้าไปในถุงน้ำมันเล็ก ๆ และไปเจริญเติบโตขึ้นที่นั่นแล้วทรอบ ๆ รากผมก็จะบวมขึ้น การ

G

ขอให้เรามาดูกันว่า คำแนะนำที่ดีชนิดใดที่เราสามารถรวบรวมได้จากการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องผมหรือขน คำแนะนำเรื่องแรกของเราบัดนี้ ท่านได้รับแนะนำให้รักษาผิวหนังและผมของท่านให้สอาด แต่ข้าพเจ้ามีคำแนะนำบางอย่างที่จะให้เพิ่มเติมอีก ข้าพเจ้าขอแนะนำว่าท่านต้องไม่สระผมบนศีรษะของท่านให้บ่อย ๆ เกินไปเมื่ออากาศหนาวเย็น การสระผมทุกวันเมื่ออากาศหนาวเย็นจะทำให้ผมของท่านแห้ง เพราะการสระผมจะล้างน้ำมันธรรมชาติออกไป และในวันหนึ่งถุงน้ำมันถุงเล็ก ๆ ก็จะไม่มีเวลาผลิตน้ำมันแจกจ่ายใหม่ได้ ด้วยเหตุนี้น้ำมันในผมของท่านก็จะมีน้อยลงและน้อยลง การสระผมทุกสัปดาห์ (สัปดาห์ละครั้ง) เมื่ออากาศหนาวเย็นนั้นเป็นการเพียงพอแล้ว เมื่ออากาศร้อนน้ำมันจะถูกผลิตได้อย่างรวดเร็วมาก ดังนั้นการสระผมทุกวันจึงไม่เป็นอันตราย คำแนะนำข้อที่สองซึ่งเราต้องเสนอก็คือ ท่านได้รับการแนะนำให้แปรงผมของท่านบ่อย ๆ และแปรงให้แรง ๆ และใช้แปรงผมชนิดแข็ง

ถ้าท่านทำตามคำแนะนำนี้ ท่านจะไม่ศูนย์เสียผมของท่านไปเมื่อท่านแก่ชราดังเช่นคนหลาย ๆ คนได้เสียมาแล้ว

advice	*n.*	แอ็ดไวซ์	คำแนะนำ
to advise	*v.*	ทู แอ็ดไวส์	แนะนำ
daily	*adv.*	เดลี	ทุกวัน
weekly	*adv.*	วีคลี	ทุกสัปดาห์

บทที่ ๔

อิวลิสซีส กับ ไซคลอพซ

A

กองทัพกรีกได้ตั้งอยู่หน้ากรุงทรอยเป็นเวลา 10 ปี- และในที่สุดเขาทั้งหลายก็ยึดเมืองได้ด้วยวิธีใช้กลอุบาย เพราะทหารกรีกถูกนำเข้าไปในเมืองอย่างลับมาโดยใช้ม้าไม้ขนาดใหญ่ และทหารได้ซ่อนตัวอยู่ข้างในม้าไม้นั้น การโจมตีครั้งสุดท้ายได้กระทำทั้งภายในเมืองและจากนอกเมือง และดังนั้นหลังจากเวลา 10 ปีของการสงคราม ในที่สุดกรุงทรอยก็ถูกทำลาย ไม่ใช่จากความสามารถของการสู้รบ แต่ด้วยวิธีอันไม่ยุติธรรม

พวกกรีกเริ่มจากกรุงทรอยไป พวกนายทหารคนสำคัญต่างก็ลงเรือแล่นจากไปทีละคน ๆ และในที่สุดอิวลิสซีสก็ได้นำทหารของเขาลงมาที่เรือและขึ้นไปบนเรือ เขามีเรือ 12 ลำจอดอยู่ในท่าเรือ และเรือทุกลำบรรทุกทหารได้ 50 คน แต่เรือเหล่านั้นมีสภาพเลวลงเนื่องจากจอดทิ้งไว้ในท่าเรือนานเกินไป และพวกทหารก็เหนื่อยอ่อน

ในไม่ช้าพวกเขาได้แล่นเรือออกมาจากท่าเรือ อากาศวิปริตก็เกิดขึ้นและพัดเขาทั้งหลายให้ออกนอกเส้นทาง เป็นเวลาหลายวันที่เขาทั้งหลายถูกลมและคลื่นพัดไป ในที่สุด เมื่อทะเลเรียบอีกครั้งหนึ่ง เขาก็เห็นเกาะสองเกาะอยู่เบื้องหน้า มันตั้งอยู่คล้ายกับเพชรสีเขียวอยู่ในทะเลสีน้ำเงินอันเรียบราบ ทางด้านใต้ของเกาะที่ใหญ่กว่ามีท่าเรือที่สวยงามอยู่ท่าหนึ่ง ซึ่งมีทรายสีเหลืองอันราบเรียบลาดลงมาสู่ชายน้ำ

final	*adi.*	ไฟนัล	ที่สุด,สุดท้าย
means	*n.*	มีนส์	วิธี,ทาง
foul	*adi.*	ฟาวล์	สกปรก,ไม่ยุติธรรม
harbour	*n.*	ฮาร์เบอร์	ท่าเรือ
smooth	*adj.*	สมูธ	ราบเรียบ

B

เรือได้แล่นเข้าไปในท่าเรือ และอิวลิสซิสได้สั่งทหารของเขาให้ลากเรือขึ้นไว้บนทรายเพราะกลัวอากาศวิปริต เรือ 7 ลำได้ถูกลากขึ้นไป แต่อิวลิสซิสไม่ได้ลากเรือส่วนตัวเขาขึ้นไป เพราะว่าเขาปรารถนาที่จะแล่นมันไปเยี่ยมเกาะอีกเกาะหนึ่ง

พวกทหารไม่ได้กินเนื้อสดมาเป็นเวลาหลายวันแล้ว ดังนั้นจึง
ได้แยกย้ายกันออกไปพวกละ 12 คน เพื่อไปดูว่ามีสิ่งใดที่พวก
เขาจะสามารถค้นพบนำมาทำเป็นอาหารได้บ้าง เขาทั้งหลายได้
พบลูกแพะจำนวนหนึ่ง และเขาได้นำเอาลูกแพะ 24 ตัวเหล่านี้
มายังฝั่ง ที่นี่เขาได้ฆ่ามันและปรุงเป็นอาหารแล้วก็มีการเลี้ยงกัน
ใหญ่ หลังจากการเลี้ยงเนื้อลูกแพะแล้ว ทหารเหล่านี้ก็นอน
หลับไปบนทรายที่เรียบราบ

ในไม่ช้าก็ถึงเวลารุ่งอรุณ อิวลีซีสได้เลือกทหาร 48 คน
ที่กระหายจะได้ดูสิ่งใหม่ ๆ และไม่หวาดกลัว แล้วเขาก็ออก
เดินทางไปเยี่ยมอีกเกาะหนึ่งเพราะเขาได้ยินถึงการพรรณนาเกี่ยว
กับเกาะของพวกยักษ์ตาเดียวมาแล้ว และเขาคิดเอาตามการ
พรรณนานั้นว่าเกาะนี้จะต้องเป็นเกาะที่กว้างขวางอย่างแน่นอน การ
บอกเล่าบอกไว้ถึงเกาะเล็ก ๆ เกาะหนึ่งตั้งอยู่ใกล้กับอีกเกาะหนึ่ง
และตรงกลางเกาะนี้มีภูเขาใหญ่ตั้งอยู่ลูกหนึ่ง มันชันลาดลงมา
จดทะเล ทางทิศเหนือที่ลาดนั้นชันมาก แล้วพุ่มไม้ขรุขระ
แต่ทางทิศใต้ที่ลาดชันน้อยกว่าและพื้นที่เป็นทุ่งหญ้าอันเรียบราบ
ที่ใหล่เขา ตามคำบอกเล่าจะมีถ้ำอยู่หลายถ้ำซึ่งเป็นที่อยู่ของพวก

หอสมุดแห่งชาติ
- 3 ก.ย. 2502
กรมศิลปากร

โซโคลพิส (ยักษ์ตาเดียว)

drag	*v.*	แดร็ก	ลาก
dozen	*n.*	ดัชชิน	1 โหล, 12
kid	*n.*	คิด	ลูกแพะ
description	*n.*	ดีสคริบชั่น	การพรรณนา,การบรรยาย
cyclops	*n.*	ไซคล๊อพ	ยักษ์ตาเดียว
cyclopes	*n.*	ไซโคลพิส	พวกยักษ์ตาเดียว (**plural**)
slope	*n,*	สโลพ	ที่ลาด
pasture	*n.*	พาสเจอร์	ทุ่งหญ้าสำหรับเลี้ยงสัตว์

C

พวกโซโคลพิสนี้พรรณนากันไว้ว่าเป็นพวกยักษ์ มีตาอยู่ตาเดียวตั้งอยู่กลางหน้าผาก น่าสพึงกลัวเมื่อได้พบเห็นยิ่งนัก

ขณะเมื่ออิวลิสซีสได้เข้ามาใกล้ฝั่งของเกาะนั้น เขาก็ได้เห็นว่ามันเป็นดังคำพรรณนาที่ได้กล่าวกันไว้ มีทุ่งหญ้าที่สวยงามสำหรับเลี้ยงสัตว์ได้ค่อย ๆ ลาดลงมาจดทะเล และที่ไหล่เขาอิวลิสซีสได้เห็นจุดดำหลายจุด ซึ่งจุดดำเหล่านจะต้องเป็นทางเข้าถ้ำอย่างแน่นอน

เมื่อเรือแล่นเข้ามาหาฝั่งแล้วอิวลิสซีส ก็เลือกทหารที่กล้าหาญที่สุดจำนวน 12 คนไปกับเขา และทิ้งพวกที่เหลือไว้ดูแลเรือ แล้วก็ออกเดินทางไปพร้อมกับเพื่อนที่กล้าหาญทั้ง 12 คนของเขาเพื่อไปเยี่ยมพวกยักษ์ตาเดียว เขาได้พายดาบไว้ข้างตัว

และแบกถุงหนังใส่เหล้าองุ่นใบใหญ่ไว้บนบ่าอีกข้างหนึ่ง เหล้าองุ่นนมกลนหอมหวานและฉุน ด้วยเหล้าองุ่นนเขาสามารถ จะเอาชนะใจของคนแปลกหน้าใด ๆ ที่อาศัยอยู่ในด่านนั้น ๆ มาแล้ว

เขาได้เห็นถ้าของพวกยักษ์ตาเดียวถ้าหนึ่งอยู่ไม่ไกลจากฝั่งมากนัก เขาได้เข้าไปใกล้ถ้านั้นอย่างกล้าหาญ และมองดูเข้าไปในถ้ำ มันเป็นถ้าใหญ่โตและลึก มันดูเหมือนว่าจะเป็นที่อยู่ของพวกเลี้ยงแกะที่รำรวยเพราะ อิวลิสซิสมองเห็นคอกแกะอยู่หลายคอก และที่อน ๆ ซึ่งแพะได้ถูกขังอยู่ และเขาได้เห็นคอกอื่น ๆ ที่แยกไว้สำหรับขังลูกแพะ แบ่งออกเป็นคอกเล็ก ๆ ลงตามลำดับสำหรับขังลูกแพะที่มีอายุต่าง ๆ กัน ตามฝาผนังเขาได้เห็นภาชนะที่เต็มอยู่ด้วยเนยแข็ง และภาชนะอื่น ๆ สำหรับใส่นมและในตอนที่เย็นที่สุดของถ้าเขาได้เห็นภาชนะที่เต็มไปด้วยเนยเหลวอย่างดี

ตัวของยักษ์ตาเดียวได้ไปอยู่เสียที่ทุ่งเลี้ยงสัตว์ พวกเพื่อน ๆ ของอิวลิสซิสได้ขอร้องให้เขาจากไปเสียพร้อมกับนำลูกแพะและลูกแกะจากคอกไปด้วยให้มากเท่าที่พวกเขาสามารถ จะนำเอาไปได้ แต่อิวลิสซิสไม่ยอมจากไป เพราะเขามีเวลาที่จะรออยู่จนกว่าตัวของเจ้ายักษ์ตาเดียวจะกลับมาจากทุ่งเลี้ยงสัตว์ ดังนั้นเขาก็สามารถที่จะได้เห็นยักษ์ตาเดียว และรู้ว่าเจ้ายักษ์ตาเดียวนั้นเป็นคนชนิดใด–เขาได้เห็นมันจริง ๆ แต่ด้วยมูลค่าอันสูงยิ่ง !

forehead	*n.*	ฟอเร็ด	หน้าผาก
behold	*v.*	บีโฮลด์	มองดู
beheld	*v.*	บีเฮลด์	ได้มองดู (**past** ของ **behold**)
bold	*adj.*	โบลด์	กล้าหาญ
a skin	*n.*	เอ สกิน	ถุงหนังสัตว์
pen	*n.*	เพน	คอก
vessel	*n.*	เวสเซล	ภาชนะ

D

เวลาเย็นได้ใกล้เข้ามา และเขาทั้งหลายได้มองเห็นยักษ์ตา
เดียวกำลังกลับมาจากทุ่งเลี้ยงสัตว์ มันสูง 20 ฟุต และมีตา
ดวงมหึมาอยู่กลางหน้าผากดวงหนึ่ง มันแบกท่อนซุงสำหรับ
ก่อไฟไว้บนบ่าหลายท่อน ท่อนซุงเหล่านี้เป็นต้นไม้ใหญ่ที่ถอน
ขึ้นมาทั้งราก

ยักษ์ตาเดียวได้โยนท่อนซุงลงที่ใกล้กับทางเข้าถ้ำด้วยเสียง
อันสนั่นหวั่นไหว แล้วมันก็ต้อนแกะและแพะเข้าคอก และเมื่อ
พวกสัตว์เหล่านั้นอยู่ในคอกของมันแล้ว เจ้ายักษ์ตาเดียวก็อุด
ทางเข้าถ้ำไว้ด้วยการใช้ก้อนหินขนาดใหญ่ก้อนหนึ่งซึ่งคน 50 คน
ก็ไม่สามารถเคลื่อนมันออกได้ แล้วมันก็รีดนมแกะและนมแพะ
และเทนมครึ่งหนึ่งลงในชามอ่าง เตรียมไว้สำหรับทำเนยแข็ง

และเทนมอีกครึ่งลงในชามอ่างใหญ่ไว้ดื่มมันกับอาหารค่ำ มันตั้งชามอ่างใส่เนยแข็งไว้ข้างฝาผนัง และจากชามอ่างที่ใส่นมสำหรับอาหารค่าไว้กลางถ้ำ แล้วมันก่อไฟด้วยท่อนซุงฉน

เปลวไฟ พุ่งขึ้นจากท่อนซุงแห้งเกือบจะถึงหลังคาถ้ำ และจากแสงสว่างของเปลวไฟนั้นเจ้ายักษ์ตาเดียวก็เห็นอวลส์ซีสและเพื่อน ๆ ของเขา "เจ้าเป็นใคร ?" มันร้องถามขึ้นด้วยเสียงอันน่ากลัว "เจ้าเป็นพวกชโมยหรือพวกพ่อค้า ?"

"จงมองดูพวกเราซิ" อวลส์ซีสผู้กล้าหาญตอบ "แล้วก็จะเห็นว่าเราไม่ใช่พวกชโมยเลย เราเป็นทหารกรีกที่กลับมาจากการสงครามที่เมืองทรอย เราเป็นแขกของเจ้า และเจ้าเป็นเจ้าของบ้าน และเราของร้องเจ้าจงปฏิบัติต่อพวกเราเช่นแขกที่ควรจะได้รับการปฏิบัติ เราขอร้องสิ่งนี้ในนามของเทพยเจ้าซูสว่าเจ้าของบ้านควรจะซื่อสัตย์ต่อแขกของเขา และแขกก็ควรจะซื่อสัตย์ต่อเจ้าของบ้าน"

"ข้าไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับแขกหรือเจ้าของบ้าน หรือเกี่ยวกับเทพยเจ้าซูสของเจ้า" เจ้ายักษ์ตาเดียวตอบ "เราพวกไซโคลพิสพิจารณาตัวของพวกเราเองว่าดีกว่าและสามารถกว่าเทพยเจ้าซูสของเจ้าและคนนอกนี้ทั้งหมด เจ้าจอดเรือของเจ้าไว้ที่

ไหนล่ะ ?”

อิวลิสซิสเข้าใจความตั้งใจของเจ้ายักษ์ตาเดียวที่ถามถึงเรือของพวกเขาว่าได้จอดอยู่ที่ไหน–เพราะความตั้งใจของมันก็คือจะทำลายเรือเพื่อว่าพวกเขาจะไม่สามารถหนีไปได้ เพราะฉะนั้นเขาจึงตอบไปว่า “เราไม่มีเรือ เพราะเรือของเราได้ถูกทำลายในอากาศวิปริตแล้ว และชายที่กล้าหาญเพียง 12 คนเหล่านี้ที่หนีมาได้”

log	*n.*	ล๊อก	ท่อนซุง
to milk	*v.*	ทู มิลค์	รีดนม
bowl	*n.*	โบล	ชามอ่าง
flame	*n.*	เฟลม	เปลวไฟ
guest	*n.*	เกสท์	แขก,ผู้มาหา
host	*n.*	โฮสท์	เจ้าของบ้าน
vessel	*n.*	เวสเซล	เรือ
intention	*n.*	อินเทนชั่น	ความตั้งใจ

E

เจ้ายักษ์ตาเดียวไม่ตอบอะไร แต่มันจับทหาร ๒ คนขึ้นและฟาดขาลงบนพื้นดิน แล้วมันก็ฉีกแขนขาออกเป็นชิ้น ๆ แล้วก็กินพร้อมกับดื่มนมในชามอ่างใหญ่ไปพลาง

เมื่ออิวลิสซิสได้มองเห็นการกระทำอันน่าหวาดเสียวนั้น และเห็นทหารของเขาถูกหักแขนขาออกเป็นชิ้น ๆ เขาก็ได้แต่ร้องไห้และสวดอ้อนวอนต่อเทพยเจ้าซูสว่าขอให้เขาได้พบวิธีฆ่าเจ้าสัตว์ที่

น่ากลัวตนนเท่านน

เจ้ายักษ์ตาเดียวกินอาหารอันน่าสยดสยองของ มัน เสร็จ แล้ว มันก็เหยียดตัวของมันลงบนเตียงหยาบ ๆ อยู่ในระหว่างพวกแกะ และนอนหลับไป เมื่ออิวลิสซิสมองเห็นมันนอนอยู่ทนั้น เขาก็ยนมือออกมาเพื่อจะฆ่ามันแต่ด้วยความเฉลียวฉลาด เขาจึงระลึกขนได้ว่า ถ้าเขาฆ่ามัน พวกเขาทั้งหมดก็จะตายอย่างสยดสยอง เพราะโดยวิธีใดเล่าที่พวกเขาจะสามารถเคลื่อนหินก้อนใหญ่ซึ่งปิดทางเข้าถ้าออกไปได้? ดังนั้นอิวลิสซิสและทหารของเขาจึงเหยียดแขนขาอันเมื่อยล้าลงบนพื้นถ้า และนอนหลับไปจนกระทั่งรุ่งเช้า

เมื่อถึงเวลารุ่งเช้า เจ้ายักษ์ตาเดียวก็ตนขน มันรีดนมฝูงสัตว์ของมันก่อน แล้วมันก็ยนมือออกมาจับทหารอีกคนหนึ่งและกินเขาเป็นอาหารเช้าเสีย แล้วมันก็ต้อนฝูงสัตว์ออกไปยังทุ่งหญ้า และเอาหินก้อนใหญ่ปิดทางเข้าถ้าไว้คืนเหมือนกับคนปิดฝาหีบใบเล็ก ๆ

ตลอดวันนั้นอิวลิสซิสผู้ฉลาดเฉลียวได้ครุ่นคิดอยู่ว่าเขาจะทำอย่างไรจึงจะช่วยตัวของเราเองและเพื่อน ๆ ให้รอดพ้นจากชะตากรรมอันร้ายกาจของพวกเขาได้ ในที่สุดเขาก็คิดแผนการณ์ได้อย่างหนึ่ง

U4
428
ส555ก

limb	*n.*	ลิม	แขนขา,
dreadful	*adj.*	เดรดฟูล	น่ากลัว, น่าสยดสยอง
stretch	*v.*	สเทร็ช	เหยียด, แผ่
flock	*n.*	ฟล็อค	ฝูง (สัตว์)

F

เวลามนมเสายาวอยู่ต้นหนง ซงเจ้ายักษ์ตาเดยวได้เอามา ใช้สำหรับเป็นไม้ถือเดน แต่เนื้อไม้นั้นยังสดอยู่ ดังนั้นเจ้ายักษ์ตาเดยวจงได้เก็บเสานั้นไว้ในถ้ำเพื่อให้มันแห้งและดัดให้ตรง

อิวลิสซีสได้นำเสานมาและตัดออกทำให้สั้น เสียท่อนหนงก่อน แล้วเขากนำขวานออกมาและเรมตนเสยมปลายทำให้แหลมแล้ว เขาก็ลากมันไปที่กองไฟ และเอาปลายแหลมลนในเปลวไฟ เพื่อทำให้แข็ง

ในเวลาเย็นเจ้ายักษ์ตาเดยวก็กลับมาจากทุ่งเลยงสัตว์ มันไล่ฝูงสัตว์เข้าคอกแล้วก็เปิดทางเข้าถ้ำด้วยหินก้อนใหญ่ แล้วมันก็นั่งลงใกล้กองไฟที่ลูกโชน และกินทหาร 2 คนเป็นอาหารค่ำของมันเสีย ในขณะที่มันกำลังจะเสร็จจากการกินของมัน อิวลิสซีสก็นำถุงหนังสัตว์ที่ใส่เหล้าองุ่นเดินออกมาข้างหน้า มันและพูดขนว่า—

"จงรับรับส่งนไว้เถิด เจ้ายักษ์ตาเดียว และจงมองดูสิ่งที่
มีค่ามากซึ่งเรามีอยู่ในเรือของเรา ไม่มีใครอีกแล้วที่จะมาหาเจ้า
พร้อมด้วยสิ่งของที่ดีเช่นนี้ ถ้าไม่รับพวกเขาในฐานะที่เป็นแขก
ของเจ้าและไม่ปฏิบัติต่อเขาให้ดีเท่าที่เจ้าของบ้านควรจะทำ"

เจ้ายักษ์ตาเดียวรับของกำนัล มันยื่นชามอ่างของมันออกมา
และอิวลิสซีสได้เทเหล้าองุ่นลงในชามอ่างจนกระทั่งมันเต็มและ
ล้นออกมา มันได้ดื่มและมีความพอใจอย่างใหญ่หลวง

"ข้าจะต้องรับของกำนัลนี้อีก" มันพูด "และเจ้าจงบอกชื่อ
ของเจ้า เพราะข้าจะต้องให้ของขวัญแก่เจ้าอย่างชนิดที่เจ้าของ
บ้านคงจะให้แก่แขกของเขา และเจ้าคงจะยินดีรับของขวัญของ
ข้า....เหล้าองุ่นนี้จริง ๆ อย่างที่บรรดาพระเจ้าบนสวรรค์ก็จะ
ต้องยอมรับ !"

แล้วอิวลิสซีส ก็เติมเหล้าองุ่นในชามอ่างนี้อีก และ
เจ้ายักษ์ตาเดียวก็ได้ดื่มมัน เพราะมันไม่รู้ว่าผลอะไรจะเกิดขึ้น
จากเหล้าองุ่นแรง ๆ นี้ อิวลิสซีสได้เติมเหล้าองุ่นในชามอ่างถึง
3 ครั้ง และเจ้ายักษ์ตาเดียวก็ได้ดื่มมันทั้งสามครั้งโดยไม่รู้ว่า
ผลจะเกิดขึ้นอย่างไร และเพราะฉะนั้นเขาจึงได้ให้เหล้าองุ่นแก่
เจ้ายักษ์ตาเดียวครั้งแล้วครั้งเล่า ในไม่ช้าผลจากเหล้าองุ่นก็เริ่ม

สำแดงตัวของมัน เพราะดวงตามีหมาบนหน้าผากของเจ้ายักษ์ตาเดียวเริ่มหรี่จะหลับ

แล้วอิวลิสซิสก็พูดขึ้นว่า "โอเจ้ายักษ์ตาเดียว เจ้าได้ถามชื่อของข้า จงมองดูเถิด ชื่อของข้าคือ ไม่มีมนุษย์ และบัดนี้เจ้ากรูจักชื่อของข้าแล้ว เจ้าควรจะให้ของขวัญแก่ข้าซึ่งเจ้าได้สัญญาไว้"

แล้วเจ้ายักษ์ตาเดียวจึงตอบว่า "ของขวัญของข้าคือสิ่งนี้นคือข้าจะต้องกินเจ้า เป็นครั้งสุดท้ายในคณะทั้งหมดของเจ้า"

และเมื่อพูดดังนั้นแล้ว มันก็เอนหลังนอนหลับไป

pole	*n.*	โพล	เสา, หลัก
straighten	*v.*	สเทร็ทเทน	ทำให้ตรง, ดัดให้ตรง
shorten	*v.*	ชอร์ทเทน	ทำให้สั้น
shappen	*v.*	ชาร์พเพน	ทำให้แหลม
harden	*v.*	ฮาร์ดเดน	ทำให้แข็ง
to flame	*v.*	ทู เฟลม	ลุกโชน, ลุกเป็นไฟ
accept	*v.*	แอ็คเซพท์	รับ
effect	*n.*	เอฟเฟ็คท์	ผล
now that		นาว แด้ท	บัดนี้

G

แล้วอิวลิสซิสก็เริ่มปลอบใจพรรคพวกของเขา โดยพูดว่า

"จงมีความเบิกบานเช้าไว้ เพราะบัดนถึงเวลาแล้วที่ท่านจะถูกช่วยให้รอดพ้น"

เมื่อถูกปลอบใจด้วยคำพูดของเขา คนทงหลายก็ยินชน ห้อมล้อมเขา และเตรียมพร้อมที่จะปฏิบัติตามคำสั่งของเขาให้สำเร็จอย่างเบิกบานใจ

เปลวไฟได้สงบลงแล้ว และท่อนซุงที่ถูกเผาก็ลุกแดงจ้า เขาทั้งหลายได้ยกเสาเสือกปลาย ของมันเข้าไปในกองไฟตรงที่ พื้นกำลังลุกโชนที่สุดในที่สุดปลายปลายเสาก็เริ่มลุกแดงและไหม้ แล้วเขาทั้งหลายก็ได้แบกเสาเอาปลายที่ลุกโชน เสือกเข้าไปในดวงตาของเจ้ายักษ์ตาเดียว เพราะมันมีเพียงตาเดียว และดวงตานั้นอยู่ตรงกลางหน้าผากของมัน

เจ้ายักษ์ตาเดียวทลงชนพร้อมกับเสียง คำรามอย่างน่ากลัว มันดึงเสาออกจากตาของมัน มันคำรามเสียงดังจนพวกยักษ์ตาเดียวทั้งหลายที่อยู่ตามไหล่เขาได้ยิน และได้รีบมายังถ้ำของมัน

"เกิดอะไรขึ้นกับเจ้าหรือ ?" พวกมันตะโกนมาจากข้างนอก "ทำไมเจ้าจึงส่งเสียงคำรามอย่างน่ากลัวในเวลากลางคืน จนไม่ได้หลับนอนกันเช่นนี้เล่า ? มีใครมาขโมยฝูงสัตว์ของเจ้า หรือลูกแกะอ่อน ๆ ของเจ้า หรือว่าลูกแพะของเจ้า ? หรือมี

- 3 ก.ย. 2502
กรมศิลปากร

ใครพยายามจะ ฆ่าหรือทำร้ายเจ้าหรือ ?"

เจ้ายักษ์ตาเดียวตอบว่า "ไม่มีมนุษย์ กำลังทำร้ายข้า ไม่มีมนุษย์กำลังฆ่าข้า !"

"ถ้าเช่นนั้น" พวกยักษ์ตาเดียวตอบ "ถ้าไม่มีมนุษย์กำลังฆ่าเจ้าหรือกำลังทำร้ายเจ้าแต่อย่างใด เราก็ไม่สามารถช่วยเจ้าได้ พระเจ้าส่งความเจ็บไข้มาลงโทษเราและเราต้องรับการลงโทษนั้นอย่างชินตา เจ้าควรจะสวดมนต์อ้อนวอนพระเจ้าขอให้พระองค์ช่วยเหลือ เพื่อให้เจ้าทนต่อการลงโทษนั้นอย่างชินตา ยังชั่น—และอย่างเงียบสงบมากชั่น"

เมื่อพูดดังนั้นแล้ว พวกมันก็จากไป อิวลิสซีสยินดีในความสำเร็จของอุบายของเขามากเมื่อเขาบอกว่าชื่อของเขา คือไม่มีมนุษย์ และเขายินดีเพราะว่าเขาได้ลงโทษเจ้ายักษ์ตาเดียวเป็นผลสำเร็จในฐานที่มันฆ่าพรรคพวกของเขา

to cheer	*v.*	ทูเชียร์	ทำให้ดีใจ, ปลอบใจ
cheerful	*adj.*	เชียร์ฟูล	ร่าเริง,รื่นเริง
glow	*v.*	กโล	ลุกแดง
tip	*n.*	ทิพ	ปลาย
roar	*n.*	รอร์	เสียงคำราม
murder	*v.*	เมอร์เดอร์	ฆ่า
punish	*v.*	พันนิช	ทำโทษ, ลงโทษ
punishment	*n.*	พันนิชเมนท์	การทำโทษ, การลงโทษ

H

เมื่อเวลารุ่งอรุณเจ้ายักษ์ตาเดียวได้เอาหินก้อนใหญ่ออกจาก
ทางเข้าถ้ำ แล้วมันก็นั่งกางมือทางเข้าถ้ำเพื่อกันทหารข้างในถ้ำ
หนีออกไป เพราะมันกลัวว่าคนทั้งหลายจะพยายามออกปะปนไป
กับพวกแกะและแพะ

เมื่อพวกทหารเห็นเจ้ายักษ์ตาเดียวกันพวกเขาไม่ให้หนีออก
จากถ้ำเช่นนั้น เขาทั้งหลายก็เริ่มรู้สึกเบกบานน้อยลง เพราะเขา
จะสามารถหนีเจ้ายักษ์ตาเดียวที่กำลังนั่งกันทางเข้าไม่ให้พวกเขา
ออกไปข้างนอกได้อย่างไร ?

แล้วอิวลิสซิสก็เริ่มพิจารณาว่าเขาควรจะทำอย่างไร และ
ในที่สุดเขาก็วางแผนการณ์ขึ้นอย่างหนึ่ง – แพะบางตัวของเจ้า
ยักษ์ตาเดียวขนาดใหญ่มากและแข็งแรงมาก เตียงนอนของมัน
ทำด้วยเชือกเส้นโต ๆ

บันแผนการณ์ ของอิวลิสซิสก็คอมัดคน ของเขาไว้ใต้แพะ
ด้วยเชือกจากเตียงนอนของเจ้ายักษ์ตาเดียว เมื่อเจ้ายักษ์ตา
เดียวคลำดูบนหลังแพะ แต่มันก็ไม่รู้ว่าคนเหล่านั้นถูกผูกใต้ท้อง
และด้วยเชือก

ดังนั้นอิวลิสซิสจึง เลือกแพะที่โตที่สุดและแข็งแรงที่สุดไว้ 8
ตัว และขั้นต่อไปก็คอมัดตัวทหารของเขาไว้ข้างใต้มันโดยใช้เชือก

จากเตียงของเจ้ายักษ์ตาเดียว แล้วเขากมัดตัวเองไว้ใต้ท้องแพะตัวที่ใหญ่ที่สุดกว่าเพื่อนคือตัวที่เป็นจ่าฝูง

เมื่อถึงเวลารุ่งเช้า แกะแพะทั้งหลายก็ออกวิ่งไปยังทุ่งเลยสัตว์โดยนำทหารที่มัดไว้ใต้ท้องของมันแต่ละตัวออกไปด้วย เจ้ายักษ์ตาเดียวนั่งคลำหลังสัตว์ทุก ๆ ตัวอยู่ที่ประตูด้วยความกระวนกระวาย แต่มันไม่ได้คิดที่จะคลำใต้ท้องสัตว์ แพะตัวที่ใหญ่ที่สุดได้ออกมาหลังเพื่อน โดยมีตัวของอิวลิสซีสมัดไว้ใต้ท้องของมัน เจ้ายักษ์ตาเดียวพูดอย่างกระวนกระวาย "เจ้าเบ็นจ่าฝูง ทำไมเจ้าจึงผ่านออกประตูหลังตัวอื่น ๆ เล่า ? เจ้าเบ็นห่วงนายของเจ้า เพราะว่าไม่มีมนุษย์ ได้ทำลายลูกตาของเขาหรือ ? ข้าอยากให้เจ้าพูดได้และบอกข้าว่ามันกำลังซ่อนอยู่ที่ใด"

ขณะที่ยักษ์ตาเดียวกำลังพูดอย่างนอยู่ อิวลิสซีสรู้สึกกระวนกระวายใจมากแต่ในที่สุดเจ้ายักษ์ตาเดียวก็ปล่อยแพะหลุดไปจากมือของมันและมันวิ่งผ่านประตูออกไป อิวลิสซีสแก้ตัวเองออกจากใต้ท้องแพะอย่างรวดเร็ว แล้วก็ไปแก้พรรคพวกของเขา ในไม่ช้าทุกคนก็ถูกแก้ออกหมด เขาทั้งหลายรีบไปที่เรือโดยต้อนแพะไปข้างหน้าเขาด้วย

door–way	*n.*	ดอร์เวย์	ทางเข้า
prevent	*v.*	พรีเวนท์	กีดกั้น, ป้องกัน
string	*n.*	สตริง	เชือก
bind	*v.*	ไบนด์	ผูก, มัด
underneath	*prep*	อันเดอร์นีธ	ใต้,ข้างใต้
anxious	*adv.*	แองชัส	กระวนกระวาย
loose	*v.*	ลูส	หลุด
loosen	*v.*	ลูสเซน	แก้ออก, ทำให้หลวม

I

ทหารที่เผ่าเรืออยู่พากันกระวนกระวายใจมาก เขาทั้งหลาย รู้สึกยินดีที่เห็นเพื่อน ๆ ของเขาปลอดภัย แต่เมื่อได้ยินสิ่งที่ได้เกิดขึ้นกับเพื่อนคนอื่น ๆ เขาทั้งหลายก็เริ่มร้องคร่ำครวญและร้องไห้เพราะเพื่อนของเขาได้ศูนย์เสียชีวิตไป

ดังนั้นอวลสซีสจึงพูดขึ้นว่า "ทำไมเจ้าจึงส่งเสียงคร่ำครวญและร้องไห้ ? เจ้าอยากได้ลาภชิ้นที่เจ้าควรจะนอนตายอยู่บนเตียงนอนโดยไม่ปรารถนาที่จะที่ชีวิตอยู่ให้ยาวนานหรอกหรือ ? ข้าคิดถึงคนที่มีโชคเหล่านั้นที่ได้ถูกตัดขาดออกไป เมื่อความกระหายที่จะมีชีวิตอยู่ยังเป็นที่ไม่พอใจ ขอให้ถือว่าสิ่งนี้เป็นโชคของข้า มากกว่าที่จะอำลาชีวิตไปอย่างแขกคนสุดท้ายที่ทำความเบื่อหน่ายมาให้เจ้าของบ้านโดยพักอยู่นานเกินไป เพราะฉะนั้น

จงหยุดคร่ำครวญเสีย เพราะถ้ายักษ์ตาเดียวมันได้ยินเข้า มันก็จะตามเรามาและจะเป็นโชคดีจริง ๆ ถ้าเราจะหนีมันไปได้

แล้วคนทั้งหลายก็ปีนขึ้นไปบนเรือ และนั่งประจำที่ของเขา จ้อมกับตั้งต้นพายเรือต่อไป เมื่อพวกเขาได้พายเรือออกมาจากหาดทรายประมาณ 100 หลา อิวลิสซีสได้ยินขึ้นในเรือและตะโกนขึ้นว่า–

"เจ้าควรจะได้รับโทษของเจ้าอย่างสาสมแล้ว เจ้ายักษ์ตาเดียว ที่เจ้าฆ่าเพื่อนของข้าอย่างโหดร้าย ไม่เพียงแต่โทษทั้งหมดที่เจ้าได้ฆ่ามนุษย์อย่างน่ากลัว แต่ข้าขอให้พระเจ้าจงลงโทษเจ้าทุก ๆ อย่างเท่าที่เจ้าควรจะได้รับ"

moan	*v.*	โมน	ร้องครวญคราง
fortune	*n.*	ฟอจูน	โชค
fortunate	*adj.*	ฟอจูเนท	มีโชค
to row	*v.*	ทู โร	พายเรือ, กรรเชียงเรือ
beach	*n.*	บีช	หาดทราย
deserve	*v.*	ดีเซิฟ	สมควรจะได้รับ

J

แล้วเจ้ายักษ์ตาเดียวก็แช่งด่าพวกเขาด้วยเสียงอันดัง และมันได้ทุบหินก้อนใหญ่ให้แตกแยกออกและขว้างไปในทิศทางที่มันได้ยินเสียงนั้น หินตกลงข้างหน้าเรือทำให้เกิดคลื่นลูกใหญ่ขึ้น

และโยนเรือให้กลับมายังชายหาดอีก แล้วอวลวซสีกนำเอาถ่อยาวค้ำเรือให้ออกไปจากหาดทราย เมื่อพวกเขาได้พายเรือไกลไปอีกสองเท่าจากเดิม อิวลสซสีกยืนชนอย่างกล้าหาญอีกพร้อมกับพูดว่า–

"ถ้าเจ้าปรารถนาจะรู้ว่า เจ้าควรจะสาปแช่งใคร ข้าจะต้องบอกเจ้าให้รู้ ข้าคืออิวลสซส บุตรชายของเลเออทส พำนักอยู่ในกรุงอิธอาคา"

แล้วเจ้ายักษ์ตาเดียวก็แช่งด่าเขาโดยพูดว่า "ขออย่าให้เจ้าอย่าได้ไปเห็นบ้านของเจ้าในกรุงอิธอาคาอีก" และมันก็ขว้างหินก้อนใหญ่ตามมาอีกซึ่งมันเกือบจะตกลงบนเรือ แล้วทหารทั้งหลายก็พายเรือหนีกันและมาถึงอีกเกาะหนึ่งและทนนเขาทั้งหลายก็ได้พบเรือและเพื่อน ๆ ของเขากำลังรออยู่

แล้วอิวลสซสจึงได้ทำพิธีบวงสรวง เป็นการใหญ่ โดยใช้แพะเป็นเครื่องสังเวยเทพยเจ้าตัวละหนึ่งคน สำหรับคนที่รอดชีวิตมาได้ และแพะตัวใหญ่ที่สุดซึ่งได้นำเขาออกมาจากถ้ำ เขาใช้บวงสรวงสำหรับตัวของเขาเอง

แล้วทหารทั้งหลายก็กินเลี้ยงกัน และหลังจากการกินเลี้ยงเสร็จสิ้นลงแล้วเขาทั้งหลายก็พากันนอนบนหาดทรายและนอนหลับไป

curse	*v.*	เคอส	สาปแช่ง, ด่า
sacrifice	*v.*	แซคคริไฟซ	บวงสรวง, การบูชายัญ

บทที่ ๕

คำโคลง "อิวลิสซีส"

คำอธิบายโคลง

อิวลิสซีสชราลงแล้ว เขาเบื่อหน่ายในการนั่งอยู่ใกล้เตาผิง ในกรุงอิธอาคา เขารู้สึก "กระหายในการท่องเที่ยว" และไม่สามารถหยุดพักจากการท่องเที่ยวได้

มันเป็นเวลาเย็น เขาเรียกคนของเขามาพร้อมหน้ากัน และพูดขอร้องเขาให้ออกเดินไปในทางทะเลร่วมกับเขาอีก–

"กลางวันกำลังจะจางลงเป็นเวลาเย็น แสงสว่างจากบ้านเรือนส่งแสงระยิบ บนหินผา พระจันทร์กำลังขึ้นอยู่บนท้องฟ้า ทะเลลึกส่งเสียงคร่ำครวญอยู่ด้วยเสียงคลื่นล้อมรอบตัวเรา จงพากันมาเถิดเพื่อนของข้า เรายังไม่แก่เกินไปที่จะออกเดินทางกันอีก มันยังไม่สายสำหรับเราเกินไปที่จะพยายามออกไปค้นหาดินแดนใหม่ ๆ อีกครั้งหนึ่ง จงลากเรือลงจากฝั่ง นั่งประจำที่ของเจ้าแล้วก็พายไป ความตั้งใจของข้านั้นแน่นอน ข้าตั้งใจที่จะแล่นเรือไปสู่พระอาทิตย์ตกทางโน้น ไปสู่ขอบฟ้าตรงที่ซึ่งดวงดาวดูเหมือนจะดับลงในทะเลเหมือนกับดับลงไปใน อ่างอาบน้ำ

ทางโน้นข้าจะแล่นเรือต่อไปและต่อไปจนกว่าจะตาย

กำลังวังชาส่วนใหญ่ของเราเมื่อยังหนุ่มได้ลดถอยจากเราไป แล้ว แต่กำลังส่วนมากก็คงยังยึดมั่นอยู่กับเรา เราเป็น–เหมือนเจ้าได้เห็นเรานี่แหละ–อ่อนแอลงตามเวลา แต่แข็งแรงอยู่ด้วยกำลังใจ เราตั้งใจจะเสาะแสวงหา–จะพยายามและไม่เคยยอมแพ้"

twinkle	*v.*	ทวิงเกิ้ล	ส่องแสงระยิบระยับ
'tis (it is)		ทิส	มันคือ
strive	*v.*	สไทรฟ	พยายาม,
bath	*n.*	บ๊าธ	อ่างอาบน้ำ
abide	*v.*	อไบด์	อยู่, รอคอย, ยึดมั่น
will	*n.*	วิล	กำลังใจ

คำโคลง "อิวลิสซีส"

โดย ลอร์ด แอลเฟรด เทนนิสัน

แสงไฟเริ่มส่องแสงระยิบระยับจากโขดหิน:
วันอันยาวนานก็สิ้นสุดลง, พระจันทร์ขึ้นอย่างเชื่องช้า, ทะเลลึก

ครวญครางอยู่รอบ ๆ ด้วยเสียงหลายเสียง–มาซิ, สหาย
ของฉัน
มันไม่สายเกินไปที่จะค้นหาโลกที่ใหม่กว่า
ลากเรือออกไป, นั่งให้อยู่ในระเบียบ กระทบ
น้ำที่มีเสียงดัง เพราะความตั้งใจของฉันนั้นมีอยู่
จงแล่นไปที่พระอาทิตย์ตกโน้น, และอ่างอาบน้ำ
แห่งดวงดาวทางทิศตะวันตกทั้งหมด จนกระทั่งฉันวายปราณ
ถึงแม้ว่านำไปให้มาก, ทนทานให้มาก, และถึงแม้ว่า
เราเวลานี้กำลังไม่ได้มีเหมือนเมื่อก่อน
เคลื่อนพื้นดินและสวรรค์ นั่นคือสิ่งซึ่งเรา เรา
ทำให้อ่อนแอลงเพราะเวลาและเคราะห์กรรม แต่แข็งแรง
ในกำลังใจ
จงพยายาม จงค้นหา จงพบ และอย่ายอมแพ้

บทที่ ๖

กระท่อมชายแดน

A

ฉากเดียวจบ

ฉากอยู่ภายในกระท่อมหลังหนึ่ง กระท่อมหลังนั้นตั้งอยู่ในประเทศอังกฤษ ใกล้กับชายแดนระหว่างประเทศอังกฤษกับประเทศสกอตแลนด์ วันเวลาคือ วันที่ 22 พฤษภาคม ในปี ค.ศ. 1660

ประเทศอยู่ในภาวะสงคราม–พวกหัวกลม* ได้ปลงพระชนม์กษัตริย์องค์ก่อน คือพระเจ้าชาร์ลส์ที่ 1 และตั้งแต่นั้นต่อมาพวกมันเองก็ได้ปกครองประเทศอังกฤษ ขณะนี้ประชาชนปรารถนาที่จะได้กษัตริย์ของพวกเขากลับคืนมาอีก คือพระเจ้าชาร์ลส์ที่ 2 (ราชโอรสของพระเจ้าชาร์ลส์ที่ 1) ซึ่งหวังกันว่าจะเสด็จมาสู่ประเทศสกอตแลนด์ภายใน 2–3 วันนี้ บรรดาทหารของพระเจ้าแผ่นดิน กำลังชุมนุมกันอยู่ทางด้านชายแดนของพวกสก๊อต บรรดาทหารของพวกหัวกลม กำลังรวบรวมกันอยู่ทางด้านชายเขตแดนของอังกฤษซึ่งมีความมุ่งหมายที่จะป้องกันพระเจ้า

---

*เป็นนามที่ขนานขึ้นสำหรับสัตรูของพระเจ้าชาร์ลส์ เพราะพวกเขาทั้งหลายตัดผมเกรียนเสมอ

ชาร์ลส์มิให้เสด็จข้ามชายแดนเข้ามา

มันเป็นเวลาเย็น หน้าต่างเปิด ชายแดนอันรกร้างของพวกสก็อตมองเห็นอยู่นอกกระท่อมราง ๆ บนโต๊ะกลางห้องมีเทียนไขอยู่ ๒ เล่ม เทียนไขเล่มหนึ่งกำลังจุดอยู่ เทียนอีกเล่มหนึ่งไม่ได้จุด โต๊ะตัวนั้นพร้อมที่จะรับประทานอาหารค่ำ ได้ยินเสียงใครคนหนึ่งกำลังตัดไม้อยู่ข้างนอกกระท่อม

ตัวผู้แสดง

ชายชรา

เด็กชาย=หลานของชายชรา

นายทหารแห่งกองทัพของพระเจ้าแผ่นดิน

ทหารพวกหัวกลม ๒ คน

cottage	*n.*	ค็อทเทจ	กระท่อม
border	*n.*	บอร์เดอร์	พรมแดน, ชายแดน
scene	*n.*	ซีน	ฉาก
Scotch	*n.*	สคอท	ชาวสก๊อต
scottish	*adj.*	สคอททิช	แห่งสกอตแลนด์
candle	*n.*	แคนเดิ้ล	เทียนไข

B

เด็กชาย – (กำลังกินขนมปังอยู่ใกล้โต๊ะ) มาหรือยัง คุณปู่ ? ฉันกำลังหิวอยู่ทีเดียว

ปู่ – (พูดจากข้างนอก) อาหารค่ำเรียบร้อยแล้วหรือยัง ?

เด็กชาย – เรียบร้อยแล้ว มันเรียบร้อยตั้งหลายชั่วโมงแล้ว ฉันหิวเหลือเกิน

ปู่ – ดีละ ปู่กำลังจะไป (ชายชราแบกขวานและฟืนท่อนย่อม ๆ สำหรับก่อไฟเข้ามา) ไง เจ้าจัดอะไรไว้สำหรับอาหารเมื่อค่าของปู่คืนนี้บ้าง (เด็กชายนำชามเปลมาใบหนึ่ง แล้วก็จุดเทียนไขอีกเล่มหนึ่งขึ้น) ขาของปู่ชักจะไม่ดีเสียอีกแล้วเพราะต้องเดินกันมาก ๆ (ลากชามเปลมาทางเขาและหยิบช้อนขึ้นมาพร้อมกับให้ความช่วยเหลือเด็กชาย)

ปู่ – เจ้าทำอะไรตลอดทั้งวัน ? เจ้าออกไปข้างนอกบ้างหรือเปล่าตลอดเวลาที่ปู่ไม่อยู่ ? (ชายชราเอาช้อนของเขาตักอาหารจากจานเปล)

เด็กชาย – ออกไปจ้ะ ฉันออกไปที่ยอดเขาลูกนั้น

ปู่ – จงบอกปู่ซิว่าเจ้าได้เห็นอะไรบ้าง ?

เด็กชาย – จ้ะฉันได้เห็น ฉันได้คนขี่ม้าบางคนอยู่ในระยะไกลออกไปมาก

ปู่ – ทางไหน ? เจ้าเห็นคนขี่ม้าอยู่ทางไหน ?

เด็กชาย – ทางโน้นจ้ะ (เขาเอาช้อนชี้ข้ามไหล่ของเขาไป)

ปู่ – พูดอย่างรวดเร็ว โดยที่ช้อนยังไม่ทันถึงปาก) พวก เขากำลังไปทางไหน ? บอกปู่ซิ !

เด็กชาย – ฉันไม่ทราบ ฉันเพียงแต่เห็นเขาทั้งหลายอยู่สุดขอบฟ้าชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น ฉันสงสัยว่าคนเหล่านั้นกำลังมาทำไมกันอยู่ที่นั่น มันค่อนข้างแปลก–ปู่ไม่คิดว่ามันแปลกหรอกหรือ ?

ปู่ – เปล่า มันไม่แปลกอะไรเลย ปู่รู้ว่าคนเหล่านั้นคือใคร มันคือพวกหัวกลมอย่างไรล่ะ วันนี้ปู่ข้ามชายแดนไป เขาพูดกันที่ตำบลแอ็ปเปิ้ลใบว่าเจ้าพวกหัวกลมอยู่ในที่ใดที่หนึ่งใกล้ ๆ คนเลยแกะเห็นพวกมันบางคนที่ภูเขาเมื่อคืนที่แล้ว กำลังนั่งอยู่ล้อมรอบกองไฟ – แต่มันน่าแปลกที่พวกหัวกลมพากันเข้ามาใกล้ชายแดนเอาเสียมาก ๆ ทั้งที่คนของพระเจ้าแผ่นดินกำลังผิกกันอยู่ที่ตำบล แอ็ปเปิ้ลใบนี่เอง มันแปลก–แปลกเอามาก ๆ

เด็กชาย – แต่นกแปลกอกเหมือนกันทุกคนของพระเจ้าแผ่นดิน ได้มาผูกกันอยู่ที่ตำบลแอปเปิลไบ ทำไมเขาเหล่านั้นจึงมาผูกกันอยู่ที่นั่นละ ?

ปู่ – (ตอบอย่างระมัดระวัง) ไง – เขากำลังเตรียมให้พร้อมกันอยู่น่ะซิ.....ใครจะรู้ว่า จะมีสิ่งแปลกประหลาดอะไรเกิดขึ้นในเวลาอีกหนึ่งสัปดาห์ ?

เด็กชาย – ฉันปรารถนาอยากจะได้เห็น คน เหล่า นั้น ผูก หัด กัน (เขาเคลื่อนไปที่ประตู)

ปู่ – (อย่างกระวนกระวาย) นั่นเจ้ากำลังจะไปไหน ?

เด็กชาย – ฉันเพียงแต่จะออกไปข้างนอกเท่านั้น

ปู่ – อย่า, อย่า อย่าออกไปที่นั่น–ใครจะหยิบบางสิ่งบางอย่างให้ปู่เมื่อปู่ต้องการล่ะ ? คนขาปู่ก็ไม่ดีเสียด้วย หยิบไม้ขีดให้ปู่จุดกล้องยาสูบหน่อยซิได้ไหม ?

เด็กชาย – โอ ได้จ้ะปู่ (เขาหยิบเศษกระดาษออกมาจากโต๊ะข้างฝา แล้วก็จ่อมันที่เทียนไข และนำมาให้ชายชรา)

ปู่ – ปู่ไม่ต้องการให้พวกหัวกลมจับเจ้าไปด้วย

เด็กชาย – ฉันไม่ตั้งใจจะไปไกลหรอกปู่

all right		ออล ไรท์	ถูกต้องแล้ว,ดีแล้ว
dish	*n.*	ดิช	จาน
spoon	*n.*	สพูน	ช้อน
to help	*v.*	ทู เฮลพ์	ช่วยเหลือ
a helping	*n.*	เอ เฮลพิ่ง	การช่วยเหลือ
over there	*adv.*	โอเวอร์ แดร์	ทางโน่น, ที่นั่น
odd	*adj.*	อ็อด	แปลก
drill	*v.*	ดริล	ฝึกหัด,ฝึกฝน
fetch	*v.*	เฟ็ช	เอามา, หยิบมา

C

ปู่ – ประตูใส่กุญแจแล้วหรือ

เด็กชาย – ยังจ้ะ ฉันยังไม่ได้ใส่กุญแจบ้าน

ปู่ – ใส่มันเลย (เด็กชายใส่กุญแจประตู และบีดหน้าต่าง เอาล่ะเจ้ามาทีน่–เจ้าอยากให้เล่าความลับที่สำคัญไหมเล่า ? (เด็กชายพยักหน้า) เจ้าจำได้ไหมเมื่อพระเจ้าแผ่นดินเสด็จจากไปน่ะ ? (เขาพยักหน้าอีก) เจ้าคงจำได้ที่ปู่บอกเจ้าว่า สักวันหนึ่งพระเจ้าแผ่นดินจะต้องเสด็จกลับมา ? – ดีล่ะ ปู่บอกถูกแล้ว ทำไมเจ้าจึงคิดถึงพวกทหารที่กำลัง

ผีกกันอยู่ที่ตำบลแอ็ปเปิลไบด้วยล่ะ ?

เด็กชาย – โอ ฉันรู้แล้ว ! พระเจ้าแผ่นดินกำลังเสด็จกลับมา! พระองค์กำลังเสด็จกลับไม่ใช่หรือ ?

ปู่ – (พยักหน้า) ถูกล่ะ ก่อนสิ้นสัปดาห์นี้แหละ พระองค์จะเสด็จขึ้นบกบนฝั่งสกอตแลนด์

เด็กชาย – (ตื่นเต้น) จะมีการต่อสู้ไหม ? แล้วปู่จะทำอย่างไร ?

ปู่ – เอาเถอะ อย่าตื่นเต้นไป คนที่ตื่นเต้นไม่มีประโยชน์ในการต่อสู้แต่อย่างใดเลย

เด็กชาย – (พยายามซ่อนความตื่นเต้นของเขาไว้) ปู่คิดหรือว่าเขาทั้งหลายจะมาที่นี่ ?

ปู่ – ไม่ล่ะ ปู่ไม่คิดว่าเจ้าพวกหัวกลมจะมาชิดชายแดนเกินไปนัก แต่ถ้ามันมา เรากพร้อมที่จะต่อสู้กับมัน ปู่และเจ้าด้วย – นั่นคือ ถ้าเจ้าอยู่ในความสงบและไม่ตื่นเต้น เอาละช่วยเหลือปู่สักหน่อย จงหยิบมีดดาบแล้วกปันส์น และเอาผ้าขรวมาสักหน่อย เราต้องขัดถูมัน (เด็กชายหยิบดาบปันส์นและผ้าขรวมา ชายชราฉีกผ้าขรวออกชิ้นหนึ่ง และลงมือทำความสะอาดและขัดถูปันส์น) เจ้าเอาผ้าขรว

ชนนไปขัดถูใบดาบสักหน่อยซิ

เด็กชาย – (เอาผ้าขริวไปและเริ่มต้นขัดถูมีดดาบ) ปู่เคยฆ่าใครด้วยปืนสั้นกระบอกนั้นบ้างไหม ?

a lock	*n.*	เอ ล๊อค	กุญแจ
to lock	*v.*	ทู ล๊อค	ใส่กุญแจ
nod	*v.*	น๊อด	พยักหน้า
to land	*v.*	ทู แลนด์	ขึ้นบก
excite	*v.*	เอ็คไซท์	ทำให้ตื่นเต้น, ตื่นเต้น
excited	*v.*	เอ็คไซเทด	ได้ตื่นเต้น (**past** ของ **excite**)
rag	*n.*	แรก	ผ้าขริว
to polish	*v.*	ทู พ็อลลิช	ขัดถู,เช็ดถู

D

ปู่ – อ้า เคยซิ ปืนสั้นกระบอกนั้นนำความทรงจำคืนมาให้ปู่ ถูกแล้วครั้งหนึ่งปู่ได้ฆ่าคนหนึ่งด้วยปืนกระบอกนั้น

เด็กชาย – เมื่อครั้งพ่อของฉันถูกฆ่าใช่ไหม ?

ปู่ – ถูกแล้ว วันนั้นแหละ ! (วันเก่า ๆ ได้กลับคืนมาสู่ความทรงจำของเขาในขณะที่พูดเขาก็มีอาการตื่นเต้นเพิ่มขึ้น ๆ จากความจำนนจนถึงกับพูดกับตัวเอง

เด็กชายได้ยินเรื่องราวนมาก่อนหลายหนแล้ว จึง
แทบจะไม่ฟังอีก) มันเป็นแต่เพียงคณะเล็ก ๆ
เพราะทหารหายากในสงครามครั้งกระนั้น พ่อของ
เจ้าเป็นผู้บังคับบัญชาทหาร พวกทหารกำลังขี่ม้า
ข้ามทิวเขาเพื่อค้นหาพวกหัวกลม เขาได้พบทหาร
กองใหญ่ของพวกหัวกลมอย่างกระทันหัน เขาได้
พากันหนี เพราะว่าพวกหัวกลมมีมากมายเกินไปที่
เขาจะต่อสู้ได้ พวกหัวกลมได้ไล่ตาม และมันเป็น
การติดตามที่น่าดูมันไล่ติดตามไปทั่วทิวเขา พวก
ทหารขี่ม้าขึ้นภูเขาแล้วก็ลงภูเขา เพราะการไล่ติด
ตามของพวกหัวกลม เขาพากันลงมาที่ลาดผาตรง
นั้นพร้อมกับพวกหัวกลมยังคงไล่ติดตามมา – ใกล้
เข้ามายังขึ้น ปู่เห็นม้าของพวกเขาล้มอยู่บน
ก้อนหินที่ล่นลงมา พ่อของเจ้าหยุดอยู่ชั่วขณะ
หนึ่งเพื่อบอกให้เราใส่กุญแจประตูและเข้าไปอยู่ข้าง
ใน เขาขึ้นขี่ม้าอีกยังไม่ทันจะเรียบร้อยดี เมื่อปู่
ได้ยินเสียงปืนดังขึ้นนัดหนึ่ง ปู่เห็นเขาเลื่อนจาก
อานม้าและตกลงมา ปู่ไม่ใส่กุญแจประตูและได้

วิ่งออกไป เจ้าหัวกลมคนหนึ่งกำลังยืนอยู่พร้อม
ด้วยบืนสั้นยังมีควันอยู่ มันอยู่ในระยะยิงพอดี ปู่
ฉวยบืนจากมือพ่อของเจ้าขนมา เจ้าหัวกลมคนนน
ได้หันออกไปที่ถนนเพื่อไล่ติดตามคนอื่น ๆ บัดนั้น
อยู่เกือบระยะยิงแล้ว ปู่เล็งอย่างเที่ยงตรงแล้วก็
แล้วก็ยิงออกไป มันล่วงลงจากอานม้าแต่เท้าของ
มันถูกยึดอยู่ และม้าได้ลากมันไป

memory	*n.*	เมมมอรี่	ความทรงจำ
scarce	*adj.*	สแคซ	หายาก,มีน้อย
scarcely	*adv.*	สแคซลี่	ยังไม่ทันจะ,เกือบจะไม่
range	*n.*	เร้นจ์	เทือก ทิว
chase	*n.*	เชส	การไล่ติดตาม
to give chase		ทู กิฟ เชส	วิ่งไล่, ไล่ติดตาม
to slip		ทู สลิพ	ลื่น,พลาด,เลื่อน
range	*n.*	เร้นจ์	ระยะยิง, วิถีกระสุน
steady	*adj.*	สเท็ดดี้	เที่ยง, แม่นยำ, แน่นอน

E

เด็กชาย – จงแสดง วิธีบรรจุกระสุนปืนสั้นอย่างถูกต้องให้ฉัน
ดูหน่อย

ปู่ – ดีมาก จงนำดินปืนและกระสุนปืนมาให้ปู่ การ

บรรจุกระสุนปืนอย่างระมัดระวัง มันจะให้ระยะยิงทัดแก่เจ้า

เด็กชาย – ไม่ต้องจ้ะ ให้ฉันบรรจุมันดีกว่า เพราะปู่ทำมันด้วยตัวเองเสียทั้งหมด

ปู่ – ดีมาก (เด็กชายพยายามบรรจุกระสุนปืน)

ปู่ – ถ้าเจ้าใช้เวลาตลอดคืน เจ้าหัวกลมก็จะมาทีก่อนที่เจ้าจะบรรจุมันเรียบร้อย

เด็กชาย – เอาล่ะขอให้ยิงเถอะ

ปู่ – ไม่ได้ เดี๋ยวใครจะได้ยินเข้า

เด็กชาย – ถ้าเช่นนั้นให้ฉันเล็งมันดู เพื่อจะดูว่ามือของฉันจะเที่ยงตรงหรือไม่ ฉันจะเล็งไปที่ชามเปลใบนั้น

ปู่ – ดีมาก (เด็กชายเอาชามเปลวางลงที่โต๊ะข้างฝาและพิงมันไว้ที่ฝาผนัง เขายืนอยู่เบื้องหน้าปู่ และพิงหัวเข่าปู่ของเขา ชายชราเอนตัวไปข้างหน้า และจับมือเด็กชายให้เที่ยง ได้ยินเสียงเคาะประตูดัง ๆ ขึ้นมา ชายชราฉวยมีดดาบมาถือไว้)

ปู่ – เอาล่ะ เที่ยงแล้ว อย่าตื่นเต้นซิ (เขามองออกไปนอกหน้าต่าง) นั่นคือคนบาดเจ็บที่ เขากำลังยืนพิงอยู่กับฝาผนังข้างนอก

เด็กชาย – (กระซิบ) มันคือพวกหัวกลมใช่ไหม ?

ปู่ – จะเป็นพวกหัวกลมหรือไม่ใช่ ปู่ก็จะไปเบิดประตู
ล่ะ (เขาไขกุญแจประตู เด็กชายเลิงปืนสั้นไว้อย่าง
เที่ยงตรงที่ประตูเข้า นายทหารคนหนึ่งของพระเจ้า
แผ่นดินก็เข้ามา เขาได้รับบาดเจ็บและยืนพิงอยู่กับ
โต๊ะ)

นายทหาร – พระเจ้าจงปกป้องพระเจ้าแผ่นดิน !

ปู่ – หนักแน่นเข้าไว้ หนักแน่นไว้ !– เขากำลังจะเป็น
ลม เร็ว ! ใส่กุญแจประตู ! (ในขณะที่เด็กชาย
ใส่กุญแจประตู นายทหารก็เป็นลมพุ่บลงไปบนพื้น
คนทั้งสองลากเขาขึ้นนั่งเก้าอี้และให้เขาดมน้ำ เขา
เริ่มฟื้นขึ้น)

ปู่ – ดูซิ เขาถูกยิงที่หัวไหล่ เขากำลังจะฟื้นแล้ว นี่
คือการกระทำของเจ้าพวกหัวกลมล่ะ พวกมันต้อง
อยู่ที่ใดที่หนึ่งใกล้ ๆ นี่แหละ

very well		เวรี่ เวล	ดีแล้ว
shot	*n.*	ช้อท	ลูกปืน
to lean	*v.*	ทู ลีน	พิง, เอน
to faint	*v.*	ทู เฟนท์	เป็นลม
recover	*v.*	รีคัฟเวอร์	ได้สติ, ฟื้น

F

นายทหาร – (ยังไม่ฟื้นดี) ปล่อยข้าไป ! เจ้ายังจับข้าไม่ได้ เจ้าคนระยำปล่อยข้าไป !

ปู่ – หนักแน่นไว้ ๆ เราเป็นคนของพระเจ้าแผ่นดินอยู่ทน

นายทหาร – (เริ่มฟื้นความจำของเขา) ฉันอยู่ที่ไหน – ฉันจงต้องเป็นลมไป

ปู่ – (ความกลัวเกิดขึ้นมาทันที) มีใครเห็นท่านมาที่นี่ไหม ?

นายทหาร – พวกมันต้องเห็นฉัน แสงเดือนกระจ่างออกอย่างนี้

เด็กชาย – ถ้าเช่นนั้นเราต้องซ่อนเขา

ปู่ – ซ่อนเขาเสีย ! เราสามารถจะซ่อนเขาได้อย่างไร ? ไม่ต้องซ่อนละ เจ้าต้องต่อสู้ !

นายทหาร – ขณะนี้พวกมันต้องอยู่ใกล้ ๆ นี่แหละ ฉันต้องเดินทางต่อไป ฉันต้องไปถึงชายแดน.....ปืนสั้นของฉันหายเสียแล้ว ! (เขาพยายามยืน) หัวใหล่ของฉัน !... ความทรงจำของฉันกำลังคืนมาเดี๋ยวนี้แล้ว เมื่อฉันขึ้นไปอยู่บนยอดเทือกเขานั้น ดวงจันทร์ได้โผล่ออกมาจากเบื้องหลังก้อนเมฆ พวกหัวกลม

บางคนได้ซ่อนอยู่ในพุ่มไม้พวกมันต้องเห็นฉัน ฉันได้ยินเสียงปืนสองนัดและรู้สึกปวดที่หัวไหล่ ม้าของฉันวิ่งเตลิดเบิดเบิง ฉันไม่สามารถบังคับมันให้อยู่ได้ ฉันก็ขี่ม้าพยศหนีข้ามภูเขาไป จนกระทั่งฉันเห็นกระท่อมหลังนอยู่เบื้องล่าง แล้วฉันก็เริ่มบังคับม้าให้อยู่ ฉันบังคับมันจนอยู่ แล้วขี่มันมาตรงที่ใดที่หนึ่งใกล้กระท่อมของท่าน ในทันใดนั้นมันก็พลาดและล้มลง และฉันได้พยุงตัวเองมาจนถึงประตูกระท่อมของท่าน.....แต่รีบ ๆ เข้าเถอะ พวกมันจะต้องมาถึงที่นี่ในขณะใดขณะหนึ่งก็ได้

– (ออกคำสั่งควบคุม) นี่แน่ะเจ้าหนู จงเล็ดลอดออกไปข้างนอก และไปซ่อนตัวของเจ้าอยู่ตามพุ่มไม้ เฝ้าดูพวกมันลงมาตามไหล่เขาและเตือนเราให้รู้ตัว การเตือนจะต้องผิวปาก จงผิวปากเตือนครั้งหนึ่งเมื่อเจ้าเห็นพวกมันครั้งแรก และผิวปากอีกสองครั้งเมื่อเห็นพวกมันผ่านหินก้อนใหญ่นั้นมา แล้วเราจะได้รู้ทัน และเตรียมพร้อมเพื่อต่อสู้กับพวกมัน

นายทหาร – ไม่ต้อง รอก่อน ฉันไม่ต้องการให้ท่านได้รับอันตรายใด ๆ ขอให้ฉันไปเสียเดี๋ยวนี้เถอะ

ปู่ – ท่านไปไม่ได้ไกลเท่าไรหรอกประเดี๋ยวก็เป็นลมอีก

เด็กชาย – ให้ฉันกลับมายิงปืนได้ไหม ?

ปู่ – ไม่ได้ หลังจากเจ้าได้ผิวปากให้การเตือนแก่เราแล้ว ขอให้ไปอยู่ในที่ปลอดภัยให้เร็วที่สุดเท่าที่จะไปให้เร็วได้ จงไปที่ตำบลแอ็ปเปิลใบที่นั้น เจ้าจะปลอดภัยที่สุด วิ่งไปตามทางและอย่าให้ถูกจับตัวได้ (เขาจูบเด็กชาย) เจ้าจะเห็นพวกทหารกำลังผูกกันอยู่ในตำบลแอ็ปเปิลใบ

conceal	*v.*	คอนซีล	ซ่อน
to bolt	*v.*	ทู โบลท์	ตื่นตกใจ
control	*v.*	คอนโทรล	บังคับ, ควบคุม
slip	*v.*	สลิพ	เล็ดลอด, แอบออกไป
warn	*v.*	วอน	เตือน, บอกให้ทราบ
whistle	*v.*	วิสเซิล	เป่านกหวีด, ผิวปาก

G

เด็กชาย – (แอบดูออกไปข้างนอกประตู) ที่นั่นเงียบสงัดมาก ปู่จะตามไปในไม่ช้าไม่ใช่หรือ ?

ปู่ – บางทีก็จะตามไป (นายทหารเดินไปจะจูบเด็กชาย

แต่เขาถอยหลังดังนั้นนายทหารจึงจับมือแทนและยิม
ให้)

นายทหาร – ลาก่อน–และโชคดี (เด็กชายแอบดูออกนอกประตู
อีก แล้วก็เลิดรอดออกไปในความมืดอย่างเงียบ ๆ)

นายทหาร – เราใส่กลอนประตูนี้ดีกว่า (เขาตรวจดูประตู)
กลอนนี้แข็งแรงดีมาก พอจะตรึงประตูไว้ได้ ประ
ตูบานนี้ไม่มีกลอนนี่ แต่กุญแจออกจะดีพอใช้ พอ
จะทำให้พวกมันหยุดลงได้สักขณะหนึ่ง (ชายชรา
นำมีดดาบมาเขายื่นให้นายทหารเล่มหนึ่ง เขาเอง
ถือปืนสั้นแล้วก็เดินไปเดินมาในห้อง นายทหารนั่ง
หันหน้าไปทางหน้าต่าง ชายชรากลับมีการกระสับ
กระส่ายและหันหน้าไปทางหน้าต่างด้วยเหมือน กัน)

ป่ – ฉันสงสัยว่าถ้าพระจันทร์กำลังส่องแสงอยู่ พวกมัน
ขงจะมองเห็นเจ้าหนู เหมือนกับมันมองเห็นท่านมา
แล้ว ฉันจะต้องดับเทียนไขล่ะแล้วก็จะแอบออกไปดู
ไปดูว่าเดือนมันหงายหรือไม่ ,(เขายื่นปืนสั้นให้นาย
ทหาร แล้วก็ดับตะเกียง ดับเทียนไข ทำให้ห้อง
นั้นมืด แล้วเขาก็ถอดกลอนหน้าต่างและเปิดออก

นายทหารยื่นบิ๊นส์คนให้เขา)

ปู่ – เงียบ! (เขาแอบดูข้างนอก) พระจันทร์กำลังส่อง แสงสว่างอยู่ เงาทุก ๆ เงามองดูคล้ายคน เขาต้อง เกือบจะไปถึงทนนแล้วเดียวน.... ข้างนอกเงียบเชียบ เหลือเกินคล้ายกับว่าจะมีบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้น

นายทหาร – บีดหน้าต่างบานนั้นเสีย มันล่อแหลมอันตรายเกินไป เรายังไม่พ้นระยะยิงจากภูเขาดูกนั้น ด้วยเหตุที่เดือนกำลังหงาย ย่อมล่อแหลมต่ออันตรายซึ่งมันอาจจะยิงมาในระยะไกลก็ได้ ไม่มีค่าที่จะไปเสี่ยงอันตรายอย่างนั้น (นายทหารบีดหน้าต่างและลงกลอน แล้วเขาก็จุดเทียนไขขึ้นเล่มหนึ่ง)

peep	*v.*	พีพ	แอบดู,โผล่ออกมา
to bolt	*v.*	ทู โบลท์	ใส่กลอน, ลั่นดาน
a bolt	*n.*	เอ โบลท์	กลอน, ดาล
to hand	*v.*	ทู แฮนด์	ยื่นให้ ส่งให้
to face	*v.*	ทู เฟซ	หันหน้าไปยัง
blow out	*v.*	บโล เอาท์	ดับ
darken	*v.*	ดาร์คคิน	ทำให้มืด
hush	*v.*	ฮัช	จงเงียบ
risk	*n.*	ริสค์	ภัย, อันตราย
risky	*adj.*	ริสคี	ล่อแหลมต่ออันตราย, เสี่ยงภัย

H

ปู่ – ฉันไม่คิดว่าจะมีอันตรายมากมายเช่นนั้นหรอก แม้เดือนจะหงายด้วยเหตุนี้ฉันจึงได้ส่งเด็กไป (ความกลัวของเขาเพิ่งขึ้นแม้จะบอกว่าไม่กลัว) แต่ถึงกระนั้น.....ท่านคิดไหมว่า.....? เปล่าน่ะ ไม่มีอันตรายอะไรหรอก เจ้าเด็กคนนี้มันรู้จักทางดีมันสามารถจะผ่านไปได้แม้จะมีดวงจันทร์ตั้ง 20 ดวงเถอะ แต่กระนั้น.....

นายทหาร – อะไรล่ะ ?

ปู่ – พ่อของเขาถูกเจ้าพวกหัวกลมยิงตายบนถนนข้างนอก และตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ฉันก็รู้สึกหวั่นกลัว– กลัวแม้กระทั่งการตัดสินใจของฉันเอง ท่านคิดไหมว่าฉันอาจเสี่ยงอันตรายส่งลูกชายไปให้ถูกฆ่าด้วย? (เขานั่งลงและซบศีรษะลงบนฝ่ามือ) ฉันไม่สามารถจะเสี่ยงอันตรายให้เขาถูกฆ่าตาย ในบ้านหลังเล็ก ๆ เหมือนกับหนูติดกับหรอก

นายทหาร – หนูติดกับ ถูกแล้ว นั่นคือสิ่งที่เราเป็นอยู่ทนแหละ เราจะถูกติดกับเหมือนเช่นหนูถ้าพวกมันมา ท่านทำถูกแล้วที่ไม่ปล่อยให้เด็กเสี่ยงอันตราย แต่ถ้าสิ่งที่เลวร้ายเกิดขึ้น เราก็อาจจะล่อพวกมันให้มาที่เรา

เราอาจจะทำให้พวกมันมองเห็นเราแล้วก็พากัน
นี่–และแล้วเขาก็จะได้หนีไปโดยปลอดภัย

ปู่ – โอ ฉันแน่ใจเหลือเกินว่าเขาจะต้องปลอดภัย เขา
สามารถจะซ่อนอยู่ในพุ่มไม้เหล่านั้นได้เหมือนกับหนู
ในดงข้าวโพด แม้แต่ตัวฉันเองก็ไม่สามารถหาเขา
พบ

นายทหาร – ถ้าเช่นนั้นขออย่าให้เราคิดถึงมันต่อไปอีกเลย– บาง
ทีเจ้าพวกหัวกลมอาจจะไม่สะกดรอยฉันอีกก็ได้
(นายทหารจุดเทียนไขอีกเล่มหนึ่ง ได้ยินเสียงผิว
ผิวปากครั้งหนึ่ง)

ปู่ – เงียบ ! (หลังจาก หยุดชั่วขณะหนึ่งก็มีเสียงปืนดัง
ขึ้นนัดหนึ่ง)

ปู่ – อะไรน่ะ ? (เขาไปที่ประตูด้านหลัง นายทหารยืน
ขวางทางเขาไว้ ปล่อยให้ฉันไปคนเดียวเถิด ฉันต้อง
ไปดูเขา)

in spite of	*prep.*	อิน สไพท์ ออฟ	แม้ว่า, ทั้งที่
rat	*n.*	แร้ท	หนู
trap	*n.*	แทร็ฟ	กับดัก,กรงดัก
to track	*v.*	ทู แทร็ค	สะกดรอย
pause	*n.*	พอส	หยุดชั่วขณะ

- 3 ก.ย. 2502

นายทหาร – ไม่ต้องไป นั่นคือสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ ก็ไม่สามารถไปที่นั่นได้หรอก มันเป็นไปไม่ได้ที่จะผ่านประตูนั้นออกไปเดียวนโดยไม่มีคนเห็น

ปู่ – ฉันจะต้องเอาใจใส่อย่างไรกับการเป็นไปได้และเป็นไปไม่ได้ ? ฉันต้องไป ! (เขาพยายามเปิดประตู) ประตูบานนี้ปิดออกแน่น มันเป็นไปไม่ได้ที่จะเปิดมันออก

นายทหาร – (ช่วยเขาเปิดประตู) ท่านลืมสิ่งนี้ (นายทหารส่งบืนสั้นให้เขา)

ปู่ – (หยุดชั่วขณะหนึ่ง) แล้วท่านเป็นยังไรล่ะ ?

นายทหาร – โอ หนูที่บาดเจ็บอยู่ในกับมันก็ต่อสู้ด้วยฟันของมันไปเท่านั้น !

ปู่ – ฉันไม่สามารถเอาบืนไป และทิ้งท่านไว้ที่นี่ได้ หรอกมันเป็นไปไม่ได้

นายทหาร – ริบ ๆ เช้าเถอะ เด็กชายจะเป็นอย่างไรไปก็ไม่รู้ ?

ปู่ – ลาก่อน (เขาออกไป นายทหารปิดประตูแน่น แล้วก็รู้สึกจะเป็นลมจึงนั่งลง)

นายทหาร – ฉันควรจะไป (เขาพยายามลุกขึ้น แต่กลับล้มลงคืนพร้อมด้วยเสียงครวญคราง) มันเป็นไปไม่ได้ (หยุดชั่วขณะ) เดี๋ยวนี้เขาคงจะพบเด็กแล้ว.... แต่ดวงจันทร์นั่นล่ะ ? เขาอาจจะถูกจับได้ก่อนที่จะไปถึงชายแดนก็ได้ ฉันต้องแอบดูข้างนอกสักหน่อย (เขาดับเทียนไขและเบิดหน้าต่างออก) อา – เลว เหลือเกิน เดือนหงายเสียด้วย เขาจะต้องถูกมองเห็นอย่างแน่ ๆ (หยุดชั่วขณะ) ประกายอะไรนั่นน่ะ ? นั่นไง ? อีกแวบหนึ่งแล้ว ! มันคือแสงจันทร์ส่องสะท้อนปืนนั่นเอง พวกมันกำลังพากันมาทางนี้แล้ว (ได้ยินเสียงตะโกน) พวกหัวกลมหยุด พวกมันเห็นเราแล้ว (เขาวิ่งตรงไปที่ประตูเกือบจะล้มลงด้วยความอ่อนเพลียแต่ควบคุมตัวเองไว้) ฉันไม่สามารถปล่อยได้ อีกนาทีเดียวคนทั้งสองก็จะถูกจับ

impossible	*adj.*	อิมพอสสิเบิ้ล	เป็นไปไม่ได้
fast	*adv.*	ฟาสท์	แน่น,สนิท
fasten	*v.*	ฟาสซึ่น	ผูก,ทำให้แน่น
what about		ว้อท อเบาท์	เป็นอย่างไร
flash	*n.*	แฟลช	ประกายแว็บ ๆ (แสงสว่าง)

J

(เขาเกิดความคิดขึ้นอย่างฉับพลันอย่างหนึ่ง เขาจุดเทียนไข และไขไฟตะเกียงขึ้น แล้วเขาก็เปิดหน้าต่างออกและชะโงกออกไปข้างนอกพร้อมกับมีแสงสว่างส่องที่หน้าของเขาอยู่ มีประกายไฟแลบขึ้นที่ไหล่เขาแล้วกระสุนนัดหนึ่งก็ปลิวมาเจาะหน้าต่าง เขาเอามือคลำที่คอหอย เงียบอยู่ขณะหนึ่ง แล้วก็ได้ยินเสียงพึมพำ ได้ยินเสียงพึมพำดังกว่าเก่าอีก เขาพยายามลากโต๊ะให้มาขวางประตู แล้วเขาก็ค่อย ๆ ล้มทับ เสียงพึมพำดังขึ้นกว่าเดิม มีใครคนหนึ่งเตะประตู ประตูถูกเตะพังลง แล้วพวกหัวกลมสองคนก็เข้ามา)

หัวกลมคนที่ 1– นี่ไงมันอยู่ทน เอาตะเกียงมาซิ เจ้าโง่นมัน ทำอะไรอยู่ที่หน้าต่างนะ ?

หัวกลมคนที่ 2– แกคงคิดว่ามันต้องการอยากจะโดนยิงนะซี !

หัวกลมคนที่ 2– (ตรวจดูร่างกาย) ตายแล้ว ถูกยิงที่คอหอย

หัวกลมคนที่ 1– น่าเสียดาย ที่เราพลาดเจ้าสองคนนั้นไป

หัวกลมคนที่ 2– บ้านี่คนทั้งสองคงข้ามชายแดนไปแล้ว ถูกละ มันน่าเสียดาย

หัวกลมคนที่ 1– (เตะร่างนายทหาร) ปล่อยให้มันรออยู่ทนแหละจนกว่าพระเจ้าชาร์ลส์จะเสด็จ (คนทั้งสองออก

ไปพร้อมกับหัวเราะ เสียงพึมพำของเขาจางหายไป)

ม่านลง

throat	*n.*	โธรท	คอหอย
murmur	*n.*	เมอเมอ	เสียงพึมพำ
kick	*v.*	คิก	เตะ
a pity that		เอ พิททีี แด้ท	น่าเสียดายที่, น่าสงสารที่

บทที่ ๗

การข้ามทะเลทราย

A

กาซาตั้งอยู่ริมทะเลทราย ดังเช่นท่าเรืออยู่ใกล้ทะเล เช่นเดียวกันกาซาก็อยู่ริมทะเลทราย มันเป็นเมืองท่าของทะเลทราย อูฐ เป็นเสมือนเรือของทะเลทราย ท่านเช่าเรือ (อูฐ) ของท่านได้ที่ท่ากาซา และที่ท่ากาซาท่านจะรวบรวมเสบียงสำหรับใช้รับประทานในการเดินทางได้

ในเวลา 2 วัน ฉันพร้อมที่จะออกเดินทางได้ ข้อตกลงของฉันกับคนที่เป็นเจ้าของอูฐมีอยู่ว่า ฉันจะต้องไปถึงกรุงไคโรภายใน 10 วัน ฉันได้เช่าอูฐ 4 ตัว ตัวหนึ่งใช้บรรทุกสินค้า อีกสองตัวสำหรับใช้ขี่ และอีกตัวหนึ่งสำหรับตัวของฉันเอง

4 คนซึ่งเป็นเจ้าของอูฐได้เดินทางด้วยเท้าไปกับฉันด้วย ฉันได้นำกระโจมหลังเล็ก ๆ ไปกระโจมหนึ่ง ขนมปังแห้งสองกระสอบ เหล้าองุ่น 2 ขวด ถุงหนังแพะบรรจุน้ำเต็ม 2 ถุง น้ำตาล ชา เนื้อจำนวนหนึ่งและเนยเหลวให้หนึ่ง พร้อมด้วยถ่านหินกระสอบหนึ่ง เพราะในทะเลทรายไม่มีฟืน

port	*n.*	พอร์ท	ท่าเรือ
camel	*n.*	แคมเมล	อูฐ
a couple	*n.*	เอ คัพพิล	คู่, สอง
agreement	*n.*	อะกรีเมนท์	ข้อตกลง
to own	*v.*	ทู โอน	เป็นเจ้าของ
a sack	*n.*	เอ แซค	กระสอบ

B

อูฐจะคู้เข่าของมันลงเมื่อเอาหีบห่อใส่หลัง มันจะยอมให้หีบห่อขนบรรทุกบนหลังของมันชั่วขณะหนึ่ง แต่เมื่อมันเริ่มคิดว่าเจ้าของของมันเอาของขนบรรทุกมาก เกินกว่าหลังอันน่าสงสารของมันจะรับได้ มันก็จะหันคออันยาวของมันไปรอบ ๆ และชำเลืองดูหีบห่อที่เพิ่มขนาดขึ้นด้วยความเสียใจ และถอนใจ ถ้าการถอนใจของมันไม่ทำให้เจ้าของเกิดสงสาร มันก็จะหลั่งน้ำตาออกมา และถ้าการถอนใจและน้ำตาของอูฐมิได้ทำให้ท่านเกิดความรู้สึก ท่านก็ต้องเป็นคนที่มีหัวใจเป็นหินอย่างแน่นอน

เพราะการถอนหายใจและน้ำตาของอูฐนั้นอ่อนระโหยและเศร้า
ประดุจของภรรยาคนหนึ่งทีเดียว ในไม่ช้าท่านก็รู้จักสงสารแล้ว
ก็รักอูฐซึ่งมีท่าทีเหมือนผู้หญิง

อูฐมีท่าทางในการเดินแปลกประหลาดและไม่น่าเป็นสุขสบาย มันโยกขาคู่หนึ่งของด้านหนึ่งไปข้างหน้า แล้วมันก็ยักย้ายไหล่ไปด้วย จากนั้นมันก็โยกอีกสองขาซึ่งอยู่อีกด้านหนึ่งตรงไป คนขี่มันก็จะโยกตัวไปทางโน้นแล้วโยกมาทางนี้ มันเป็นการเคลื่อนไหวที่แปลกและค่อนข้างไม่น่าอภิรมณ์ แต่ในเวลาหนึ่งก็จะเคยชินไปเอง

เลยดินแดนกาซาไปเป็นระยะทางหลาย ๆ ไมล์ฝนซึ่งตกลงมาเมื่ออาทิตย์ที่แล้วทำให้ชุ่มชื่นขึ้นและมีหญ้าขึ้นอยู่เต็ม คล้ายกับทุ่งหญ้าดอกไม้ในทุ่งหญ้าชูช่อสลอน มองดูคล้ายกับ เพชรพลอย ฉันเริ่มวิตกไปว่า การเดินข้ามทะเลทรายอันร้อนระอุคราวนี้เห็นจะไม่มีอะไรมากไปกว่าการขี่ม้าข้ามทุ่งหญ้ากระมัง แต่ขณะเมื่อฉันเดินทางคืบหน้าออกไปอีกทุ่งหญ้าก็หมดไป เมื่อถึงเวลาเย็นฉันก็รู้สึกยินดีที่เห็นทรายอยู่ล้อมรอบตัว นอกจากจะมีใบหญ้าและพืชทะเลทรายซึ่งเป็นอาหารอันเคยชินของอูฐขึ้นอยู่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

a pack	*n.*	แพ็ค	หีบห่อ
to pack	*v.*	ทู แพ็ค	บรรจุหีบห่อ
sigh	*v.*	ไซ	ถอนหายใจ
swing	*v.*	สะวิง	โยก, เหวี่ยง
swung	*v.*	สะวัง	ได้เหวี่ยง ได้โยก (**past** ของ **swing**)
freshen	*v.*	เฟร็ชเชน	ทำให้สดชื่น
meadow	*n.*	เม็ดโด	ทุ่งหญ้า
blade of grass		เบลด ออฟ กราส	ใบหญ้า

C

ก่อนพระอาทิตย์ตกดินฉันก็มาถึงกระโจมของพวกอาหรับ และฉันตั้งใจจะตั้งกระโจมที่นี่ กระโจมของฉันตั้งอยู่ในระหว่างกระโจมของพวกเขา ขณะนี้ฉันได้มาอยู่ท่ามกลางพวกชาวทะเลทรายที่แท้จริงแล้ว พวกอาหรับเป็นคนที่สง่างาม แต่เขามีรูปร่างผอมมาก เขามีดวงตาโตและเคร่งขรึม ใบหน้าส่อถึงความคิดที่เต็มไปด้วยความเจ็บปวดและผ่านความลำบากมานาน ท่าทางในการเดินมีสง่าอย่างประหลาด เขาสวมเสื้อผ้าอย่างธรรมดาในเวลาเดินแต่ดูเหมือนว่าเขาสวมเสื้อผ้าของเจ้านายทีเดียว

ในการเดินทางผ่านทะเลทราย ท่านจะพบว่าชาวอาหรับต้องการที่จะออกเดินทาง และพักผ่อนกันอย่างไม่เป็นเวลา พวกเขาชอบออกเดินทางในเวลาเช้า 1นาฬิกา และพักผ่อนตลอดเวลาบ่าย

ฉันลองทำตามแบบนครั้งหนึ่ง แต่กพบว่ามันไม่รู้สึกสนุกสบาย อะไรเลย เพราะมันง่ายที่จะทนนั่งรับความร้อนในตอนบ่ายบนหลังอูฐอันสูงมากกว่าที่จะไปหลบซ่อนอยู่ในกระโจมอันร้อนระอุ

พวกอาหรับของฉัน (พวกเจ้าของอูฐที่เดินทางมาด้วย) ได้ทำให้ฉันแน่ใจว่าเขาจะนำอาหารทั้งหมดที่เขาต้องการมาเอง นี่คือถ้อยคำแห่งการตกลงของเรา

เมื่อเราตั้งกระโจมในคืนแรก อาหรับคนอื่น(พวกอาหรับที่ตั้งกระโจมก็ได้ให้อาหารแก่พวกเขาในตอนเย็นวันที่สอง เขาทั้งหลาย (อาหรับที่มาด้วย) ก็มาหาคนรับใช้ของฉันคือ เดมมิตรี และบอกให้เขาแน่ใจว่าพวกเขาไม่ได้นำอาหารมาเลย และเขาหวังพึ่งส่วนแบ่งจากเสบียงอาหารของฉันทั้งสิ้น ฉันได้นำอาหารมาไม่มากเกินกว่าความจำเป็นสำหรับคนรับใช้สองคนของฉันเท่านั้น ฉันเชื่อว่าเจ้าอาหรับเหล่านั้นคงเข้าใจถ้อยคำแห่งการตกลงของเราผิดไปอย่างแน่ ๆ ฉันไม่ต้องการให้เขาเดือดร้อน ดังนั้นฉันจึงบอกเดมมิตรี พูดให้เขาแน่ใจว่าฉันจะแบ่งขนมปังให้เท่ากันทุกคน เดมมิตรีไม่ชอบความคิดที่จะแบ่งอาหารของเขาให้แก่พวกอาหรับเหล่านั้น เขารับรองว่าพวกอาหรับเข้าใจข้อตกลงโดยตลอดแล้ว และถ้าเขาไม่เอาอาหารติดตัวมา เขา

ทำเช่นนั้นก็เพื่อความมุ่งหมายที่จะให้ข้อตกลงของเขาเกิดผลดีเพิ่มขึ้นด้วยการออมค่าเสบียงอาหารของเขาไว้

สิ่งนี้ทำให้ฉันพิจารณาเรื่องราวไปในแง่ใหม่ ดังนั้นฉันจึงสั่งเดมมิตรีให้ไปบอกคนเหล่านั้นว่าเขาจะไม่ได้รับส่วนแบ่งอาหารของฉัน

Arab	*n.*	แอรับ	ชาวอาหรับ
to encamp	*v.*	ทู เอนแคมพ์	ตั้งกระโจม ตั้งค่าย
assure	*v.*	อะชัว	ทำให้แน่ใจ,รับรอง
terms	*n.*	เทอม	ข้อตกลง
bargain	*n.*	บาเกน	การตกลงซื้อขาย
share	*n.*	แชร์	ส่วนแบ่ง
amongst	*prep.*	อมังสท์	ในระหว่าง

D

เราได้หยุดและกางกระโจมเพื่อพักเวลากลางคืน พวกอาหรับได้มาหาฉันและอ้อนวอนด้วยเสียงอันดังเพื่อขอขนมปัง ฉันปฏิเสธพวกเขา

"ถ้าเช่นนั้น พวกเราจะทอดร่างของเราลงแล้วก็ยอมตาย" คนเหล่านั้นพูด

"แล้วแต่พระเจ้าจะทรงบันดาล" ฉันตอบ

พวกเขาได้พูดอีกมากมาย เขาจ้องหน้าฉันอย่างเอาจริงเอา

จัง แต่เขาก็ไม่ได้พบความหวังอะไร ดังนั้นในที่สุดเขาก็จากไป ไปทอดร่างลงแล้วก็ตาย– (ตามที่เขาแกล้งพูด)

พวกเขาไม่ได้ทอดร่างตัวเองและยอมตาย เพราะถัดจากนั้นในราว 10 นาทีฉันก็พบว่าเขาทั้งหลายต่างก็วุ่นวายอยู่ด้วยการปิ้งขนมปัง เขาได้บอกฉันว่าเขาไม่ได้นำเอาแป้งมาด้วยเลย แต่คำบอกนั้นไม่เป็นความจริง เพราะเขามีถุงใส่แป้งขนาดใหญ่ถุงหนึ่งซ่อนไว้ใต้สินค้าอีก บนหลังอูฐตัวหนึ่ง

มนุษย์คนแรกที่สุดซึ่งเคยปิ้งเหมือนกันชาวอาหรับได้ปิ้งกันอยู่ทุกวันนี้ เขาเอาแป้งมาและกำไว้ในมือ พร้อมกับเพื่อนของเขาบ้างเทน้ำลงไปบนแป้งนั้น 2–3 หยด เขาผสมแป้งกันนำให้เป็นก้อนเหนียว ๆ แล้วเขาดึงมันเป็นชิ้นเล็ก ๆ และวางมันลงบนถ่านร้อน ๆ เพื่อปิ้งมัน

ลักษณะของการเดินทางประจำวันของฉันนั้นดังนี้

ก่อนรุ่งอรุณประมาณ 1 ชั่วโมง ฉันตื่นขึ้น และยอมใช้น้ำถ้วยหนึ่งให้เป็นประโยชน์ที่สุดด้วยการชำระร่างกาย แล้วฉันก็รับประทานอาหารเช้ามื้อชาถ้วยหนึ่ง และขนมปิ้งบางชิ้น เมื่อลดกระโจมลงและเอาหีบห่อขนบรรทุกหลังอูฐแล้วในไม่ช้า ฉันก็ขึ้นหลังอูฐและเริ่มเดินทางไปข้างหน้าในราวเที่ยงวันคนรับใช้ก

นำขนมปัง เนย, เหล้าองุ่นถ้วยหนึ่งและน้ำมาให้ฉัน

to lay	*v.*	ทู เล	นอน ทอดร่าง
bake	*v.*	เบค	ปิ้ง
flour	*n.*	ฟลาวเออ	แป้ง (ทำขนมปัง)
sticky	*adj.*	สติคกี้	เหนียว
make the most of		เมค เดอะโ มสท์ ออฟ	ใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด
strike (tent)	*v.*	สไตรค์	ลด (กระโจม) รื้อถอน

E

เมื่อท่านกำลังเดินทางอยู่ในทะเลทราย ท่านไม่มีจุดหมายเฉพาะที่จะไปให้ถึงสถานที่พักผ่อนในเวลาเย็น ไม่มีสิ่งใดนอกทรายไม่รู้จักสิ้นสุดกับพุ่มไม้ต่ำเตี้ยพุ่มเล็ก ๆ และหลังจากเดินทางต่อไปสัก 2–3 วัน พุ่มไม้เหล่านี้จะไม่ได้พบเห็นอีก ไม่มีสิ่งใดพิเศษที่จะมองดู ไม่มีสิ่งใดพิเศษที่จะมองเห็นข้างหน้า และไม่มีการสิ้นสุดโดยเฉพาะในวันเดินทางของท่าน ทุกสิ่งทุกอย่างเหมือนกันหมด ท่านผ่านภูเขาและหมู่เขา แต่ภูเขานั้นเป็นทรายและหมู่เขานี้ก็เป็นทรายอีก–ทราย–ทราย คงมีแต่ทราย ทรายเท่านั้นแล้วก็ทรายอีก

พื้นแผ่นดินเหมือนกันไปหมด (มีแต่ทราย) จนสายตาของท่านต้องเบือนขึ้นไปดูท้องฟ้า ท่านมองดูดวงอาทิตย์ เพราะ

ดวงอาทิตย์เป็นนายงานของท่าน ดวงอาทิตย์กำหนดงานประจำวันให้ซึ่งท่านต้องทำให้สำเร็จ ดวงพระอาทิตย์ช่วยให้ท่านทราบว่าในวันหนึ่ง ๆ ท่านเดินทางได้กี่มากน้อย ท่านจะวัดระยะทางซึ่งยังเหลืออยู่ที่ท่านจะต้องเดินต่อไปได้ด้วยดวงอาทิตย์ ดวงอาทิตย์จะอยู่ข้างๆ เพื่อจะบอกท่านว่ายังมีงานหนักทั้งวันที่ท่านยังจะต้องทำให้สำเร็จ แล้วท่านจะไม่เห็นดวงอาทิตย์อีกเป็นเวลานาน เพราะตาของท่านจะถูกคลุมไว้ และไม่สามารถจะมองดูแสงสว่างจ้าอันร้อนแรงของดวงอาทิตย์ได้ (ท่านต้องบ้องกันตาของท่านด้วยผ้าแพรคลุมในระหว่างที่อยู่ในความร้อนของวัน)- ท่านทราบแล้วว่า ดวงอาทิตย์กำลังโคจรอยู่เหนือศีรษะด้วยแสงอันสว่างจ้า และท่านก็ทำงานหนักต่อไป โดยไม่มีคำพูด ท่านทำงานหนักต่อไป อยู่ๆของท่านจะถอนหายใจ ผิวหนังของท่านจะแดงเรื่อทั่วหมดที่ท่านสามารถจะเห็นคือตาข่ายแพรซึ่งคลุมตาของท่านให้พ้นจากประกายอันสว่างจ้าของแสงแดดภายนอกเท่านั้น ท่านต้องทำงานหนักและทำงานหนักต่อไป

ในที่สุดแสงของดวงอาทิตย์ที่คล้อยต่ำก็จะสัมผัสแขนขวาของท่านอย่างแผ่วเบา และจะทอดเงาอันยาวของท่านให้อยู่เหนือทราย แล้วท่านก็จะสามารถมองดูดวงอาทิตย์ได้อีกครั้งหนึ่ง

เพราะแสงอันสว่างจ้าถูกบดบังให้ดูสวยงาม ความแดงของเปลวแดดจะกลายเป็นสีแดงเรื่อของดอกกุหลบ

particular	*adj.*	พาทิคคิวลา	เฉพาะ,พิเศษ
accomplish	*v.*	แอดค็อมพลิช	สำเร็จ
toil	*n.*	ทอยล์	งานหนัก
veil	*n.*	เวล	ผ้าคลุมหน้า
glory	*n.*	กลอรี่	แสงสว่างจ้า

F

ขณะนี้ถึงเวลาพักผ่อนของท่านแล้ว โลกรอบ ๆ ตัวท่านเป็นของท่านทั้งหมด ท่านอาจจะทำตามที่ท่านสมัครใจ และจะกางกระโจมของท่านที่ไหนก็ได้ตามแต่ท่านจะพอใจ ไม่มีสิ่งที่มีชีวิตใด ๆ จะมาก็ดขวางการเลือกกระทำของท่านได้– ฉันทำตามที่สมัครใจ ชาวอาหรับคนหนึ่งเอามือลูบคลำอูฐของฉัน และส่งเสียง ประหลาดชน มาดัง ๆ ซึ่งเป็น คำสั่ง ให้มัน หมอบลง กับพนอูฐเข้าใจความหมายนั้นได้อย่างแม่นยำและมันก็หมอบลง ในไม่ช้าที่อูฐหมอบลงแล้ว ฉันก็ลงจากหลังของมันด้วยความดีใจ (อูฐตัวอื่น ๆ ก็หมอบลงในขณะเดียวกัน และหีบห่อที่บรรทุกบนหลังของมันก็เอาลงเรียบร้อย) แล้วเอาอาหารจำนวนน้อยจากถุงเก็บอาหารของฉันมาให้อูฐกิน แต่ถ้าจะมีพุ่มไม้ใบหญ้าอยู่

ในทะเลทรายที่มันพอจะกินเป็นอาหารได้บ้าง มันก็จะถูกปล่อยให้ไปหาสิ่งที่มันสามารถจะกินได้เหล่านั้น

คนรับใช้ของฉันวุ่นวายอยู่ด้วยการกางกระโจมและก่อไฟ ฉันเดินไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตกตามแต่จะพอใจ เพื่อใช้รอยเท้าเป็นเครื่องชี้ทิศทางในตอนขากลับ

เมื่อฉันกลับมาถึงกระโจมอีกครั้งหนึ่ง ก็พบว่ากระโจมหรือบ้านหลังหนึ่งได้ตั้งอยู่ท่ามกลางทะเลทราย สำหรับฉันเรียบร้อยแล้ว คนรับใช้ได้นำน้ำชาและขนมปังเพียงเล็กน้อยมาให้ฉันรับประทาน พวกอาหรับที่มาด้วยต่างก็วุ่นวายอยู่ด้วยการปิ้งขนมปัง

รุ่งอรุณของวันใหม่ก็มาถึง อากาศหนาวเย็นและหมอกสีเทาก็แผ่ไปทั่ว พวกเสือผ้า กระสอบ ถุง และบรรดาสิ่งของร้อยอย่างพันอย่างซึ่งกระจัดกระจายอยู่บนพื้นทรายรอบ ๆ ตัวฉันก็ถูกเก็บเอาไป อูฐที่กระจัดกระจายกันอยู่ก็นำมารวมกันพร้อมกับนำหีบห่อขนบรรทุกบนหลัง กระโจมของฉันได้ทำการรื้อถอนที่หลังสิ่งอื่น ๆ ทั้งหมด ฉันส่งพื้นทรายแปลงเล็ก ๆ ซึ่งได้ใช้หลับนอนด้วยความผาสุขเบิกบานคืนหนึ่งให้แก่ทะเลทราย

ไป ส่งทั้งหมดที่เหลืออยู่คอ รอยรองเท้าของฉันที่ทำในกรุง ลอนดอน และถ่านไฟที่เรียราดอยู่ท่ามกลางทรายที่ไม่รู้จักหมดสิ้น

choice	*n.*	ชอยซ	การเลือก, ความพอใจ
sink	*v.*	ซิงค์	จม, หมอบ
has sunk		แฮส ซั้งค์	ได้จมลงแล้ว, ได้หมอบลงแล้ว
sank	*v.*	แซ้งค์	ได้จม, ได้หมอบ (**past** ของ **sink**)
quantity	*n.*	แควนทิตี้	จำนวน, ปริมาณ
has sprung		แฮส สีพรัง	ได้ปรากฏขึ้นแล้ว, ได้ไผล่ขึ้นแล้ว
midst	*n.*	มิดสท์	ท่ามกลาง
scatter	*v.*	สแคทเทอ	กระจัดกระจาย

G

หลังจากวันที่ 5 ของการเดินทางของฉัน ฉันก็ไม่ต้องเดินทางไปบนภูเขา (ทราย) อีกแล้ว แต่ได้มาถึงที่ราบซึ่งอยู่ในระดับเดียวกัน และมีก้อนหินแซงอยู่เรียราดตามพื้นดิน มันส่องประกายคล้ายกับเพชรที่ยังไม่ได้เจียรนัย

ความร้อนทวีขึ้นอย่างโหดร้าย ไม่มีหุบเขา ไม่มีภูเขา ไม่มีเงาของภูเขาซึ่งพอจะช่วยให้ฉันสังเกตเป็นเครื่องหมายแห่งทางเดินได้ ชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่าที่ฉันเดินทางล่วงไปข้างหน้าบน

ผืนทรายภายใต้ท้องฟ้าซึ่งมีแสงอาทิตย์อันร้อนแรง พอถึงวันที่ 8 ก็ปรากฏเส้นสีดำอยู่บนระดับขอบฟ้า เส้นสีดำนั้นมองเห็นลึกออกไป และมันล่องประกายระยิบคล้ายกับประดับด้วยเพชร ขอบอันขรุขระของแนวสีดำเริ่มเห็นชัดขึ้น ประกายระยิบระยับเหมือนเพชรยิ่งโชติช่วงขึ้น แล้วฉันเบืองหน้าฉันก็มองเห็นบรรดาสวนและหอคอยของประเทศอิจิปต์พร้อมกับแม่น้ำไนล์อันทรงอานุภาพ

ความมุ่งหมายของฉันได้สัมฤทธิผลลงแล้ว วันรุ่งขึ้นฉันก็เข้าประเทศอิจิปต์ ความยินดีได้เกิดขึ้นเช่นเดียวกับความยินดีที่ได้อาบน้ำ ฉันสดชื่น (เหมือนกับอาบน้ำ) อยู่ในท้องทุ่งอันอุดมสมบูรณ์ และในทุ่งเลี้ยงสัตว์อันเขียวขจี สดชื่นรื่นเริงอยู่ในสวนและอยู่ในแมกไม้อันเขียวชอุ่มร่มเย็น ดวงตาของฉันก็เบิกประกายระรื่นอยู่ในร่มเงาประดุจอยู่ในห้วงน้ำลึก

level	*n.*	เลฟเวล	ระดับเดียวกัน
diamond	*n.*	ไดอะมันด์	เพชร
to bathe	*v.*	ทู เบธ	อาบน้ำ

บทที่ ๙

ริพ แวน วิงเกิล

A

ทางทิศตะวันตกของแม่น้ำฮัดสัน และที่เชิงเขาแคทสกิลมีหมู่บ้านที่เก่าแก่ที่สุดในอเมริกาตั้งอยู่หมู่บ้านหนึ่ง หมู่บ้านนี้ได้สร้างขึ้นโดยคนผู้มาสู่อเมริกาจากประเทศฮอลแลนด์

ประชาชนของประเทศฮอลแลนด์เรียกว่าดัช (ชาวฮอลลันดา)

พวกดัชเหล่านี้มีความกระตือรือร้นที่จะมีทุกสิ่งทุกอย่างในหมู่บ้านของเขาให้เหมือนกับที่มีอยู่ในประเทศฮอลแลนด์ เขาต้องการให้เหมือนแม้กระทั่งอิฐที่ก่อสร้างกระท่อม พวกเขาจึงได้นำอิฐมาจากประเทศฮอลแลนด์เอามาก่อสร้างบ้านในหมู่บ้านอเมริกันของเขา ด้วยเหตุนี้กระท่อมในหมู่บ้านอเมริกันจึงสร้างขึ้นด้วยอิฐของพวกดัช และมันได้สร้างขึ้นตามแบบกระท่อมของพวกดัชไม่มีผิด และเป็นความจริงที่หมู่บ้านทั้งหมดเป็นหมู่บ้านแบบเดียวกับพวกดัชทุกอย่างซึ่งได้สร้างอยู่ในผืนแผ่นดินอเมริกัน

หลายปีผ่านไป หิมะในฤดูหนาว ความร้อนในฤดูร้อน

หลาย ๆ ฤดูได้ทิ้งร่องรอยไว้บนอิฐอันสวยงามของพวกดัช กระ
ท่อมจิ๋วดูไม่ใหม่เหมือนที่ได้สร้างไว้แต่แรก ในกระท่อมหลังที่
ดูเก่าแก่ที่สุดในบรรดากระท่อมทั้งหมดซึ่งโดยความเป็นจริงมัน
จวนจะผุพังอยู่แล้ว ริพ แวน วิงเกิลได้อาศัยอยู่

ริพเป็นผู้หนึ่งที่มีความเป็นฉันท์เพื่อนกับคนทั้งหลาย เป็นผู้
ซึ่งไม่เคยมีธุระมากเกินไปที่จะรับฟังความทุกข์ยาก ของคนอื่น ๆ
เขาเป็นบุคคลคนหนึ่งที่มีความกรุณาพร้อมที่จะช่วยเหลือคนที่อยู่
ในความลำบากเสมอ โดยความจริงแล้วเขาเป็นคนอารีอารอบ
อย่างฐานเพื่อนบ้านมาก เพราะเขาสนใจธุระของเพื่อนบ้าน
มากเท่ากับธุระของเขาเอง หรือจะมากกว่าด้วยซ้ำไป

America	*n.*	อเมริกา	ประเทศอเมริกา
Holland	*n.*	ฮอลแลนด์	ประเทศฮอลแลนด์
Dutch	*adj.*	ดัช	ชาวฮอลลันดา
brick	*n.*	บริ๊ค	อิฐ
American	*adj.*	อเมริกัน	ชาวอเมริกัน
in fact		อิน แฟ็ค	โดยความจริง
friendly		เฟรนด์ลี	ฉันท์เพื่อน
kindly	*adj.*	ไคนด์ลี	กรุณา
neighbourly	*adj.*	เนเบอร์ลี	อารีอารอบอย่างฐานเพื่อนบ้าน

B

เด็ก ๆ ทั้งหลายพากันรักริพ และบิดามารดาของพวกเด็ก ๆ ก็รักริพด้วย พวกบิดามารดารักเขาเพราะว่าเขาพร้อมที่จะรับฟังและกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือเสมอ แต่ที่พวกเด็ก ๆ รักเขามากกว่าสิ่งอื่นใด เพราะเขาทำของเล่นแปลก ๆ ที่สุดให้แก่เด็กเหล่านั้น ของเล่นที่สวยงามเกินกว่าบิดามารดาสามารถจะทำได้หรือแม้แต่จะซื้อมา และเขายังได้เล่านิยายที่ตื่นเต้นที่สุดเกี่ยวกับเรื่องเทวดาและแม่มดและเรื่องอื่น ๆ ที่สนุกทุกชนิด ถ้าหากว่าเด็กเจ็บป่วย จะมีเสียงเคาะที่ประตู และริพจะเข้ามาพร้อมด้วยของเล่นแปลก ๆ ที่เขาทำขึ้นเอง และเขาจะนั่งอยู่ที่นั่น เล่านิทานเกี่ยวกับพ่อมดที่มีเครายาวและแม่มดที่เหาะไปในอากาศ–อันเป็นเรื่องชนิดที่แปลกประหลาดซึ่งพังแล้วน่ากลัว–และถึงกระนั้นก็ค่อนข้างจะสนุกเสียด้วย !

มันเป็นสิ่งที่ประหลาดอยู่อย่างหนึ่งที่มีบุคคลเพียงคนเดียวเท่านั้นซึ่งดูเหมือนจะไม่รักริพ แวน วิงเกิล บุคคลคนนั้นคือ นางแวน วิงเกิลนั่นเอง เมื่อริพกลับมาบ้านและเล่าให้นางฟังถึงเรื่องที่เขาได้ซ่อมแซมกำแพงที่พังทะลายให้ฟัง นางก็พูดกับเขาว่า “ทำไมแกจึงไม่ซ่อมแซมรั้วบ้านที่พังของแกบ้างเล่า ?” เมื่อเขาได้ซ่อมแซมหลังคากระท่อมของหญิงชราที่ถูกลมพัดทะลายลง นาง

แวน วิงเกิลก็พูดว่า "ทำไมแกจึงไปเดือดร้อนกับบ้านของยายแม่มดคนนั้น ในเมื่อบ้านของแกเองได้รับความเสียหายมากกว่า ?"

parent	*n.*	แพเรนท์	บิดามารดา
peculiar	*adj.*	เพคคิวเลีย	แปลกประหลาด
witch	*n.*	วิช	แม่มด
repair	*v.*	รีแพ	ซ่อมแซม
damage	*adj.*	แดมเมจ	พังทะลาย, เสียหาย

C

โดยความเป็นจริงแล้ว นางแวน วิงเกิล เป็นคนที่มีอารมณ์รายมาก และงานหนักทนางต้องทำเช่นเลี้ยงดูเด็ก ๆ ดูแลบ้าน ล้วนแต่ทำให้อารมณ์ของนางเสียทั้งนั้น นางดูแลเรื่องอาหารของพวกเด็ก ๆ ได้ดีและรักษาบ้านได้สะอาด แต่นางไม่เคยซ่อมแซมเสื้อผ้าของเด็ก ๆ เลย พวกเด็ก ๆ เป็นเสมือนหนึ่งภาพที่แปลกประหลาดที่สุด ทุกคนแต่งกายด้วยเสื้อผ้าของบิดามารดาที่ถอดทิ้งแล้ว และมีเข็มหมุดกลัดไว้ทั้งตัว เจ้าหนุ่มริพ แวน วิงเกิล บุตรชายคนหัวปีของนายริพ แวน วิงเกิล สวมเสื้อผ้าที่ทิ้งแล้วของบิดาโดยใช้เข็มหมุดกลัดติดไว้ข้างหลัง เพื่อไม่ให้เสื้อลากดิน พวกน้อง ๆ สวมผ้าขรุขระใช้เข็มหมุดกลัดติดกันหลาย ๆ

ชน และเมื่อไรก็ตามที่พวกลูก ๆ ทำเสื้อผ้าของเขาขาด นาง
แวน วิงเกิลก็เอาเข็มหมุดกลัดเพิ่มขึ้นอีก โดยความเป็นจริงแล้วคน
เริ่มสงสัยกันว่าสักเวลาหนึ่งพวกเด็ก ๆ คงจะแต่งกายด้วยเข็มหมุด
ทั้งตัว โดยไม่มีอะไรอื่น !

แม้กระนั้นเขาทั้งหลายก็มีความสุขกันทั่วหน้า และมีอารมณ์
ดี บางทีสมาชิกที่มีความสุขที่สุดของครอบครัวนี้จะเป็นเจ้า
วูล์ฟ สุนัขของพ่อหนุ่มริพนั่นแหละ

เมื่ออารมณ์ของนางแวน วิงเกิลเลวลงกว่าที่เคย ริพมักจะ
ฉวยปืนออกไปที่ภูเขาแคทสกิลพร้อมด้วยเจ้าวูล์ฟตลอดทั้งวัน

temper	*n.*	เทมเพอร์	อารมณ์
look after	*v.*	ลุค อาฟเตอร์	เลี้ยงดู, ดูแล
cast–off	*adj.*	คาสท์ อ๊อฟ	ที่ถอดทิ้ง, ที่ไม่ใช้แล้ว
pin	*n.*	พิน	เข็มหมุด

D

มันเป็นฤดูใบไม้ร่วง เป็นเวลาเช้าที่แจ่มใสและงดงามดัง
เช่นเวลาเช้าในฤดูใบไม้ร่วงสามารถจะเป็นได้เท่านั้น แสงแดด
เป็นสีทองในฤดู ใบไม้ร่วงและส่อง ไปต้อง ต้นไม้ทำ ให้เห็น เป็นสี
ทอง

เช้าวันนั้นอารมณ์ของนางแวน วิงเกิลเสียเป็นพิเศษ ดังนั้น
ริพจึงฉวยปืนและผิวปากเรียกเจ้าวูลฟแล้วก็ออกไปที่ภูเขาทั้งวัน
เขาเดินเที่ยวไปเป็นเวลาหลายชั่วโมง ในที่สุด เมื่อถึงเวลาพลบ
ค่ำเขาก็นั่งลงบนยอดหน้าผาแห่งหนึ่ง และเฝ้าดูเวลาเย็นในฤดู
ใบไม้ร่วงที่สวยงาม ซึ่งกำลังจะสิ้นสุดลงที่หุบผาเบื้องล่าง ใน
ที่สุดเขาก็ถอนหายใจด้วย รู้ว่ามันถึงเวลา กลับบ้านและไปทำดีที่
สุดกับอารมณ์อันร้ายกาจของนาง แวน วิงเกิล

ในขณะที่เขาลุกยืนขึ้นก็ได้ยินใครคนหนึ่งร้องเรียก "ริพ
แวน วิงเกิล !" เขามองดูรอบ ๆ แต่ไม่เห็นอะไรเลย เขาจึง
คิดว่าหูของเขาคงจะหลอกลวงตัวเอง แต่ในขณะเดียวกันนั้น
เจ้าวูลฟก็เริ่มเห่า–และมันไม่ใช่เสียงเห่าอย่างปกติซึ่งเป็นการ
เห่าต้อนรับฐานเพื่อน แต่มันเป็นการเห่าอย่างประหลาด มัน
เป็นการเห่าด้วยความกลัว และขนของเจ้าวูลฟลุกชันประดุจ
มันอยู่ต่อหน้าสิ่งที่น่ากลัว

และแล้วเจ้าวูลฟก็เริ่มหอน

ริพหันไปดูรอบ ๆ เสียงนั้นเรียกมาอีกเป็นครั้งที่สอง "ริพ
แวน วิงเกิล" เจ้าวูลฟหอนเสียงดังขึ้นกว่าเก่า ดังเช่นบางเวลาที่
มันหอนต่อหน้านางแวน วิงเกิลเมื่อนางโกรธจัด ริพเริ่มรู้สึกกลัว

ชนมาบ้างประหนึ่งว่าเขาอยู่ต่อหน้าสิ่งที่แปลกประหลาดและสิ่งที่น่ากลัวซึ่งสิ่งนั้นไม่ใช่มนุษย์–มันเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต !

autumn	*n.*	ออทัมน์	ฤดูใบไม้ร่วง
make the best of		เม็ด เดอะ เบสท์ ออฟ	ทำดีที่สุด
to bark	*v.*	ทู บาร์ค	เห่า
presence	*n.*	เพร็ชชินซ	การอยู่ที่นั่น
in the presence of		อินเดอะ เพร็ชชินซ ออฟ	อยู่ต่อหน้า
howl	*v.*	เฮาล์	หอน

E

ขณะนั้นเจ้าวูลฟหยุดหอนแล้ว ตาของมันจ้องอยู่ที่ก้อนหินใกล้ ๆ แล้วริพก็เห็นเงาของร่าง ๆ หนึ่งกำลังเคลื่อนในระหว่างก้อนหินต่อหน้าเขา มันกำลังแบกสิ่งของที่หนักมากอยู่บนหลัง

"คนแก่ที่น่าสงสาร" ริพพูด "ฉันควรจะไปช่วยเขาดีกว่า" ดังนั้นเขาจึงเดินออกไป แต่เมื่อเขาเข้ามาใกล้ชายแปลกหน้าคนนั้น เขาก็ต้องหยุดชงักด้วยความประหลาดใจ เพราะเขาไม่เคยเห็นใครที่มองดูแปลกประหลาดเช่นนั้นมาก่อนเลย

มันคือคนแคระตัวเล็ก ๆ แต่งตัวเช่นเดียวกับพวกดัชที่แต่งกันเมื่อ 200 ปีก่อนมาแล้ว

คนแคระสวมเสื้อตัวสั้น ๆ แค่เอว และคาดเข็มขัดหนังเส้นโตที่เอว

เขาแบกถังไม้ใบหนึ่งใบบนบ่า ถังใบนั้นโตเท่ากับตัวของเขาเอง

"ให้ฉันแบกถังนั้นเถอะ" ริพพูดพร้อมกับก้มตัวลงไปหาคนแคระ เพราะถ้าคนแคระยืนตัวตรง ศีรษะของเขาก็เกือบจะไม่ถึงเอวของริพ แต่ขณะนี้หลังของเขาต้องโค้งงอด้วยน้ำหนักของถังใบนั้น ดังนั้นเขาจึงยืนอยู่ไม่สูงไปกว่าหัวเข่าของริพ

ริพได้ก้มตัวลงและเอามือจับปลายถังข้างหนึ่งไว้ และคนแคระแบกปลายถังอีกข้างหนึ่งไว้ด้วยบ่า โดยวิธีนี้คนทั้งสองก็ยืนขึ้นไปตามก้นลำธารที่ไม่มีน้ำของภูเขา

ขณะที่เขาพากันยืนขึ้นไปนั้น เสียงพ้องคำรามอยู่รอบ ๆ เขา เสียงพ้องคำรามนี้ดูเหมือนจะไม่ได้ดังมาจากท้องฟ้า แต่ดังมาจากซอกหินแคบ ๆ ข้างหน้าเขาในที่ซึ่งท้องลำธารได้ไปสิ้นสุดลงตรงนั้น

dwarf	*n.*	ดวอฟ	คนแคระ
waist	*n.*	เวสท์	เอว
barrel	*n.*	แบเรล	ถังกลม
bend	*v.*	เบนด์	ก้ม,โค้ง (ตัว)

bent	*ข.*	เบนท์	ได้ก้ม (**past** ของ **bend**)
bed of stream		เบด ออฟ สทรีม	ก้นลำธาร
roll	*ข.*	รอล	ร้องคำราม (พ้า)

F

ผ่านเข้าไปในซอกหิน ริพพบตัวของเขาเองอยู่ในโพรงซึ่ง
บังไว้ด้วยภูเขาสูงชัน โพรงนี้มีต้นไม้ปกปิดอยู่อย่างมิดชิดซึ่ง
ซ่อนพ้นจากการสังเกตเห็นของคนที่เดินบนภูเขา พระอาทิตย์
กำลังจะตก ลำแสงสีทองอันสดใสส่องไปต้องยอดเขา แต่กง
ซึ่งอยู่บนโพรงนั้นหนาทึบมากจนแสงสว่างไม่อาจจะส่อง ไปถึงท
นั้นได้ ภายในโพรงนั้นมีแสงสว่างสีแดงซึ่งเกิดจากกองไฟที่
ก่อด้วยท่อนไม้อยู่ตรงกลางโพรง

ริพพบตัวอยู่ต่อหน้าคนแคระจำนวนหนึ่ง—มีจำนวน ประมาณ
โหลครึ่งหรือสองโหล คนแคระทั้งหลายต่างก็สวมเสื้อสั้นๆ แค่
เอวและมีเข็มขัดหนังคาดเอว รองเท้าที่สวมอยู่ก็มีส้นที่สูงมาก
พวกเขามีเครายาวและจมูกโต คนแคระที่แสดงตัวว่าเป็นหัวหน้า
นั้นสวมหมวกทรงสูงทำด้วยหนังสีแดง และสวมรองเท้าสีแดง
ส้นสูงมาก ริพประหลาดใจว่า คนแคระเหล่านั้นสามารถปีน
ป่ายไปตามทางเดินอันขรุขระบนภูเขาด้วยรองเท้าส้นสูง เช่นนั้น
ได้อย่างไร

พวกคนแคระกำลังเล่นทอยไม้ 9 อันกันอยู่ เล่นกันอย่างเงียบ ๆ ไม่มีการยิ้มแย้มเลย

เมื่อริพเข้าไป พร้อมด้วยคนแคระตามติดมาด้วยกัน คนแคระทั้งหลายต่างก็หันมาจ้องดูเขา พวกเขาไม่ได้กล่าวเชื้อเชิญแต่อย่างใด โดยความเป็นจริงแล้วริพไม่รู้สึกว่าเขาจะได้รับการต้อนรับอย่างมากมายอะไรนัก พวกคนแคระเพียงแต่มองดูเขาเป็นการมองที่แปลกประหลาดซึ่งริพไม่เคยพบเห็นบนใบหน้าของคนที่ยังมีชีวิตอยู่เลย ริพรู้สึกว่าเลือดในกายเย็นวูบลง

"ฉัน....ฉันหวัง" ริพพูด "หวังว่าฉันไม่ใช่เป็นคนที่ไม่ได้รับการต้อนรับในทน- แต่สุภาพบุรุษผู้นี้เป็นคนนำฉัน---"

คนแคระที่นำเขามาทำสัญญาณให้เขาเงียบ แล้วชี้มือไปที่หม้อน้ำดื่มใบใหญ่ที่ตั้งไว้ใกล้กองไฟ ริพเข้าใจดีว่าเขาจะต้องเอาน้ำในถังที่แบกมาเติมลงในหม้อใบนั้นให้เต็ม พวกคนแคระได้พากันมาดื่มน้ำในหม้อใบนั้นจนหมดในไม่ช้าหลังจากที่เขาได้เติมแล้ว แล้วพวกเขาก็กลับไปเล่นก็พาทอยไม้ 9 อันอย่างเคร่งขรึมและเศร้าซึมอย่างเดิม

ความกล้าหาญของริพได้หายไปสิ้นเมื่อพวกคนแคระได้จ้องมองดูเขาอย่างแปลกประหลาด แต่เมื่อพวกเขาพากันกลับไปเพื่อเล่นก็พาแล้ว ความกล้าหาญของเขาก็เริ่มขึ้นอีก เขา

คิดว่าบางทีความกล้าหาญของเขาอาจจะเพิ่มขึ้นอีกมาก ถ้าเขาจะดื่มน้ำในถังเสียเองบ้าง

เขาได้ใส่น้ำในหม้อสำหรับดื่มน้ำใบใหญ่แล้วก็ดื่มมันจนหมด เมื่อเขาดื่มน้ำนั้นแล้วในไม่ช้า เปลือกตาของเขาก็เริ่มหนักอึ้ง เขาล้มตัวลงบนพื้นและนอนหลับสนิทไป

hollow	*n.*	ฮอลโล	โพรง
beam	*n.*	บีม	ลำแสง
hell	*n.*	ฮีล	ส้น
welcome	*n.*	เวลคัม	การเชื้อเชิญ, การต้อนรับ
courage	*n.*	เคอเรดจ์	ความกล้าหาญ

G

มันเป็นเวลาเช้าตรู่ หยาดน้ำค้างที่สดใสส่องแสงเป็นประกายอยู่บนใบหญ้ามองดูคล้ายกับเพชรที่ส่องประกายแวววาว อยู่บนเครื่องของพระราชินี บรรดาดอกและใบไม้ต่างก็มันหยาดน้ำค้างส่องประกายเหมือนเพชรติดอยู่ หมอกจาง ๆ เป็นลอนบางลอยอยู่เหนือหุบเขาเบื้องล่าง

หลังคากระท่อมส่องประกายด้วยแสงแดด และควันจากปล่องในกระท่อมเหล่านั้นได้ม้วนตัวลอยไปในอากาศที่เงียบสลัวและแจ่มใสอย่างเชื่องช้า

ริพ์ได้ตื่นขึ้น

เขาได้นอนขดตัวอยู่บนหญ้าใกล้กับจุดที่เราได้พบคนแคระครั้งแรก

"ฉันได้นอนหลับอยู่ทนตลอดทั้งคืนจริงหรือนี่เมื่อของฉันจะโมโหเพียงใด"

เขาลุกขึ้นนั่งก็เริ่มจำได้ – พวกคนแคระที่สวมรองเท้าส้นสูงกำลังเล่นทอยไม้ 9 อันกันอยู่ ถังไม้กลมและน้ำดื่มที่เขาได้ดื่มมันเข้าไป

เขายืนขึ้นและเริ่มมองหาบีน แทนที่อาวุธบีนที่ขัดไว้อย่างดีจนลำกล้องส่องแสงวับ เขาได้เห็นอาวุธบีนที่ใช้ไม่ได้แล้ววางอยู่กระบอกหนึ่ง ลำกล้องของมันแดงด้วยการผุพัง (เป็นสนิมเขรอะ)

"เจ้าพวกคนแคระเหล่านี้ต้องเล่นตลกกับฉันอย่างแน่นอน!" เขาร้อง "พวกมันเอาบีนของฉันไปและทิ้งบีนเก่า ๆ กระบอกนี้ไว้แทน"

เขามองดูรอบ ๆ ตัว "เจ้าวูล์ฟอยู่ที่ไหน ?" เขาพูดแล้วก็ผิวปากแต่ไม่มีเสียงเห่าตอบ

"ดีมาก" ริพพูด "ไม่ช้ามันก็จะมาเอง ฉันจะต้องไปเอาปืนของฉันเดี๋ยวนี้"

ขณะที่เขาเริ่มก้าวเดินก็ได้พบว่ากระดูกข้อต่อ ของเขารู้สึกปวดและตึงมาก เขารู้สึกว่ากระดูกข้อต่อตึงมากจริง ๆ จนเขาแทบจะเคลื่อนไหวไม่ได้ กระดูกข้อต่อของเขาตึงกระด้างมากจนเขาปีนป่ายไปบนก้อนหินด้วยความยากลำบากที่สุด

"การนอนข้างนอกในที่โล่ง ดูเหมือนจะไม่ดีสำหรับข้อต่อ" เขาพูด "ฉันแข็งทื่อไปหมดจนเกือบจะไม่สามารถเคลื่อนแข้งขาได้"

glitter	*v.*	กลิทเทอร์	ส่องแสงเป็นประกาย
a curl	*n.*	เอ เคิล	ลอน, คลื่น
to curl	*v.*	ทู เคิล	ทำให้เป็นลอน, ทำให้หยิก
weapon	*v.*	เว็พพิ้น	อาวุธ
barrel (of gun)	*n.*	แบเร็ล	กระบอกปืน
joint	*n.*	จอยน์ท์	กระดูกข้อต่อ
stiff	*adj.*	สทิฟ	ตึง, แข็งกระด้าง

H

เขาปีนขึ้นเขาไปด้วยเสียงครวญคราง และแช่งด่าความแข็งกระด้างของกระดูกข้อต่อของเขาอย่างมากมาย แต่สถานที่นั้นดูเหมือนจะได้เปลี่ยนแปลงไปทุกสิ่งทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไป ท้อง

ลำธารที่ไม่มีน้ำได้อันตรธานไป บัดนี้มีน้ำอย่างมากมายไหลซัดไปบนก้อนหิน ซอกหินที่เขาเคยผ่านเข้าไปก็อันตรธานไปเหมือนกัน และทิวทัศน์ทั้งหมดก็เปลี่ยนแปลงไปหมด เพราะบัดนี้เขาได้เห็นน้ำตกขนาดใหญ่ ไหลเป็นลอนผ่านไปบนก้อนหิน และไหลตกลงมาด้วยเสียงดังเหมือนพ้าร้องท่ามกลางเมฆ หมอกที่ส่องแสงเป็นประกาย

"สถานที่นี้อย่างแน่ ๆ" เขาพูด "แต่ทางเดินเปลี่ยนแปลงไป และซอกหินก็หายไป และเจ้าวูล์ฟก็หายไปด้วย ฉันไม่เข้าใจเลย !– ฉันจะกลับบ้านล่ะ"

ขณะที่เขาเข้ามาใกล้หมู่บ้านเขาได้พบคนหลายคน แต่เขาแปลกใจที่พบว่าเขาไม่สามารถจำคนเหล่านั้นได้แม้แต่คนเดียว

"พวกเขามาจากไหนกันนะ ?" เขาพูด "ฉันไม่คิดว่าจะมีคนสัก 3 คนในระยะทางหลายไมล์ โดยรอบบริเวณนี้ที่ฉันจำไม่ได้ หรือมันจะเป็นไปได้ว่ามีเรือบางลำอับปางลงที่ฝั่งนี้ ? บางทีคนเหล่านี้จะเป็นต่างด้าวที่เรือแตกก็ได้ และเขาเหล่านั้นได้ขึ้นมาที่นี่เพื่อจะขอความช่วยเหลือ แต่ทำไมจะมีเรือแตกในเมื่อเมื่อคืนนี้ไม่มีพายุเลย? และแม้กระนั้นพวกเขาก็ต้องเป็นชาวต่างประเทศ เพราะเสื้อผ้าที่เขาสวมมองดูแปลกแบบคนต่างด้าว"

ชาวต่างประเทศพากันจ้องมองดูริพ และยกมือขนลูบแก้ม ของเขา

"เขาเหล่านี้ดูเหมือนจะคิดว่าฉันเป็นคนต่างด้าว เหมือน ที่ฉัน เคิดว่าพวกเขาเป็นกัน "ริพพูด" ทำไมพวกเขาทั้งหมดจึงยกมือ ขนลูบแก้มหรือชแก้มของเขาเมื่อเขามองมาที่ฉัน ? มีสิ่งหนึ่งสิ่ง ใดเกิดขึ้นกับแก้มของฉันหรือ ?

เขายกมือขนคลำแก้ม เพื่อจะค้นหาว่ามันเกิดอะไรขึ้น เป็น ความจริงที่มีบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นอย่างร้ายแรง เพราะหนวด เคราของเขามันขนยาวตั้งฟุต

alter	*v.*	ออลเทอร์	เปลี่ยนแปลง
waterfall	*n.*	วอเทอร์ฟอล	น้ำตก
recognize	*v.*	เร็คคอกไนซ์	รู้จัก, จำได้
wreck	*v.*	เร็ค	อับปาง
foreigner	*n.*	ฟอรินเนอ	คนต่างด้าว, ชาวต่าง ประเทศ
cheek	*n.*	ชีค	แก้ม
the matter with		เดอะ แมทเทอร์ วิธ	เกิดขึ้นกับ, เป็นอะไรไป
serious	*adj.*	ซีเรียส	ร้ายแรง

I

เมื่อริพเข้ามาที่ถนนในหมู่บ้าน พวกเด็กกลุ่มหนึ่งพากันติด ตามเขาไปในไม่ช้า ริพจำเด็กเหล่านั้นไม่ได้สักคน แต่ดวงตา

ของริพทำให้เด็กเหล่านั้นเลิกมองเขาอย่างตื่นเต้นและเอาจริง เอาจัง ก่อนเมื่อไรก็ตามทริพเดินลงไปที่ถนนของหมู่บ้านของเขาจะได้รับการต้อนรับจากกลุ่มพวกเด็ก ๆ เสมอ ริพรักพวงแก้มอันเปล่งปลั่งและใบหน้าอันมีความสุขของเด็ก ๆ เหล่านั้นแต่บัดนี้กลุ่มเด็ก ๆ เหล่านี้ดูเหมือนจะเปลี่ยนแปลงไป แทนที่จะยิ้มและตะโกนต้อนรับเขาด้วยร่าเริงเหมือนเมื่อก่อน เด็ก ๆ กลับตะโกนอย่างหยาบคาย และชี้มาที่หนวดเคราของเขา

แล้วความกล้าหาญของริพก็เริ่มหายไปจริง ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดอะไรขึ้นล่ะ ? ทำไมสิ่งทั้งหลายที่คุ้นเคย จึงได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมายในคืนเดียว ? แม้แต่ตัวหมู่บ้านเองก็ดูเหมือนว่าจะไม่คุ้นกันอีกต่อไป–มันใหญ่โตขึ้น ทุ่งนาที่เขาเคยคุ้นเคยบัดนี้มันเต็มไปด้วยบ้านเรือนตึงอยู่ บ้านเรือนที่เขาคุ้นเคยก็หายไปและมีบ้านใหม่ ๆ ขึ้นมาแทนที่

เขาพยายามหาทางเดินไปบ้านของเขา แต่ถนนก็ดูเหมือนจะผิดไปจากเคย ในที่สุดเขาก็มาถึงทางเดินที่เขาจำได้ เขาหยุดเพื่อหวังจะได้ยินภรรยาของเขาด่าว่า ด่าพวกลูก ๆ หรือด่าคนรับใช้หรือด่าบางคน และเขารู้ว่าตัวเขาเองจะต้องถูกด่าว่ามากที่สุดเพราะเขาหายไปทั้งคืน แต่มีแต่ความเงียบสงบ ขณะ

ที่เขาเดินใกล้เข้ามาเขาได้รับความสดุ้งตกใจอย่างน่ากลัว เพราะเขาพบว่าบ้าน ของเขาอยู่ในสภาพสลักหักพังเสียแล้ว

คานไม้โอ๊ก ที่สวยงามที่หน้าบ้านขาวซีดด้วยอายุขัย (วันเวลา) คานหลังคาบ้านก็ผุพัง และตัวหลังคาก็พังลงมา กระจกหน้าต่างแตกกำแพงเป็นโพรงกลวง สุนัขตัวหนึ่งกำลังเพ่นพ่านอยู่ตามก้อนอิฐที่หักพังและดานไม้ที่ผุพัง ริพผิวปากเรียกสุนัขตัวนั้น แต่มันหอนแล้วกวงหน มันคือ เจ้าวูล์ฟใช่หรือไม่ ?- แต่ริพก็ไม่อาจทราบ

เขาตะโกนเรียกชื่อภรรยาและลูก ๆ ของเขา แต่เงียบเสียง ความกลัวอย่างน่าสยดสยองได้มาสู่เขาเสียแล้ว

"ฉันจะไปที่โรงแรม (โรงเตียม)" เขาพูด "ฉันจะไปหาอะไรดื่มที่โรงแรมเพื่อจะให้ความรู้สึกดีขึ้นหลังจากที่ตกอกตกใจนี้ และบางทีเพื่อนเก่าของฉัน นิโคลาส เวดเดอร์ผู้เป็นเจ้าของโรงแรมจะสามารถบอกฉันได้ว่าทุกคนและทุกสิ่งทุกอย่างมันเกิดอะไรขึ้น"

ประโยค

group	*n.*	กรุ๊ฟ	หมู่, พวก
familiar	*adj.*	ฟะมิลเลีย	คุ้นเคย
scold	*v.*	สโคลด์	ด่าว่า

shock	*n.*	ช้อค	ความตกใจ
in ruins		อิน รูอินส์	พังทลาย
beam	*n.*	บีม	คาน, ขื่อ (บ้าน)
inn	*n.*	อิน	โรงแรม (โรงเตียม)

J

ดังนั้นเขาจึงรีบไปที่โรงแรมของหมู่บ้าน แต่เมื่อเขามาถึงโรงแรมแล้วเขาก็ได้รับความตกใจอีก เพราะตัวอาคารของโรงแรมเก่าซึ่งมีคานไม้โอ๊คที่สวยงามและบานหน้าต่างกระจกรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนก็อันตรธานไปหมด ตรงที่ของโรงแรมนั้นเขาได้เห็นโรงไม้ โรงยาวที่สร้างด้วยไม้อย่างน่าเกลียด และเบื้องบนประตูของโรงยาวนั้นเขียนไว้ว่า

THE UNION HOTEL (โรงแรมสามัคคี)

อาคารโรงแรมเก่าที่สวยงามเปลี่ยนไปเป็นโรงเรือน และชื่อก็เปลี่ยนจาก "inn" (โรงแรม) ไปเป็น "hotel" (โรงแรมขนาดใหญ่)

หลังจากจ้องมองดูโรงแรมนั้นแล้ว ริพก็หันไปดูหมู่คนที่กำลังยืนอยู่ข้างหน้าโรงแรม มีคนหนึ่งดูท่าทางเอาจริงเอาจังมากกำลังกล่าวสุนทรพจน์อยู่ ขณะเดียวกันคนอื่น ๆ ก็กำลังพึมพำ เมื่อการกล่าวสุนทรพจน์สิ้นสุดลงแล้วคนทั้งหลายก็เริ่มต้น

พูดคุยกัน แต่ลักษณะของคำพูด เป็นไปอย่างผิดแปลกไม่คุ้นเคยคำพูดของพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งริพไม่เคยได้ยินมาก่อนเลย

แล้วริพก็สังเกตเห็นคนเหล่านั้นมองดูเขาและพูดถึงเขา เขาได้ยินคนหนึ่งในหมู่นั้นกล่าวถึงหนวดเคราของเขา คนอื่น ๆ กล่าวถึงเสื้อผ้าของเขาและคนอื่น ๆ ได้พูดถึงปืนของเขา ในที่สุดคนหนึ่งในพวกนั้นได้หันมาที่เขาและถามว่า "ท่านคือใคร ?"

"ฉันเป็นคนอยากจน" ริพตอบ "เป็นคนสงบเสงี่ยมและซื่อสัตย์และฉันได้มาเพื่อมาหาเพื่อนบ้านบางคนที่เคยพบกันกับฉันทุกวัน ๆ ที่โรงแรมนั้น

"ท่านจะกล่าวชื่อของคนเหล่านั้นบางคนได้ไหม ?" ชายท่าทางเอาจริงเอาจังที่เป็นคนกล่าวสุนทรพจน์พูดขึ้น

"ได้ซิ" ริพพูด "มิ้นิโคลาส เวดเดอร์ ผู้ดูแลโรงแรม"

"นิโคลาส เวดเดอร์ ! อะไรกัน ก็เขาตายไปตั้ง 18 ปีแล้วนี่ !"

"และ บรอม ดัชเชอร์" ริพพูดต่อไป

"เขาได้ไปเป็นทหารในระหว่างสงครามและไม่กลับมาอีก"

"แล้ว แวน อรัมเมล ครูโรงเรียน ล่ะ" ริพพูด

"เขากลายเป็นนายทหารในระหว่างสงคราม และขณะนี้

เขาคนสำคัญอยู่ในเมือง”

diamond shape		ไดอะมันด์ เชฟ	รูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน
a shed	*n.*	เอ เชด	โรงเรือน
hotel	*n.*	โฮเต็ล	โรงแรม (ขนาดใหญ่)
a speech	*n.*	เอ สปีช	สุนทรพจน์
speech	*n.*	สปีช	คำพูด
mention	*v.*	เมนชั่น	กล่าวถึง
school–master	*n.*	สคูล มาสเทอร์	ครู, อาจารย์

K

ริพส่งเสียงร้องด้วยความหมดหวังออกมา– “ไม่มีใครรู้จักริพ แวน วิงเกิลบ้างหรือ ?”

“ริพ แวน วิงเกิล !” สองหรือสามคนตอบขึ้นพร้อมกัน “แน่นอนเรารู้จัก นั่นไง ริพ แวน วิงเกิล กำลังพิงต้นนั้นอยู่”

ริพมองดู และเกิดความหมดหวังยิ่งกว่าเก่าอีก เพราะสิ่งที่เขาเห็นคือ – ตัวของเขาเอง ตัวของเขาเองเหมือนที่เขาได้เป็นอยู่เมื่อวานเมื่อเขาขึ้นไปบนภูเขา – ตัวของเขาเองที่สวมเสื้อผ้าขาดกระรุ่งกระริ่งด้วยใจอันรื่นเริงในครั้งกระนั้น

“และท่านชื่ออะไรล่ะ” ชายที่เอาการเอางานถาม

“พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงทราบ !” ริพร้องด้วยความหมดหวัง “ฉันก็ไม่รู้ว่าฉันเองคือใคร ฉันเป็นคนใดคนหนึ่งที่ไม่ใช่ตัวฉัน

โน่นคือฉัน เจ้าคนทมองดูรนเริงเอามาก ๆ ทงทสวมเสอผ้าขาด กระรุ่งกระริง ฉันเบนตัวของฉันเองเมอวานนร่าเริงและเบิกบาน เหมอนทเขาเบนอยู่เดยวน แต่ฉันนอนหลับไปบนภูเขาแคทสกิล และพวกมันได้เปลยนบนของฉัน และทุกสงทุกอย่างเปลยนแปลงไปหมด ตัวฉันเองก็เปลี่ยน ฉันไม่รู้ว่าชื่อของฉันคืออะไรหรือฉันเป็นใคร"

จากคำพูดดังกล่าวน เสยง พมพำก ได้ ระเบิดขน จาก ฝูง คน "เขาเป็นบ้า" "เขาเป็นบ้า" "เขาจะยิงเรา" "ไม่ได้เรื่องถ้าเขายิงด้วยอาวุธเก่า ๆ นั่นมันก็จะระเบิดขึ้นมา !" "เขาไม่ปลอดภัยเสียแล้ว"

เขา ทั้ง หลาย ชะเง้อมอง ริพ ประดุจ เขา เป็น สัตว์ ประหลาดอะไรอย่างหนึ่ง มีหญิงหลายคนแหวกฝูงคนออกมาเพื่อจะดูคนบ้าทมหนวดเครายาว ในบรรดาคนเหล่านมหญิงหน้าตาหน้าดูคนหนึ่งอุ้มลูกน้อยมาด้วย เด็กทารกนั่นตกใจเมื่อเห็นริพมองอย่างหมดหวังและเด็กคนนนก็ส่งเสยงร้องออกมา

"เงียบ ริพ เงียบ หญิงคนนั้นพูดกับลูกของเธอ

despair	*n.*	เดสแพร์	ความหมดหวัง
gay	*adj.*	เกย์	รื่นเริง, ชื่นบาน
to burst	*v.*	ทู เบิสท์	ระเบิด
peer	*v.*	เพียร์	ชะเง้อมอง

L

ริพมองดูหน้าหล่อน "เธอชื่ออะไรนะ ?" เขาถาม

"จูดิธ กาดินเนอร์"

"ใครเป็นบิดาของเธอ ?" เขาถามอีก

"อ้า คนที่น่าสงสาร ท่านคือ ริพ แวน วิงเกิลจ๊ะ แต่ท่านได้จากบ้านไปเป็นเวลาครบ 20 ปีเมื่อวานนี้พอดี ท่านนำสุนัขและปืนไปด้วยแต่จะต้องมีอุบัทวเหตุเกิดขึ้นกับคุณพ่อ บางทีปืนอาจจะลั่นถูกท่าน หรือได้รับอุบัทวเหตุจากการปีนภูเขา พอรุ่งเช้าก็พบเจ้าวูล์ฟนอนตายอยู่ที่ประตูบ้าน ! แต่เราก็ไม่อาจทราบได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับคุณพ่อ"

"แล้วแม่ของเธอละ ?" ริพถาม

"โอ วันหนึ่งคุณแม่โมโหจัดมากจนเส้นโลหิตแตก"

ริพยกแขนของเขาโอบรอบตัวลูกสาว และกอดรัดไว้แนบตัวของเขา

"ฉันคือพ่อของเจ้า "เขาร้อง" เจ้าไม่รู้จักพ่อหรอกหรือ? ไม่มีใครรู้จักตาเฒ่าริพ แวน วิงเกิล บ้างเลยหรือ ?"

หญิงชราคนหนึ่งเข้ามาใกล้และมองดูหน้าริพ"ใช่แล้ว" พูดในที่สุด "ฉันขอประกาศ ว่านี่คือริพ แวน วิงเกิลจริง

ขอต้อนรับในการกลับบ้าน ! แกไปอยู่ที่ไหนมาตั้ง 20 ปีเช่นนี้?"

ริพเล่าเรื่องของเขาให้ฟัง แต่คนทั้งหลายก็ประกาศว่า เขาไม่อาจจะเชื่อได้ว่า คนสามารถจะนอนหลับได้ตั้ง 20 ปี และคิดว่ามันเป็นแต่เพียงคนเดียวเท่านั้น

ในทันใดนั้นก็เห็นชายชราคนหนึ่งเดินมาตามถนน

"นั่นไง บีเตอร์ แวนเดอร์ดองค์" ใครคนหนึ่งในหมู่คนร้องอุทานออกมา "แกเป็นคนเก่าแก่ที่สุดในหมู่บ้าน ขอให้เราถามแกเกี่ยวกับเรื่องนี้ดู"

"เออจริง" คนทั้งหมดร้องขึ้น "เราจะต้องถามแก"

บีเตอร์เดินเข้ามาใกล้ "อ้าว ริพ แวน วิงเกิลกลับมาอีกนี่!" แกอุทานและจับมือริพ "ฉันขอยืนยันว่าฉันไม่คิดว่าจะพบแกอีกแล้ว แต่ฉันดีใจจริง ๆ ที่ได้พบแกอีก

enquire	*v.*	เอนไคว	ไต่ถาม
accident	*n.*	แอ๊คซิเดนท์	อุบัทวเหตุ
to clasp	*v.*	ทู คลาสพ์	กอดรัด
declare	*v.*	ดีแคล์	ประกาศ
exclaim	*v.*	เอ๊กซเคลม	ร้องอุทาน ตะโกนออกมา

M

เกิดความเงียบขึ้นในหมู่คน

"ท่านเคยได้ยินเรื่องราวแปลก ๆ บ้างไหม บีเตอร์ เรื่อง

ราวนเกยวกบภูเขาแคทสกิลน่ะ ?" คนที่ยืนอยู่ใกล้ ๆ ถามขึ้น

"เคยซิ" บีเตอร์ร้องอุทาน "แน่นอนฉันได้ยิน เรื่องมันมีอยู่ว่าเฮนรี่ ฮัดสันได้มาจากฮอลแลนด์เมื่อ 200 ปีกว่ามาแล้ว มาโดยเรือที่แข็งแรงลำหนึ่งชื่อ "ฮาล์ฟมูน" พร้อมด้วยลูกเรือ 18 คน เขาเป็นคนค้นพบแม่น้ำสายนี้ จึงตั้งชื่อแม่น้ำว่าแม่น้ำฮัดสัน ปู่ของฉันเล่าให้ฉันฟังว่าเฮนรี่ ฮัดสันและลูกเรือของเขาได้จัดการเลี้ยงอาหารกันทุก 20 ปีที่ภูเขาแคทสกิลนี้ แล้วลูกเรือก็เล่นกีฬาทอยไม้ 9 อันกัน ปู่ของฉันประกาศยืนยันว่า ท่านได้เห็นเฮนรี่ ฮัดสัน และลูกเรือของเขาเล่นกีฬาทอยไม้ 9 อัน จริง ๆ ฉันไม่ได้พูดว่าฉันเคยเห็นคนเหล่านั้นด้วยตนเอง แต่ฉันขอประกาศยืนยันว่าฉันเคยได้ยินเสียงลูกกลม (ใช้เล่นทอยไม้ 9 อัน) กลิ้งเมื่อบ่ายวันหนึ่งในฤดูใบไม้ร่วง แน่นอน ใคร ๆ ที่ไม่รู้เรื่องนี้จะต้องคิดว่าเป็นแต่เพียงเสียงฟ้าร้องเท่านั้น แต่ฉันรู้ว่ามันเป็นเสียงที่ลูกเรือของเฮนรี่ ฮัดสัน เล่นกีฬาทอยไม้กันจริง ๆ

คนที่อยู่ใกล้ ๆ เริ่มแยกย้ายกันออกไปทำธุระ การงานของตน ริพไปบ้านลูกสาวพร้อมกับเธอ บุตรชายของริพ คนที่เห็นยืนพิงอยู่กับต้นไม้นั้น เป็นที่รู้กันว่าเขาทำงานรับจ้างทำนาของเธอ แต่ตัวของเขาไม่เอาธุระในการงานของเขามากนัก เขาจะ

ไปเอาธุระกับการงานของคนอื่นมากกว่าของตนเองไม่ ผิด กับพ่อของเขา (เพราะท่านคงจำได้ว่าริพมักจะสนใจธุระการงานของคนอื่น ๆ มากอยู่เสมอ ๆ

เกี่ยวกับตัวของริพมีเรื่องจะเล่าอีกเล็กน้อย คือในไม่ช้าเขาก็ค่อย ๆ กลับเข้าสู่ชีวิตแบบเก่า เขาคบหากับเพื่อนเก่า ๆ ที่ยังมีชีวิตอยู่ แต่บัดนี้เหมือนวันเก่า ๆ นั่นคือเขาจะเกี่ยวข้องกับพวกเด็ก ๆ มากที่สุด เมื่อพวกเด็ก ๆ เหนื่อยหน่ายในการเล่น เขาจะนั่งลงและเล่านิทาน เรื่องหนึ่ง ให้เด็ก ๆ ฟัง ซึ่งพวกเด็ก ๆ ไม่รู้สึกเบื่อเลย–มันคือเรื่องราวเกี่ยวกับคนหนึ่งบนภูเขาแคทสกิลนั่นเอง

bystander		บายสแทนเดอ	คนที่ยืนอยู่ใกล้
crew	*n.*	ครู	พวกลูกเรือ
actual	*adj.*	แอ็คชวล	ที่เป็นจริง
to concern	*v.*	ทู คอนเซิน	เกี่ยวข้อง, เป็นธุระ
concerns	*n.*	คอนเซินส์	งาน, ธุระ
concerning	*prep.*	คอนเซินนิง	เกี่ยวกับ

หอสมุดแห่งชาติ
- 3 ก.ย. 2502
กรมศิลปากร

บทที่ ๔

รอบปี

A

ปี

มี 365 วันใน 1 ปี วันทั้ง 365 นี้แบ่งออกเป็น 12 เดือน ชื่อของเดือนต่าง ๆ มีดังนี้

มกราคม	1.	มกราคม	31 วัน
กุมภาพันธ์	2.	กุมภาพันธ์	28 ,,
มีนาคม	3.	มีนาคม	31 ,,
เมษายน	4.	เมษายน	30 ,,
พฤษภาคม	5.	พฤษภาคม	31 ,,
มิถุนายน	6.	มิถุนายน	30 ,,
กรกฎาคม	7.	กรกฎาคม	31 ,,
สิงหาคม	8.	สิงหาคม	31 ,,
กันยายน	9.	กันยายน	30 ,,
ตุลาคม	10.	ตุลาคม	31 ,,
พฤศจิกายน	11.	พฤศจิกายน	30 ,,

ธันวาคม 12. ธันวาคม 31 วัน

B

จงจำโคลงบทนี้ไว้

เดือนที่มี ๓๐ วัน คือ เดือนกันยายน

เมษายน, มิถุนายน และพฤศจิกายน

เดือนที่เหลือทั้งหมดมี ๓๑ วัน

นอกจากเดือนกุมภาพันธ์เดือนเดียว

เดือนกุมภาพันธ์มี 28 วัน แต่ในทุก 4 ปีมันจะต้องเพิ่มขึ้น อีก 1 วัน ปีที่ 4 เหล่านี้เรียกว่าปีอธิกสุรทิน (เหตุผลที่เรียกเช่นนี้เป็นเพราะท่านต้องกระโดดข้ามปีอื่น ๆ 3 ปีจึงมาถึงปีที่ 4 นี้) เดือนกุมภาพันธ์ในปีอธิกสุรทินมี 29 วัน

ทำไมปีหนึ่งจึงมี 365 วัน? เหตุผลก็มีอยู่ว่าในปีหนึ่งคือเวลาที่โลกหมุนรอบดวงอาทิตย์รอบหนึ่ง และใช้เวลาหมุนรอบประมาณ 365 วันที่ข้าพเจ้าพูดว่า "ประมาณ" 365 วัน เพราะว่าตัวเลขนั้นไม่แน่นอน ตัวเลขที่ถูกต้องคือ 365 $\frac{1}{4}$ วัน เพื่อที่จะยอมรับ $\frac{1}{4}$ วันดังกล่าวนี้เราจึงเพิ่มวันให้เดือนกุมภาพันธ์อีก 1 วันทุก 4 ปี โดยวิธีการนับปีของมนุษย์จึงนับเหมือนกับปีของโลกจริง ๆ

leap year *p.* ลีพ เยีย ปีอธิกสุรทิน (มี **366** วัน)

C

เดือน

เดือนหนึ่ง คือ ประมาณระยะเวลาที่ดวงจันทร์หมุนรอบโลก รอบหนึ่งดวงจันทร์จะหมุนรอบโลกจริง ๆ 29 $\frac{1}{2}$ วัน ดังนั้นเดือนของดวงจันทร์จึงไม่เหมือนกับเดือนของเราเสียทีเดียว บางคนเคยจัดเวลาโดยถือตามเดือนแห่งดวงจันทร์ (จันทรคติ) และบางคงก็ยังคงนับกันอยู่ตามวิธีนี้ แต่วิธีเช่นนี้ไม่ง่ายและไม่สะดวกสบายในการจัดเวลา เพราะว่าเดือนแห่งดวงจันทร์ 12 เดือนไม่ได้ทำให้เกิดเป็น 1 ปี ของโลกอันแท้จริง 29 $\frac{1}{2}$ สิบสองครั้ง $(12\times29\frac{1}{2})$ เท่ากับ 354 นั่นคือขาดจำนวนไป 11 วัน $(365-354=11)$ ของปีที่แท้จริง ดังนั้นคนส่วนมากจึงไม่ค่อยเอาใจใส่ในเรื่องดวงจันทร์ แต่เพียงแต่แบ่งปีออกเป็น 12 ส่วนเท่านั้น

12 หาร 365 ไม่ลงตัวพอดี

$$12\overline{)365}\ (30$$

$$\underline{360}$$

$$5$$

จะเหลือเศษอยู่ 5 วัน หรือในปีอธิกสุรทิน (366 วัน) จะเหลืออยู่ถึง 6 วัน

ดังนั้นในปีอธิกสุรทินเราจึงควรจะมีวัน 30 วันเป็นจำนวน 6 เดือน และ 31 วันอีก 6 เดือน

เราอาจจะจัดได้ตามนี้		*แต่แท้จริงแล้วเราจัดตามนี้*	
มกราคม	31	,,	,, —
กุมภาพันธ์	30(29)*	,,	,, 29(28)*
มีนาคม	31	,,	,, —
เมษายน	30	,,	,, —
พฤษภาคม	31	,,	,, —
มิถุนายน	30	,,	,, —
กรกฎาคม	31	,,	,, —
สิงหาคม	30	,,	,, 31
กันยายน	31	,,	,, 30
ตุลาคม	30	,,	,, 31
พฤศจิกายน	31	,,	,, 30
ธันวาคม	30	,,	,, 31

* หักเดือนกุมภาพันธ์ออก ๑ วันในปีที่ไม่ใช่อธิกสุรทิน

D

การจัดตามแบบนี้ (ซึ่งเราอาจจะจัดให้มีขึ้น) เป็นการจัดที่คล้ายคลึงกันกับการจัดในครั้งแรกมาก ข้าพเจ้าจะบอกเหตุผลแก่ท่านว่าทำไมมันจึงเปลี่ยนแปลงไป – มันเป็นเหตุผลที่จะเหลวไหลเอามาก ๆ

ชื่อเดือนของชาวอังกฤษเอามาจากโรมัน เพราะ จูเลียส ซีซาร์ผู้ครองกรุงโรม ได้รบชนะประเทศอังกฤษ ซีซาร์เองเป็นคนจัดให้ 6 เดือน ในปีหนึ่งมี 31 วัน และ 6 เดือนมี 30 วัน ทุก ๆ เดือนหนึ่งเว้นเดือนหนึ่ง 30 วัน ดังที่ข้าพเจ้าได้แสดงให้ดูแล้ว เดือนที่ห้าจูเลียส ซีซารตงชนตามชื่อของเขา และยังคงถือชื่อของเขาไว้ คือ จูไล เพราะจูไลก็เหมือนกับคำว่า จูไลอัส –เดือนของจูเลียส

ผู้ปกครองชาวโรมันต่อจาก จูเลียส ซีซาร์ มีชื่อว่า ออกัสตัส เขาพูดว่า “มีเดือนหนึ่งที่เรียกชื่อตามชื่อของจูเลียส ทำไมจะไม่มีเดือนสักเดือนหนึ่งมีชื่อตามชื่อของฉันบ้างไม่ได้ หรือ ?. เดือนที่ 5 จงมีชื่อตามชื่อของเขา ดังนั้นฉันจะตั้งชื่อเดือนถัดไป เดือนที่ 6 – เดือนตามชื่อของฉัน”

ดังนั้นเดือนที่ 6 จึงมีชื่อเรียกว่า ออกัสต์ ตามชื่อออกัสตัส

(เมื่อก่อนเดือนทั้งสองนี้เพียงแต่เรียกกันว่า เดือนที่ 5 และเดือนที่ 6 เท่านั้น)

แล้วออกัสตัสก็พบว่า เดือนของจูเลียส 31 วัน และเดือนของเขามีเพียง 30 วันเท่านั้น ดังนั้นเขาจึงลักเอาวัน 1 วันมาจากเดือนกุมภาพันธ์และเอามาเพิ่มในเดือนของเขา คือเดือนสิงหาคม ด้วยเหตุนี้เดือนกุมภาพันธ์จึงกลายเป็น 28–29 วัน และเดือนสิงหาคมจึงมี 31 วัน แล้วจำนวนวันในเดือนกันยายน, ตุลาคม, พฤศจิกายน, และธันวาคมจึงเปลี่ยนแปลงไปเพื่อพยายามจะให้จัดระเบียบได้ 30–31 วันให้ถูกต้องอีก ในการกระทำดังนี้ ออกัสตัสได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขเดือนที่จูเลียสจัดไว้อย่างเหมาะสม ชัดแจ้งและง่ายเสียหมด

every other เอ็ฟเวอรี อะเธอ ....เว้น....
named after เนมด์ อาฟเทอร์ ให้ชื่อตาม

E

ฤดู

มีฤดู 4 ฤดูในปีหนึ่ง คือฤดูหนาว ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน และฤดูใบไม้ร่วง

ในประเทศอังกฤษฤดูหนาวอยู่ในเดือน ธันวาคม, มกราคม

และเดือนกุมภาพันธ์ ฤดูใบไม้ผลิอยู่ในเดือนมีนาคม, เมษายน และเดือนพฤษภาคม ฤดูร้อนอยู่ในเดือน มิถุนายน, กรกฎาคม และเดือนสิงหาคม ฤดูใบไม้ร่วงอยู่ในเดือน กันยายน ตุลาคม และเดือนพฤศจิกายน

ฤดูหนาว { ธันวาคม, มกราคม, กุมภาพันธ์ }
ฤดูร้อน { มิถุนายน, กรกฎาคม, สิงหาคม }
ฤดูใบไม้ผลิ { มีนาคม, เมษายน, พฤษภาคม }
ฤดูใบไม้ร่วง { กันยายน, ตุลาคม, พฤศจิกายน }

อากาศในประเทศอังกฤษไม่แน่นอนนัก บางครั้งฤดูใบไม้ผลิอากาศเกือบจะเย็นเหมือนฤดูหนาว ในเดือนธันวาคม บางครั้งวันในฤดูหนาวอากาศอบอุ่นเหมือนฤดูใบไม้ผลิ ดังนั้นท่านจะต้องไม่คิดว่าฤดูของชาวอังกฤษนั้นแน่นอน และสม่ำเสมอเหมือนกับฤดูในประเทศอินเดีย และทวีปอาฟริกาคำว่าสม่ำเสมอหมายความว่า "เป็นไปตามกฎเกณฑ์" อากาศในประเทศอินเดียดูเหมือนจะเป็นไปตามกฎเกณฑ์ ฝนจะตกชุกอย่างสม่ำเสมอในภาคตะวันตกเฉียงใต้ ของประเทศอินเดีย ในราวกลางเดือนมิถุนายน และตกติดต่อกันในระหว่างเดือนกรกฎาคมและ

ถึงบางวันในเดือนสิงหาคม พอถึงเดือนกันยายนฝนก็หมดและอากาศร้อนไม่สุขสบาย แล้วในราวเดือนตุลาคมอากาศก็จะเริ่มเย็นลงโดยสม่ำเสมอ และยังคงเย็นอยู่จนถึงเดือนมีนาคม เดือนเมษายนและพฤษภาคมอากาศร้อนมาก และอากาศไม่ปกติและมีฝนตกมาอีกในเดือนมิถุนายน อากาศจะแตกต่างกันเล็กน้อยในบางส่วนของประเทศอินเดีย แต่ทุกภาคอากาศก็สม่ำเสมอและคาดหมายได้ แต่อากาศปกติเช่นนั้นไม่มีในประเทศอังกฤษ อากาศจะร้อนสัก 2–3 วันแล้วก็หนาวเย็น และท่านจะไม่รู้ว่าเมื่อไรฝนจึงจะตก ฝนจะตก ๆ หยุด ๆ ตลอดทั้งปี

wintry	*adj.*	วินทรี	แห่งฤดูหนาว
regular	*adj.*	เร็กกิวลา	สม่ำเสมอ, คงที่
regularity	*n.*	เร็กกิวลาริที	ความสม่ำเสมอ, ความคงที่

F

ฤดูหนาวของอังกฤษ (ธันวาคม, มกราคม กุมภาพันธ์) มีน้ำค้างแข็งในเวลากลางคืน และพอรุ่งเช้าทุกสิ่งทุกอย่างก็จะดูแพรวพราวไปเพราะน้ำแข็ง ต้นไม้และใบหญ้าจะมีน้ำค้างแข็งติดอยู่และส่งประกายเหมือนเพชรพลอย ทะเลสาปจะปกคลุม

ด้วยแผ่นน้ำแข็ง เมื่อแผ่นน้ำแข็งนั้นหนา ผู้ใหญ่และเด็ก ๆ จะพากันไปเล่นบนแผ่นน้ำแข็งนั้น

หิมะตกและทั่วประเทศก็จะปกคลุมอยู่ด้วยแผ่นสีขาว ก้านของต้นไม้จะรับหิมะได้ และจะหักลงมาเพราะทานน้ำหนักไม่ไหว ไม่มีฝูงวัวควายอยู่ในทุ่งนา พวกมันทั้งหมดจะอยู่ในที่กำบังในโรงวัวควาย อากาศหนาวเย็นมากจนคนดีใจที่จะได้กลับไปยังที่พักในบ้านและผิงไฟให้อบอุ่น

หิมะจะละลาย แผ่นน้ำแข็งบนแม่น้ำจะแตกออก แผ่นน้ำแข็งชิ้นใหญ่ที่ละลายจะถูกกระแสน้ำพัดไป แม่น้ำจะเต็มเปี่ยมอยู่ด้วยน้ำจากหิมะที่ละลาย หิมะที่ละลายจะทำให้ถนนเปียกและสกปรก ลำธารทุกสายจะมีน้ำจากหิมะที่ละลายและจากก้อนน้ำแข็งที่ละลายตัวไหลผ่านไป

frost	*n.*	ฟรอสท์	น้ำค้างแข็ง
frosted	*adj.*	ฟรอสเท็ด	มีน้ำค้างแข็ง, เย็นจนแข็ง
sheet	*n.*	ชีท	แผ่น, ชิ้น, ผืน
cattle	*n.*	แค็ทเทิล	วัว, ควาย
shelter	*n.*	เชลเทอร์	ที่กำบัง, ที่อาศัย
melt	*v.*	เมลท์	ละลาย

G

ฤดูใบไม้ผลิ (มีนาคม, เมษายน, พฤษภาคม)

วันเวลาค่อยอบอุ่นชัน วัวควายต่างก็พากันออกจากที่กำบัง ในคอกและปรากฏให้เห็นในทุ่งหญ้าอีก ได้ยินเสียงนกในป่าไม้ ดอกไม้เริ่มโผล่ออกมาจากพื้นดิน ต้นไม้ซึ่งปราศจากใบเพราะความเย็นในฤดูหนาวก็ออกใบมาอีก บัดนี้ถึงเวลาทำการงานของพวกชาวนา เขาจะออกไปทุ่งนาพร้อมด้วยเมล็ดพืชซึ่งจะงอกขึ้นในฤดูร้อน และจะเก็บเกี่ยวได้ในฤดูใบไม้ร่วง ผู้คนจะทำธุระอยู่ในสวน ปลูกดอกไม้ ตอนนี้อากาศจะไม่แน่นอนเอามาก ๆ แสงแดดจะสว่างจ้าอยู่นาทีหนึ่ง แล้วในนาทีต่อไปคนก็จะวิ่งเข้ากำบังเพราะฝนตก

crop *n.* ครอฟ พืช

H

ฤดูร้อน (มิถุนายน, กรกฎาคม, สิงหาคม)

ท้องฟ้าเป็นสีน้ำเงินแก่ พระอาทิตย์ส่องแสงแดงกล้า วัวควายเสาะหาที่ร่ม สวนเต็มไปด้วยช่อดอกไม้บาน พืชสีเขียวกำลังยืนต้นอยู่ในท้องทุ่ง ต้นแอปเปิลเต็มอยู่ด้วยช่อเป็นเครื่องหมายที่จะได้ผลไม้อันสมบูรณ์ในฤดูใบไม้ร่วง ทุกสิ่งทุกอย่าง

ล้วนแต่ชูดอกออกช่อและเป็นสัญญาแห่งความสมบูรณ์

ฤดูใบไม้ร่วง (กันยายน, ตุลาคม, พฤศจิกายน)

บางทีฤดูใบไม้ร่วงจะเป็นฤดูที่ดีที่สุดในประเทศอังกฤษ มันเป็นฤดูของการเก็บเกี่ยว พืชผลยืนต้นเป็นสีทองอยู่ในท้องทุ่งพร้อมที่จะเก็บเกี่ยวได้ ต้นแอปเปิลก็โน้มกิ่งของมันลงด้วยผลที่จะเก็บได้ และในทุ่งหญ้าแห้ง หญ้าแห้งจำนวนมากก็พร้อมที่จะตัดได้ มีเกวียนหนักบรรทุกหญ้าแห้งไปตามทางอยู่ไปมา พวกคนงานกำลังตัดหญ้าแห้งอยู่ในทุ่งหญ้าและบรรทุกมันด้วยเกวียน ข้าวถูกตัด (เก็บเกี่ยว) ผลแอปเปิลถูกเก็บ ตลอดทั้งวันเกวียนทั้งหลายก็บรรทุกสมบัติที่ได้จากการเก็บเกี่ยวมุ่งหน้าไปตามทางไปยังยุ้งข้าวของชาวนาที่บ้าน

ยุ้งฉางเต็มไปด้วยข้าว การเก็บเกี่ยวได้ผลดีในปีนี้ มีพืชผลข้าวดี หญ้าแห้งดี และผลไม้ก็ออกผลดี ไม่บ่อยนักที่การเก็บเกี่ยวจะได้ผลดีจนชาวนาจะถึงกับหวังที่จะเห็นยุ้งฉางของเขาขยับขยายใหญ่โตขึ้น

แล้วเดือนปีก็ค่อย ๆ สิ้นไป เวลากลางคืนอากาศหนาวเย็นขึ้น น้ำค้างแข็งในฤดูหนาวก็เริ่มต้นอีก

blossom	*n.*	บลอสซิม	ดอกไม้บาน
harvest	*n.*	ฮาเวสท์	การเก็บเกี่ยว
hay	*n.*	เฮย์	หญ้าเฮย์, หญ้าแห้ง
wagon	*n.*	แว็กกัน	เกวียน
barn	*n.*	บาร์น	ยุ้งข้าว, ยุ้งฉาง

บทที่ ๑๐

พระรามกับนางสีดา

A

ขอเทอดพระเกียรติ พระนารายณ์ผู้เป็นใหญ่
ขอเทอดพระเกียรติพระนางเจ้าสุรัสวดีผู้ฉลาด พระราชินี
แห่งสวรรค์
ขอเทอดเกียรติแต่วาลมีกนักวีผู้ยิ่งใหญ่ในอดีต
ขอให้เรื่องที่จะเล่าดำเนินไปด้วยดีและถูกต้อง
มีนครใหญ่และสวยงามตั้งอยู่นครหนึ่ง
อยู่ข้างแม่น้ำสารยู
ปราสาทราชวังตั้งอยู่ที่นั่น
ถนนสง่างามและอุทยานอันกว้างใหญ่
และมีกำแพงล้อมรอบยาว 30 ไมล์

ล้อมรอบ และป้องกันนครนทงส์น

บนฝั่งของแม่น้ำใหญ่สายหนึ่งมีแคว้นโกศลตั้งอยู่ เมือง
หลวง ของแคว้นโกศลคือ คือกรุงอโยธยา มันเป็นเมืองใหญ่
และหรูหรา ไม่เคยมีแคว้นใดจะมีเมืองหลวงที่ใหญ่โตสวยงาม
เช่นแคว้นนี้ มีกำแพงล้อมรอบยาวถึง 30 ไมล์ และมีคอหอย
พระราชวังที่สวยงามและมีถนนที่หรูหราอยู่ภายในกำแพงนั้น และ
มีสวนอยู่ข้างประตูบ้านของคนทุกคน

เจ้าผู้ครองนครใหญ่คือพระเจ้าทศรถ พระองค์ทรงพระ
เกษมสำราญทุกสิ่งทุกอย่าง นอกจากสิ่งเดียว – สิ่งนั้นคือพระ
องค์ไม่ทรงมีพระโอรสธิดา ไม่มีแม้แต่องค์เดียว ดังนั้นพอหลาย
ปีต่อมาจึงเชื้อเชิญบรรดานักปราชญ์ และ คนที่ควรสักการะ
อย่างสูง (พวกราชครู) ในอาณาจักรมาเฝ้าพระองค์ และ
เมื่อคนเหล่านั้นมาเฝ้าพระยงค์ก็เชื้อเชิญคนเหล่านั้นให้ช่วย พระ
พระองค์ตรัสว่า "ตัวข้าซึ่งปรารถนาจะมีราชโอรสราชธิดา
แต่ก็ไม่มีราชโอรสและราชธิดาแม้แต่คนเดียว" แล้วพวกนัก
ปราชญ์จึงกราบทูลว่า "พระองค์ควรจะบวงสรวงสังศักดิ์สิทธิ์
โดยสังเวยสังศักดิ์สิทธิ์ด้วยม้า"

praise	*n.*	เพรส	สรรเสริญ, เทอดพระเกียรติ
encircle	*v.*	เอนเซอเกิ้ล	ล้อมรอบ

capital	*n.*	แคพพีทัล	เมืองหลวง
grand	*adj.*	แกรนด์	หรูหรา, ใหญ่โต
invite	*v.*	อินไวท์	เชื้อเชิญ
holy	*adj.*	โฮลี่	ควรสักการะ

B

แล้วพระเจ้าแผ่นดินจึงทรงบวงสรวงสังศักดิสิทธิด้วยม้า พระองค์ทรงเชื้อเชิญเหล่าราชครูมาในพิธีเลี้ยงอาหารอันใหญ่โตเมื่อการบวงสรวงได้สิ้นสุดลงแล้ว ก็ปรากฏร่างของเทพเจ้าขึ้นในกองไฟที่บวงสรวง เพราะหัตถ์ทั้งสองถือภาชนะใส่อาหารที่ศักดิสิทธิ์ไว้ และถวายแก่พระเจ้าแผ่นดิน พระเจ้าแผ่นดินทรงแบ่งอาหารทิพย์ออก 3 ส่วน และทรงประทานแต่ละส่วนให้ราชินีทั้ง 3 พระองค์เสวย

ต่อมาไม่นานนักพระราชินีทั้ง 3 พระองค์ก็ทรงให้กำเนิดโอรส 4 องค์ พระรามเป็นโอรสของพระราชินีองค์แรก พระพรตเป็นโอรสของพระราชินีองค์ที่สอง และพระราชินีองค์ที่ 3 มีโอรส 2 องค์คือ พระลักษณ์และพระสัตรุศ

พระรามเจริญวัยขึ้นอย่างรวดเร็ว

กล้าหาญ สง่างาม แข็งแรงและสัตย์จริง

ทรงศึกษาเล่าเรียนดี ทรงเล่นกีฬาเก่ง

ทรงยิ้มหัว และทรงสวดมนต์ภาวนาอยู่เสมอ

แม้ว่าพระองค์จะทรงเป็นเด็ก

แต่ก็เป็นไปอย่างเจ้าชายเล็ก ๆ องค์หนึ่งควรจะเป็นได้

พระราม และพระอนุชาทั้งหลาย ทรงเป็น นักเรียนของ คนที่

ฉลาดน่าคารวะชื่อ วิศวามิตรไม่เคยมีครูคนใดที่จะมีนักเรียน

ที่เรียนได้รวดเร็ว และกระตือรือร้นที่จะเล่าเรียนเหมือนกับพระ

ราม และบรรดาพระอนุชาของพระรามต่างก็เป็นนักเรียนที่ดีด้วย

เช่นกัน หลายปีผ่านไปและพระรามก็เจริญวัยจากวัยเด็กไปสู่วัย

หนุ่ม และในวัยหนุ่มก็เป็นเหมือนในวัยเด็กพระองค์ทรงเฉียบ

แหลมอยู่เสมอ จิตใจของพระองค์คมกริบเหมือนคมดาบที่จะ

ฟาดฟันสะสารต่าง ๆ ให้ขาดกลางได้ ดวงเนตรของพระองค์ก็

แหลมคมที่จะมองเห็นสิ่งซึ่งคนอื่นมองไม่เห็น พระองค์ทรง

เฉียบแหลมในการเรียน เฉลียวฉลาดในการเล่น และฉลาดที่จะ

รับใช้ผู้อื่น

พวกผู้คนกล่าวกันว่า "ไม่เคยมีเจ้าชายองค์ใดเสมอเหมือน

เจ้าชายองค์นั้น พระองค์ไม่ใช่มนุษย์ธรรมดา แต่เป็นเทพ

เจ้า"

divine	*adj.*	ดีไวน์	แห่งเทพเจ้า
boyhood	*n.*	บอยฮูด	วัยเด็ก
pupil	*n.*	พิวพิล	นักเรียน
keen	*adj.*	คีน	ฉลาด, เฉียบแหลม
human	*adj.*	ฮิวแมน	แห่งมนุษย์

C

พระเจ้าชนก พระเจ้าแผ่นดินแห่งแคว้นวิเทหะทรงมีศร
หมาอยู่คันหนึ่ง ศรคันนั้นไม่ได้ทำขึ้นด้วยมือมนุษย์ แต่เป็นเทพ
จ้าและไม่มีมือมนุษย์คนใดสามารถโก่งศรนี้ได้ พระเจ้าชนกมี
พระธิดาที่สวยงามอยู่องค์หนึ่งทรงนามว่า สีดา และพระองค์ตรัส
ว่า "ข้าจะต้องยกสีดาลูกสาวของข้าให้อภิเษกกับคนที่
สามารถโก่งคันศรมหึมานี้ได้" มีเจ้าชายและพระเจ้าแผ่นดิน
หลายองค์ได้พยายามโก่งศร แต่ไม่มีผู้ใดประสบผลสำเร็จ ในที่
สุดข่าวนี้ก็รู้มาถึงพระราม และพระองค์ตรัสว่า "ขอให้ข้า
ได้ไปทดลองดูบ้างว่าจะสามารถโก่งศรนี้ได้หรือไม่"

พระเจ้าชนกทรงรู้จักวิศวามิตรดี และพระองค์ทรงนับถือ
เขาเป็นอย่างมาก พระองค์ทรงนับถือความเฉลียวฉลาดและ
ความควรเคารพสักการะของเขา และพระองค์ได้ทรงเชื้อเชิญ
วิศวามิตร มารับการเลี้ยงใหญ่ซึ่งจัดขึ้นในกรุงมิถิลา ซึ่งเป็น

นครหลวงของแคว้นวิเทหะ และวิศวามิตรกรับคำเชื้อเชิญนั้น

พระราม และพระลักษณ์ยังคงเป็นนักเรียนของวิศวามิตร แม้ว่าทั้งสององค์จะเจริญวัยขึ้นจนเป็นผู้ใหญ่แล้วก็ตาม ทั้งนี้เพราะทั้งสององค์เคารพนับถือวิศวามิตรมากนั่นเอง และทั้งสององค์ได้เสด็จไปนครมิถิลากับวิศวามิตรด้วย พระเจ้าชนกทรงประทับรถเทียมด้วยม้าสีขาวออกมาต้อนรับวิศวามิตร สหายของพระองค์ด้วยความเคารพนับถือและด้วยเกียรติอันสูงยิ่ง แล้วพระองค์จึงตรัสว่า "พ่อหนุ่มทั้งสองคนที่มากับท่านนี้คือใคร ?" วิศวามิตรทูลตอบว่า "นี่คือพระราชโอรสของท้าวทศรถ และทั้งสององค์ทรงเสร็จมาเพื่อจะชมศรคันมหึมา และจะลองพยายามโก่งดูบ้าง"

แล้วศรคันมหึมาก็ถูกนำมาบนรถพิเศษซึ่งสร้างไว้สำหรับใส่ศรโดยเฉพาะ เพราะว่าศรนั้นหนักเกินไปที่คนจะยกได้ รถที่นำศรมามีล้อถึง 8 ล้อ แล้วพระรามก็เอาพระหัตถ์ขวายกคันศรและพระองค์ทรงกำคันศรไว้แน่น แล้วก็ยกคันศรขึ้นจากรถนั้น และจับคันศรไว้แน่นแล้วก็ชูขึ้นเหนือเศียรเพื่อให้คนทั้งหลายมองเห็น แล้วพระองค์ก็ทรงจับสายศรไว้ด้วยพระหัตถ์ขวา โดยใช้นิ้วสองนิ้ว (สองพระองคุลี) และนิ้วหัวแม่มือ (พระอังคุฐ)

ยึดสายศรไว้ แล้วพระองค์ก็ดึงสายศรด้วยนิ้วสองนิ้วกับนิ้วหัว
แม่มือไว้แน่น พระองค์ทรงดึงสายศรจนกระทั่งหัวแม่มือมาสัม
ผัสแก้ม (พระปราง) ของพระองค์ และพระองค์ทรงดึงและ
ดึง จนกระทั่งคันศรเดาะหักออกเป็นสองท่อนตกไปอยู่บนพื้น
ดิน คงเหลืออยู่แต่เพียงสายศรห้อยอยู่บนหัวแม่มือเท่านั้น

ครั้นแล้วพระรามจึงได้ทรงอภิเษกกับนางสีดา และมีงาน
มหกรรมอย่างใหญ่หลวงพร้อมด้วย ความ ชื่นชมยินดี อย่าง มาก
มาย และทุก ๆ คนก็ได้รับเชิญให้มาในงานเลี้ยงอันมโหฬารนั้น
นางสีดามีน้องสาวอยู่ 1 องค์ และลูกพี่ลูกน้องที่สวยงามอยู่ 2
องค์ ลูกเรียงพี่เรียงน้องเป็นราชธิดาของพระอนุชาของพระเจ้า
ชนก พระลักษณ์ได้ทรงอภิเษกกับน้องสาวของนางสีดา และ
พระพรตและพระสัตรุศได้ทรงอภิเษกกับลูกเรียงพี่เรียง น้อง ของ
เธอ

respect	*n.*	เรสเพ็คท์	ความนับถือ
carriage	*n.*	แคริด	รถ
handle	*n.*	แฮนเดิล	คันศร
tightly	*adv.*	ไททลี	อย่างแน่น
thumb	*n.*	ธัม	นิ้วหัวแม่มือ
to crack	*v.*	ทู แคร็ก	ร้าว, เดาะหัก
cousin	*n.*	คัสซิน	ลูกพี่ลูกน้อง

D

นางสีดาเป็นสตรีที่สุภาพเรียบร้อยและอ่อนโยนที่สุดเท่าที่เคย
มีสตรีมา ผิวของเธอเป็นสีทองดูคล้ายกับข้าวที่อยู่ในฤดูเก็บ
เกี่ยว และพระปรางของเธออ่อนละมุนเหมือนกับดอกกุหลาบ
เมื่อต้องแสงแดดในหมู่หมอกเมื่อยามรุ่งอรุณ เธอมีความอ่อน
โยนและสวยงามอยู่ในตัว ดังนั้นกิริยาอาการของเธอก็แช่มช้อย
ด้วยเช่นเดียวกัน

สวยงามที่จะได้พบเห็น สวยงามที่จะได้รู้จัก
ปฏิบัติอย่างนิ่มนวลทั้งเวลามาและเวลาไป
ทำให้เกิดเสียงดนตรีอันไพเราะน้อยอย่างอัศจรรย์
จากเพชรที่ประดับเท้าของเธอ
การสัมผัสแตะต้องสิ่งใดที่ทำให้มีเสน่ห์
ไม่เคยมีเจ้าหญิงองค์ใดเป็นเช่นนั้น

สวยงามในการเดิน สวยงามในการอยู่กับที่
การรับใช้ปรนนิบัติ ไม่เอาเปรียบในการเล่น
แล้วใครจะเกลียดชังเธอได้ !

เพราะว่าเธอโปรยเสน่ห์อันตรึงใจให้แก่ผู้ที่ได้พบเห็นเธอ พระ
รามจึงรักเธออย่างท่วมท้นหัวใจ และพระเจ้าทศรถก็หลงเสน่ห์

ของเธอด้วย ไม่มีใครเลยที่จะไม่รักและนับถือเธอ

พระเจ้าทศรถทรงเห็นว่าพระรามทรงเฉลียวฉลาด และมีคุณความดีพระองค์จึงทรงตัดสินพระทัยยกตำแหน่ง "ยุพราช" ให้ ตำแหน่งนี้หมายถึง "ยุวกษัตริย์ และทุกคนก็ย่อมรู้ว่าเจ้าชายที่อยู่ในตำแหน่ง "ยุพราช" จะต้องเป็นพระเจ้าแผ่นดิน เมื่อพระเจ้าแผ่นดินองค์เก่าสวรรคต

tender	*adj.*	เทนเดอร์	อ่อนโยน
doth=does	*v.*	ดัธ	กระทำ, ปฏิบัติ
magic	*adj.*	แม็ดจิค	ตริ่งใจ, อัศจรรย์
charm	*n.*	ชาร์ม	เสน่ห์
title	*n.*	ไท่เทิล	ตำแหน่ง

E

หลายปีผ่านไป เมื่อพระเจ้าทศรถทรงประชวรลง พระราชินีไกเกย์* ทรงเป็นผู้พยาบาลพระองค์ พระราชินีไกเกย์ทรงเป็นพระมารดาของพระพรต พระเจ้าแผ่นประชวรหนักมาก และพระราชินีทรงพยาบาลพระองค์ด้วยความละมุนละไมยิ่ง เฝ้าอยู่ใกล้ๆพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน และทรงปฏิบัติทุกอย่างดังเช่นนางพยาบาลควรจะปฏิบัติ ด้วยการพยาบาลอย่างนิ่มนวลของพระนางจึงช่วยชีวิตของพระองค์ไว้ได้

---

* * ไทยเราเรียก "ไกยเกษี" สังสกฤตเรียก "ไกเกยี"

ด้วยเหตุผลอันนี้พระเจ้าแผ่นดินจึงทรงเป็นหนี้บุญคุณเธออย่างใหญ่หลวง-เพราะพระองค์ทรงเป็นหนี้ชีวิตแก่เธอ เพื่อที่จะชดใช้หนี้ชีวิตนี้พระเจ้าแผ่นดินจึงทรงปฏิญาณว่า พระองค์จะทรงประทานรางวัลให้แก่เธอสองอย่าง พระองค์ทรงปฏิญาณว่าสิ่งใดก็ตามที่พระนางจะทูลขอมา พระองค์จะทรงประทานสิ่งนั้นให้ แต่พระนางก็ทรงยังมิได้ทูลขอสิ่งใดในการชดใช้หนี้ของพระเจ้าแผ่นดินตามคำปฏิญาณของพระองค์

เมื่อพระนางไกเกยีทรงได้ยินว่า พระเจ้าแผ่นดินได้ทรงตัดสินพระทัยยกตำแหน่ง "ยุพราช" ให้แก่พระราม พระนางจึงเสด็จไปเฝ้าพระองค์และทูลว่า "พระองค์ได้ทรงปฏิญาณเกี่ยวกับหนี้ที่พระองค์มีอยู่กับหม่อมฉันว่า พระองค์จะประทานของขวัญสองอย่าง ตามที่หม่อมฉันจะทูลขอมาเช่นนั้นไม่ใช่หรือ ?"

แล้วพระเจ้าแผ่นดินจึงตรัสตอบว่า "ฉันได้ปฏิญาณเช่นนั้นไว้แล้วหนี้จะต้องถูกชดใช้ไป"

พระราชินีจึงตรัสว่า "หม่อมฉันทูลขอของขวัญอย่างแรกคือ พระพรตโอรสของหม่อมฉันจะต้องได้รับแต่งตั้งเป็น ยุพราช และหม่อมฉันทูลขอรางวัลอย่างที่สองคือ พระองค์จะต้องส่งพระรามไปอยู่ในป่าเป็นเวลา 14 ปี เมื่อเป็นไปตามที่ทูลขอนี้จึงจะ

ถูกชดใช้ให้หมดกันไป”

แล้วพระเจ้าทศรถจึงทรงเปล่งพระสุรเสียงออกมาว่า “โอ นางมเหษีที่โหดร้าย ! โอ พระราม !” แล้วพระองค์ก็ทรงล้มลงบนพื้นประหนึ่งว่าพระองค์สวรรคต

to nurse	*v.*	ทู เนิส	พยาบาล
a nurse	*n.*	เอ เนิส	นางพยาบาล
debt	*n.*	เด็ท	หนี้, บุญคุณ
payment	*n.*	เพเมนท์	การตอบแทน, การชำระ
vow	*v.*	วาว	ปฏิญาณ
paid	*v.*	เพด	ได้จ่ายให้, ได้ตอบแทน (**past** ของ **pay**)
cruel	*adj.*	ครูเอล	โหดเหี้ยม, ทารุณ

F

ครั้งแรกพระเจ้าแผ่นดิน ไม่ทรงอนุญาตในสิ่งที่หญิงใจร้ายได้ทูลขอ แต่หลังจากนั้นพระองค์ก็ตรัสว่า “ข้าได้ปฏิญาณแล้ว แต่พระเจ้าแผ่นดินย่อมไม่คืนคำ” ดังนั้นพระบรมราชโองการอันน่าโหดร้ายจึงต้องผ่านออกมา

เมื่อพระรามทรงได้ยินคำสั่งนั้น พระองค์มิได้พิโรธหรือเสียพระทัย แต่พระองค์ตรัสว่า “ข้าพอใจแล้ว เพราะมันเป็นหน้าที่ของบุตรที่จะใช้หนี้แทนบิดาของเขา”

ผู้คนของนครนั้นต่างก็ชมเชย และนับถือกำลังและความ
ฉลาดของพระรามตลอดจน ความยุติธรรมที่พระองค์มีต่อบุคคล
ทั่วไป เมื่อคนทั้งหลายได้ยินว่า พระองค์ได้รับแต่งตั้งเป็นยุพราช
ต่างก็พากันพอใจ เพราะเขารู้ว่าเมื่อพระองค์ทรงขึ้นเป็นกษัตริย์
พระองค์จะประทานความยุติธรรม ความสันติสุข และความพอ
ใจให้แก่พวกเขา แต่เมื่อเขาได้ยินว่าพระรามถูกส่งให้ไปอยู่ใน
ป่า คนทั้งหลายก็พูดว่า "ทรงกระทำเช่นนั้นยุติธรรมแล้วหรือ?
พระองค์ทรงกระทำผิดอะไรในเมื่อคนทั้งหลายต่างก็ชื่นชม ความ
ดีของพระองค์

แล้วคนทั้งหลายต่างก็พากันพูดซุบซิบและไม่พอใจมาก

พระลักษณ์นั้นเป็นมิตรกับ พระรามนับตั้งแต่ยังอยู่ในวัยเด็ก
แล้ว เพราะพระองค์ทรงนิยมชมชื่นพระรามเช่นเดียวกับเด็ก
คนหนึ่งทนิยมชมชื่นคนอื่น ๆ ที่แข็งแรงและฉลาดกว่าเขา ดังนั้น
พระองค์จึงไม่พอพระทัยจนกว่าจะได้รับอนุญาตให้ติดตาม ไป อยู่
ในป่ากับพระรามด้วย

ดังนั้นพระรามจึงทรงฉลองพระองค์ด้วยส่วนผสมของพวกนักบวช
ในอินเดียสวมใส่กัน แล้วพระองค์ก็เสด็จออกเดินทางไปพร้อม

ด้วยพระลักษณ์และนางสีดา

ในไม่ช้าทั้งสองพระองค์ก็เสด็จผ่านแม่น้ำกุมุ

และมาถึงไวสาลาในที่สุด

ทั้งสามพระองค์ทอดพระเนตรเห็นแม่น้ำคงคาที่ศักดิสิทธิ์

และได้บรรทมใต้ต้นไม้ในคืนนั้น

ได้ทรงข้ามแม่น้ำยมนาและทอดพระเนตรเห็น

ภูเขาลูกหนึ่งสูงตระหง่านเทียมฟ้า

ทั้งสามพระองค์ทรงบินบ่ายไปตามไหล่เขา

และทรงสร้างกระท่อมและประทับอยู่ที่นั้น

content	*adj.*	คอนเทนท์	พอใจ
admire	*v.*	แอ็ดไมร์	ชมเชย, ยกย่อง
justice	*n.*	จัสทิส	ความยุติธรรม
orange	*n.*	ออเรนจ์	สีส้ม, ส้ม
bide	*v.*	ไบด์	อาศัยอยู่

G

พระเจ้า ทศรถไม่ สามารถ จะยก โทษใน ความเลว ของ นาง ไกเกย์หรือไม่อาจจะทรงลืมการกระทำอันชั่วช้าที่นางบังคับ พระ

องค์ได้ พระองค์ทรงละอายในการกระทำที่ทรงขับไล่ราชโอรสผู้ที่
พระองค์ชมชอบอย่างมากออกไป พระองค์ทรงชมชอบพระราม
ยิ่งขึ้นในการที่จากไปอย่างเงียบ ๆ โดยไม่ได้โต้แย้งและปราศจาก
คำพูดอันโกรธเคืองหรือบ่นว่าแต่อย่างใด และประชาชนก็ได้
ให้อภัยในการกระทำของพระองค์ พระเจ้าทศรถดูเหมือนจะทรง
ชราลงและเศร้าโศกยิ่งขึ้นทุกวัน

ความโศกเศร้าของคนชรายิ่งคิดยิ่งมีมากและเนินนาน
เมื่อนึกถึงยิ่งเศร้า
ถึงการกระทำที่อ่อนแอและผิดพลาดทุกอย่าง
คิดถึงสิ่งที่ได้กระทำไปแล้ว
คิดถึงสิ่งที่ได้กระทำไปอย่างเลวทราม
คิดเมื่อยามพระอาทิตย์จะตกดิน
และเมื่อยามพระอาทิตย์ขึ้นก็ยังคงคิดอยู่

พระเจ้าทศรถทรงเรียก พระราชินีมาหาพระองค์และตรัสว่า
"ข้าได้กระทำในสิ่งที่เลวทราม ข้าได้ปฏิบัติอย่างเลวทรามต่อ
คนที่รักข้าอย่างที่สุด ข้าเต็มไปด้วยความเสียใจ ความเสียใจ
ได้ทำให้หัวใจของข้าเหี่ยวแห้ง เหมือนกับพระอาทิตย์ได้แผดเผา
น้ำในทะเลสาบเล็ก ๆ ให้แห้งไปในฤดูร้อน ข้าพร้อมที่จะตาย
อยู่แล้ว"

แล้วพระองค์ก็ตรัสด้วยเสียงอันดังว่า "นางไกเกยีทชั่วร้าย !
โอ ราม ! โอ ลักษณ์ !"

และพระองค์ก็เสด็จสวรรคต

base	*adj.*	เบส	เลวทราม
action	*n.*	แอ็คชั่น	การกระทำ
complaint	*n.*	คอมเพลนท์	บ่น, ร้องทุกข์
ill	*adj.*	อิล	ร้าย, เลวทราม
sorrow	*n.*	ซอโร	ความเสียใจ

H

ขณะนั้นพระพรตและพระสัตรุศไม่อยู่ในกรุงอโยธยาเมื่อเหตุการณ์ทั้งหมดเหล่านี้ได้เกิดขึ้น

เนื่องด้วยการไม่อยู่ทั้งสองพระองค์จึงมิได้ทรงทราบว่าพระรามได้ถูกส่งไปอยู่ป่าและพระพรตไม่ทรงทราบแม้แต่พระองค์ได้รับเลือกให้เป็นยุพราช เมื่อพระเจ้าทศรถสวรรคต ทั้งสองพระองค์ได้รับข่าวให้รีบเสด็จกลับ

พระพรตได้เสด็จกลับมา และนางไกเกยีได้บอกพระองค์ว่าพระรามได้ถูกส่งออกไปอยู่ในป่าแล้ว และพระองค์ได้ถูกเลือกให้เป็นยุพราช และบัดนี้พระองค์ได้ทรงเป็นกษัตริย์แล้ว

แล้วพระพรตทูลตอบว่า "ทำไมจึงไม่ถามความยินยอม

(สมัครใจ) ของลูกเสียก่อน ? ลูกไม่สมัครใจในเรื่องนี้ ลูกไม่สมัครใจที่จะได้รับเลือกให้เป็นยุพราช และทั้งไม่เห็นด้วยที่ขับไล่พระรามออกไปอยู่ในป่า ลูกไม่ยินยอมจะเป็นพระเจ้าแผ่นดินแต่ในทันทีที่พิธีปลงพระศพของพระบิดาได้กระทำเสร็จสิ้นลงแล้ว ลูกจะไปเฝ้าพระรามและทูลให้พระองค์เสด็จกลับมาอีก"

มีความเสียใจเกิดขึ้นอย่างใหญ่หลวงในราชอาณาจักรเพราะการสวรรคตของพระเจ้าทศรถ พิธีปลงพระศพอย่างใหญ่โตก็ได้ถูกจัดขึ้น พระบรมศพได้ถูกนำไปวางไว้บนพระเมรุที่ริมฝั่งแม่น้ำ นักพรตเป็นจำนวนมากได้รับการเชื้อเชิญให้มาในพิธีปลงพระศพนี้เพื่อช่วยกันทำพิธีบวงสรวง

เมื่อพิธีปลงพระศพเสร็จสิ้นลงในไม่ช้า พระพรตก็เสด็จออกเดินทางไปพบพระราม พระพรตได้เสด็จมาเฝ้าพระรามในที่ซึ่งพระองค์ประทับอยู่และทรงฉลองพระองค์ด้วยสีส้ม พร้อมด้วยพระลักษณ์และนางสีดาอยู่ที่ไหล่เขา พระพรตพูดว่า "พระองค์ต้องเสด็จกลับไปเมืองหลวงในบัดนี้ เพราะขณะนี้พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแผ่นดินแล้ว" แต่พระรามไม่ยินยอมตามคำขอร้องนี้ พระองค์ตรัสว่า "ข้าจะไม่กลับจนกว่าข้าจะได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพระบิดาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ข้าจะไม่กลับจนกว่าจะได้อยู่ใน

บ่าเป็นเวลา 14 ปี" พระพรตจึงทูลตอบว่า" ข้าจะรักษาหน้าที่ของพระเจ้าแผ่นดินในระหว่างที่เสด็จพี่ไม่อยู่ แต่ข้าจะไม่นั่งบนบัลลังก์หรือรับตำแหน่งกษัตริย์"

แล้วพระพรตจึงทรงนำฉลองพระบาทนั้นไว้บนบัลลังก์ เพื่อคนทั้งหลายจะได้ทราบว่าราชบัลลังก์เป็นของเสด็จพี่ และให้รู้ว่าข้าได้ทำหน้าที่แทนในขณะที่เสด็จพี่ไม่อยู่"

absent	*adj.*	แอ็บเซนท์	ไม่อยู่
absence	*n.*	แอ็บเซนซ	การไม่อยู่
consent	*n.*	คอนเซนท์	ความยินยอม, ความสมัครใจ
funeral	*n.*	ฟิ้วเนอรัล	พิธีปลงศพ
perform	*v.*	เพอฟอร์ม	กระทำ
throne	*n.*	โธรน	บัลลังก์

I

กษัตริย์ของพวกมารร้ายชื่อว่าราวัณ (ทศกรรฐ์) ราวัณมีสหายสำคัญอยู่คนหนึ่ง (เป็นมารร้ายเหมือนกัน) สหายคนนั้นชื่อมารีศ ราวัณอยู่กรุงลงกาในเกาะซีลอน เขาปรารถนาจะลักพานางสีดาไปยังซีลอน และนำไปเป็นมเหษี ดังนั้นเขาจึงแปลงตัว และแปลงตัวของเขาเองเป็นนักพรต และสวมเครื่อง

แต่งกายด้วยสีส้ม เขาให้มารีศแปลงเป็นกวาง แล้วทั้งสองก็ไปที่ป่าในที่ซึ่งนางสีดาและพระรามประทับอยู่

นางสีดาทอดพระเนตรเห็นกวาง และทูลขอร้องพระรามให้ไปจับกวางมาให้เธอ แล้วพระรามจึงทรงติดตามกวางไป แต่กวางวิ่งเร็วมากและนำพระรามเข้าไปในป่าลึก พระรามทรงเห็นว่ามันไม่ใช่กวางจริง ๆ แต่เป็นมารร้ายที่แปลงตัวมา ดังนั้นพระองค์จึงทรงน้าวลูกศรในระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับทั้งสอง แล้วก็เล็งและยิงกวางในขณะที่มันวิ่งอยู่ แต่ในขณะที่กวางจะตาย มันก็ทำเหมือนกับเสียงของพระราม และร้องออกมาว่า "ช่วยด้วย ลักษณ์ ช่วยด้วย!" พระลักษณ์ทรงคิดว่าเป็นพระสุรเสียงของพระรามจึงได้วิ่งไปช่วย

ดังนั้นนางสีดาจึงถูกทิ้งให้อยู่องค์เดียว

แล้วราวณ์มาที่ประตูกระท่อมอย่างรวดเร็ว นางสีดาถูกหลอกด้วยการแปลงร่างและเครื่องแต่งตัวสีส้ม เธอได้เชื้อเชิญให้เขาเข้าไปข้างใน และต้อนรับเขาด้วยความเคารพนับถืออย่างมากมาย ในไม่ช้าที่ราวณ์เข้ามาอยู่ข้างในแล้ว เขาก็แปลงร่างเป็นมารร้ายเช่นเดิม เขาจับนางสีดาไว้แน่นอย่างรวดเร็ว แล้วก็อุ้มเหาะขึ้นไปบนอากาศและพาเธอหันมุ่งหน้าไปสู่กรุงลงกา และ

ที่นั่นราวัณได้นำตัวเธอไปอยู่ที่อุทยานหลังวังของเขา

นางสีดาประทับอยู่ในอุทยาน

มีกำแพงล้อมรอบล้นดานประตูแน่น และพิทักษ์ไว้อย่าง

แข็งแรง

มีมารตนหนึ่งนอนอยู่ที่ประตู

เฝ้าเธออยู่ด้วยดวงตาอันแดงกำ

และมันมีผมรุงรังเฝ้าดูการคลอนไหวของเธอ

จ้องมองดูเธอในเวลาบรรทม

มีส่งที่เคลอนไหวรอบ ๆ ที่พักของเธอ

ไม่เคยเคลื่อนห่างไปจากข้าง ๆ เธอเลย

มีปากอันน่ากลัวอยู่ทุกหนทุกแห่ง

ปากที่หัวเราะและหัวเราะในความหมดหวังของเธอ

Ceylon	*n.*	ซีลอน	เกาะลังกา
appearance	*n.*	แอพเพียรันซ์	สิ่งที่ปรากฏ, รูปร่าง
deer	*n.*	เดีย	กวาง
swift	*adj.*	สวิฟท์	รวดเร็ว
park	*n.*	ปาร์ค	สวน, อุทยาน
creep	*n.*	ครีพ	การเคลื่อนไหว

J

พระรามและพระลักษณ์ได้เสด็จออกไปค้นหานางสีดา ทั้ง

สององค์ได้เสด็จมาหาสุครีพซึ่งเป็นน้องชายของพาลี ราชาของพวกลิง สุครีพมลงทณฑาดเฉลยวอยู่ด้วย 4 ตัว ซึ่งลงทั้ง 4 ตัว นทำหน้าที่เป็นทปรกษา ลงทณฑาดทสุดใน 4 ตัว คือหนุมาน

พระรามบอกสุครีพถึงเรื่องที่นางสีดาถูกลักพาไป โดยพระราชาของพวกมารร้าย และพระองค์ตรัสว่า "และข้าไม่ทราบว่ามันได้นำเธอไปที่ไหน หรือไม่รู้ว่าทางไหนที่เธอได้ถูกนำไป"

แล้วสุครีพจึงดึงเศษผ้าเหลืองออกมา ขณะนั้นกระโปรงของนางสีดาเป็นผ้าสีเหลือง และเศษผ้าชนนเป็นชนิดเดียวกันกับกระโปรงของนางสีดาดังนั้น พระรามจึงทรงทราบว่านางสีดาได้ฉีกเศษผ้าชนนจากกระโปรงของเธอในขณะที่ถูกอุ้มเหาะไปในอากาศ และได้โยนเศษผ้านลงมาเป็นเครื่องหมาย

ภรรยาของสุครีพ ถูกพาลีราชาของพวกลิงลักพาตัวไป และพาลีปกครองพวกลิงอย่างเลวทรามมาก พวกลิงจำนวนมากพากันกล่าวโทษเขา ดังนั้นพระรามจึงได้เสด็จไปและฆ่าพาลีเสีย และได้ภรรยาสุครีพกลับคืนมา และแต่งตั้งให้สุครีพเป็นราชาของพวกลิง ดังนั้นสุครีพจึงปฏิญาณว่าเขาจะช่วยเหลือพระรามเอานางสีดาคืนมา และเขาได้ส่งหนุมานลงทณฑาดที่สุดไปค้นหาว่านางสีดาถูกนำไปซ่อนอยู่ที่ไหน

หนุมานได้มายังกรุงลงกา และคลานเข้าไปในวังของราวัณ เขาคลานเข้าไปในห้องนี้ออกห้องโน้นเพื่อค้นหานางสีดา เมื่อตกเวลากลางคืนเขาได้คลานผ่านยามเข้าไปในสวน และที่นั่นเขาได้พบนางสีดา เขารู้ว่าเป็นนางสีดาเพราะเศษผ้าที่ฉกออกจากกระโปรงของนาง

เขาได้กระซิบให้นางสีดาฟังว่า "พระรามจะเสด็จมาในไม่ช้า" แล้วเขอจึงได้ถอดอำรงค์จากนิ้วมือของนางให้หนุมานนำไปเหมือนข่าวสาร

หนุมานกลับไปหาสุครีพ และเล่าสิ่งที่ได้เห็นมาให้เขาฟัง ดังนั้นสุครีพจึงเรียกพวกลิงทั้งหมดให้มารวมกัน และพวกลิงได้มากันเป็นจำนวนพันจำนวนล้าน ลิงจำนวนล้าน ๆ ตัวได้พากันมาอย่างรีบด่วนจากทุกส่วนของประเทศอินเดีย

ลิงดำ น้ำตาล และสีเหลือง
ลิงหนุ่มที่สวยงาม และลิงแก่ที่นาสงสาร
ลิงตัวใหญ่และลิงตัวเล็ก
ลิงอ้วน ลิงผอม ลิงเตี้ยและลิงสูง
เดิน วิ่ง กระโดด และหมอบคลานมา
เกาะหางกันกระโดดมา

จากต้นไม้ จากพุ่มไม้โผล่มองดู
ลิงทุกตัว เมื่อได้ยินเสียงสัญญาณ มันก็
รีบออกเดินทางมาร่วมกองทัพ

monkey	*n.*	มังกี้	ลิง
skirt	*n.*	สเก็ท	กระโปรง
recover	*v.*	รีคัฟเว่อร์	ได้คืนมา
crept	*v.*	เครพท์	ได้คลาน (**pp.** ของ **creep**)
a guard	*n.*	เอ การ์ด	ยาม
folk	*n.*	โฟค	ชาวเมือง
million	*n.*	มิลเลียน	จำนวนหนึ่งล้าน

K

ดังนั้นพวกลิงได้มารวมกันเป็นจำนวนหลายล้าน และกองทัพของสุครีพก็ออกเดินทาง พระรามและพระลักษณ์ได้เสด็จไปกับกองทัพด้วย

ในที่สุดก็เดินทัพมาถึงทะเล – เพราะซีลอนเป็นเกาะอยู่ในทะเลและพวกลิงทั้งหลายไม่รู้จักวิธีข้ามน้ำไปให้ถึงกรุงลงกา ดังนั้นพระรามจึงทรงกระทำพิธีบวงสรวงที่ฝั่งทะเล และเทพเจ้าวารุณาผู้ยิ่งใหญ่จึงปรากฏตัว และตรัสว่า "มีลิงอยู่ตัวหนึ่งชื่อนาลา (นิลนนท์) อยู่ในกองทัพของสุครีพ จงบอกให้เขาสร้าง

สะพาน และสะพานจะลอยอยู่เหนือน้ำ ทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งถูกนำมาให้นาลาสำหรับสร้างสะพานจะลอยน้ำ ไม่ว่าจะเป็นไม้หรือก้อนหินถ้าเขาได้สัมผัส น้ำจะประทังไว้

ดังนั้นลิงทั้งหลายจึงได้เก็บไม้และก้อนหิน และนำมาให้นาลา และนาลาก็ได้สร้างสะพานที่แข็งแรงมากเพื่อรับกองทัพใหญ่ทุกสิ่งทุกอย่าง ที่วางลง เหนือน้ำ ก็ลอย ขึ้น อยู่บนน้ำ และสะพานที่สร้างนั้นถูกทะเลรองรับไว้ประดุจมันสร้างอยู่บนพื้นดินที่แห้งผาก

แล้วกองทัพก็เคลื่อนไปบนสะพานเข้าสู่กรุงลงกา

เมื่อพวกลิงทั้งหลาย มาถึงกรุงลงกา พวกลิงได้พากันกระโดดขึ้นบนกำแพง หรือขึ้นขี่หลังกันไต่ขึ้นไป แล้วพวกมันก็ขว้างก้อนหินลงไปไม่ขาดระยะ ดังนั้นจึงมีก้อนหินตกลงไปเหมือนห่าฝนในไม่ช้าก็ไม่มีกำแพงส่วนใดเหลืออยู่เลย

กองทัพของพวกมารร้ายยาตราออกมาสู้รบ แต่พวกลิงได้ขว้างก้อนหินและลำต้นไม้เข้าใส่เป็นห่าฝน พวกมารร้ายก็ถอนต้นไม้และขว้างใส่พวกลิง พร้อม กับพุ่ง หอกและธนูใส่ เป็นห่าฝน แล้วพวกลิงจึงบุกเข้าใส่และโจมตีพวกมารร้ายด้วยพันและเขี้ยวเล็บของมัน พวกลิงทึ้งหนังพวกมารร้ายด้วยเขี้ยวเล็บพร้อมกับกัดใบหน้า พวกมารร้ายถูกเขี้ยวเล็บของพวกลิงข่วน ถูกพันกัด

เนอหลุดเป็นชิ้น ๆ ขว้างก้อนหินและต้นไม้ใส่เป็นห่าฝน และพวก
มารร้ายก็เริ่มพ่ายแพ้

float	*v.*	โฟล้ท	ลอย
to support	*v.*	ทู ซัพพอท	ค้ำจุน, รองรับ
shower	*n.*	ชาวเอ้อ	ห่าฝน
trunk	*n.*	ทรังค์	ลำต้นไม้
nail	*n.*	เนล	เล็บ

L

ทหารของราวัณเริ่มถอนตัว

ขณะนี้ราวัณได้ถอยหนีไปที่ภเขาข้างหลังสนามรบ เพื่อเฝ้าดู
การต่อสู้ เมื่อเห็นว่ากองทัพของมันกำลังถอยหนี มันจึงเรียก
หารถศึกและขี่รถศึกออกไปหนุนทหาร

แล้วพระรามจึงนำลูกศรศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งมีชนนกทำด้วยทองคำ
ออกมาพระองค์ทรงเอาลูกศรพาดที่เชือกสายศร ใช้นิ้วสองนิ้ว
จับเชือกไว้และใช้หัวแม่มือหนีบลูกศรไว้ แล้วพระองค์ก็กำคัน
ศรด้วยพระหัตถ์ข้างซ้าย แล้วก็น้าวคันศรจนกระทั่งหัวแม่มือจด
พระปราง และยิงลูกศรออกไปอย่างเที่ยงตรงและแม่นยำ ลูก
ศรถูกราวัณ ราวัณและรถศึกก็ระเบิดออกเป็นเปลวไฟ ทั้งรถ
ทั้งมารร้ายก็ถูกทำลายลงหมด

แล้วพระรามก็เสด็จไปยังอุทยานที่ซึ่งนางสีดาประทับอยู่ พระองค์ทรงได้พบเธออยู่ในเครื่องทรงอันขาดวิ่น และซมุกซมอมด้วยฝุ่นละอองทั้งสององค์ทรงดีพระทัยมากที่ได้พบกัน

แล้วทั้งหมดเดินทางกลับข้ามสะพานอย่างร่าเริง

หลังจากนั้นหลายวันก็มาถึงอโยธยาเมืองโบราณ พระพรตทรงม้าเสด็จออกมาพร้อมด้วยรถ ช้าง ทหารและดนตรีอันสนุกสนานเพื่อพบเขาทั้งหลาย มีการกู่ตะโกนอย่างร่าเริง พูดคุยกันสนุกสนาน ไม่เคยมีการกระทำที่สนุกสนานเช่นนั้นในถนนโบราณมาก่อนเลย พวกลิงเล่นกันอย่างร่าเริง กระโดดขึ้นหลังช้าง ไต่ไปตามงวงช้าง และดึงหางเล็ก ๆ ของช้างเล่น

เมื่อเขาทั้งหลายเข้ามาในพระราชวัง ทันนั้นเขาทั้งหลายก็ได้เห็นฉลองพระบาททั้งสองของพระราม วางอยู่บนบัลลังก์ดังเช่นพระพรตได้ตรัสไว้ เพื่อแสดงว่าราชบัลลังก์เป็นของพระรามและพระพรตเพียงแต่ปกครองบ้านเมืองจนกว่าพระรามจะเสด็จกลับเท่านั้น

ดังนั้นพระรามจึงได้เป็นกษัตริย์ และพระองค์ได้ประทานของขวัญอันมากมายให้แก่พวกลิง เพื่อเป็นการแสดงถึงความกตัญญูที่พระองค์มีต่อพวกเขา แต่พระเจ้าสุครีพพูดว่า “ข้าพระ

พุทธเจ้าที่ควรจะกตัญญูต่อพระองค์เพราะว่าพระองค์ได้ทรงช่วย
ให้ภรรยาของข้าพระพุทธเจ้าได้กลับคืนมา และทรงแต่งตั้งให้
ข้าพระพุทธเจ้าเป็นพระเจ้าแผ่นดินของพวกลิง" นางสีดารู้สึก
ขอบคุณหนุมานมากเพราะว่าเขาได้พบเธอในอุทยาน ดังนั้นเธอ
จึงได้ประทานสร้อยไข่มุกด์ส่วมคอของเขา

พระรามได้ราชสมบัติคืน

และทรงประทับบนบัลลังก์ของพระบิดาของพระองค์

นางสีดาเป็นราชินีที่มีความสุขมาก

ทุกสิ่งก็เป็นไปเท่าที่ควรจะเป็น

และทั้งสองพระองค์ต่างก็ดพระทัยและสดชื่น

และทั้งสองพระองค์ทรงมีชนมายุยืนยาวต่อมา

ดังนั้นเรื่องนจึงเดินไปตามท้องเรื่อง

มีอะไรที่จะต้องพูดต่อไปอีกเล่า ?

retire	*v.*	รีไทร์	ถอย, ถอนตัว
merry	*adj.*	เมอรี่	ชื่นบาน, ร่าเริง
ancient	*adj.*	เอนชั่นท์	โบราณ
trunk	*n.*	ทรังค์	งวงช้าง
grateful	*adj.*	เกรทฟูล	ขอบคุณ, กตัญญู

บทที่ ๑๑

บทสวดของเดวิด

A

(นี่เป็นบทสวดบทหนึ่งของพระเจ้าเดวิด ซึ่งท่านได้อ่านมาแล้วในหนังสือเล่ม 4.)

บทสวดมนต์ของเด็ก

1. ข้าแต่พระองค์ท่าน พระองค์ทรงค้นหาข้าให้ออกมาและทรงรู้จักข้า
พระองค์ทรงรู้แจ้งในชั่วขณะและลงของข้า
พระองค์ทรงเข้าใจในความคิดของข้ามาช้านานแล้ว
2. พระองค์จะทรงติดตามไปตามทางของข้าและเฝ้ารักษาเวลานอน
และทรงมองเห็นตลอดทางของข้า
3. ไม่มีถ้อยคำอันใดจากข้าอีกแล้ว
แต่พระองค์ ข้าแต่พระองค์ท่านผู้รู้เห็นทุกสิ่งทุกอย่าง
4. ข้าจะไปแห่งหนใดจึงจะพ้นไป จาก ดวงวิญญาณ ของพระองค์เล่า ?
หรือจะหลีกไปทางไหนให้พ้นจากพระองค์ได้

5. แม้ข้าจะติดปีก ของ รุ่งอรุณ และ บินไป อยู่ให้ ไกลที่สุดใน
ส่วนใดของทะเล
แม้นั่นพระหัตถ์ของพระองค์ก็ชี้ทางให้ข้า
และพระหัตถ์ข้างขวาก็จะปกปักรักษาข้า

6. ถ้าข้ากล่าวว่า "ขอให้ความมืดจงซ่อนข้า"
แล้วกลางคืนก็จะเปลี่ยนเป็นกลางวัน (สว่าง)
เพราะความมืด มิใช่ความมืดสำหรับพระองค์
เวลากลางคืนจะแจ่มใสเหมือนเวลากลางวัน
ความมืดและแสงสว่างเหมือนกันทั้งสองอย่าง สำหรับพระ
องค์

7. ร่างกายของข้าเป็นของพระองค์
พระองค์คุมครองข้าก่อนที่ข้าจะถือกำเนิด
ข้าขอขอบพระคุณพระองค์ท่าน
เพราะข้าได้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างน่ากลัวและอย่างแปลกประ
หลาด

8. กระดูกของข้าก็ไม่อาจซ่อนให้พ้นพระองค์ได้
แม้ข้าจะถูกสร้างขึ้นมาอย่างลึกลับ
แต่พระเนตรของพระองค์ทรงมองเห็นข้า

ตั้งแต่ข้ายังไม่สมบูรณ์

9. และในสมุดของพระองค์
แขนขาทั้งหมดของข้าได้ถูกบรรทึกไว้

10. จงทดลองข้า ข้าแต่พระองค์ท่าน และจงค้นหาให้ลึกลง
ไปในดวงใจของข้า
จงพิศูจน์ข้า และจงตรวจสอบดวงความคิดของข้า
จงดูให้ดี ถ้ามีสิ่งชั่วร้ายอยู่ในตัวของข้า
และจงนำข้าไปในทางที่ถูกต้องเถิด

แบบฝึกหัดทบทวน

(แบบฝึกหัดเหล่านี้ได้แนวคำใหม่ ๆ ที่สำคัญในหนังสืออ่านเล่ม ๕ มาใช้ คำตอบให้ตอบเป็นภาษาท้องถิ่น)

A

1. ชุดเครื่องแต่งกายของสุภาพบุรุษคนนี้คับเกินไป เขาพยายามยืดมันออก แต่ในการทำเช่นนี้มันก็ฉีกขาด ส่วนไหนของชุดเครื่องแต่งกายที่ขาดออก ?

Ans. **The back part of the coat is torn.**

แผ่นหลังของเสื้อนอกขาดออก (ดูภาพ)

2. มันเป็นเวลาเท่าไร จากเวลาในนาฬิกาในตอนเที่ยงคืน ?

Ans. **It is 12 o'clock by the clock at midnight.**

มันเป็นเวลา 24 นาฬิกาจากเวลาในนาฬิกา ในตอนเที่ยงคืน

3. ลิงตัวนี้พยายามจะเอื้อมให้ถึงสิ่งของบางอย่างที่กำลัง แขวนไว้ที่ยอดเสามันกำลังพยามจะเอื้อมให้ถึงอะไร ?

Ans. **He is striving to reach the bananas.**

มันกำลังพยายามจะเอื้อมให้ถึงกล้วย (ดูภาพ)

4. เมื่อมีฝนโปรยลงมา ท่านเอาอะไรกั้นไว้เหนือศีรษะของท่าน เพื่อไม่ให้ท่านต้องเปียก ?

Ans. **I hold the unbrella over my head.**
ฉันกั้นร่มไว้เหนือศีรษะของฉัน

5. บุคคลคนไหนในสามคนนี้ทำลูกบิดประตูให้ติดแน่น ?

Ans. **The girl has made the handle of the door so sticky**
เด็กหญิงได้ทำลูกบิดประตูให้ติดแน่น (ดูภาพ)

B

1. มันเรียบและเย็น ชั้นใหญ่ของมันทำให้แม่น้ำเต็มไปหมดในฤดูหนาว มันคืออะไร ?

Ans. **It is ice**
มันคือน้ำแข็ง

2. เด็กชายคนนี้พลาดตกจากหลังคาบ้าน เขาจะตกลงไปในอะไร ?

Ans. **He will fall into the barrel of water.**
เขาจะตกไปในถังน้ำ (ดูภาพ)

3. "มีมากสิ่งที่สัมฤทธิผล (ถูกทำให้สำเร็จ) โดยการสวดอ้อนวอนได้มากกว่าฝันถึงในโลกนี้" คำว่า "สัมฤทธิผล" หมายถึงอะไร ?

Ans. **It mean to many things will be done by god if men pray to him.**

หมายถึงหลายสิ่งหลายอย่างจะถูกกระทำให้สำเร็จโดยพระเจ้าถ้ามนุษย์อ้อนวอนพระองค์

4. ที่เป็นภาพมหัศจรรย์ เพราะถ้าท่านกลับทางด้านบนลง ภาพจะเปลี่ยนแปลงไปหมด ท่านเห็นอะไรในภาพที่เปลี่ยนแปลงเมื่อมันถูกทางด้านบนลง ?

Ans. **I see the head of the ox.**

ฉันเห็นหัววัว

5. เจ้าของร้านขายของคนหนึ่งได้ตกลงซื้อผ้าขรัว และเสื่อผ้าที่ไม่ใช้แล้วจำนวนหนึ่ง ตามข้อตกลงของเขา เขาจะจ่ายเงิน 1 ปอนด์ 10 ชิลลิง ต่อผ้าขรัวและเสื่อที่ไม่ใช้แล้วแต่ละกระสอบ เขาได้ซื้อเสื่อผ้าทกลาวนจำนวน 3 โหลกระสอบ

a) จงเขียนเป็นตัวเลขถึงจำนวนกระสอบเศษผ้าที่เขาได้ซื้อ

b) เขาจะต้องจ่ายเงินเงินเท่าไร ?

Ans. **a)** **36 sacks.**

36 กระสอบ

b) **He will have to pay £54.**

เขาจะต้องจ่าย 54 ปอนด์

C

1 (a) ฉันใส่เลขอะไรไว้บนน้ำตก ?

(b) ไว้บนกระแสน้ำ ?

(c) ไว้บนโรงรถ ?

(d) บนหอคอย ?

(e) บนเท้อกเขา ?

(f) บนเกวียน ?

Ans. (a) You have put 2 on the waterfall.

ท่านใส่เลข 2 ไว้บนน้ำตก

(b) 4 on the bed of the stream.

เลข 4 ไว้บนกระแสน้ำ

(c) 5 on the little shed.

เลข 5 ไว้บนโรงรถเล็ก ๆ

(d) 3 on the tower.

เลข 3 ไว้บนคอหอย

(e) 1 on the range of hills.

เลข 1 ไว้บนเท้อกเขา

(f) 6 on the cart.

เลข 6 ไว้บนเกวียน

2. ชายคนหนึ่งได้ซื้อซุงและลำต้นไม้จำนวน 1 ล้านท่อน ใน

ราคา 10 ชิลลิงต่อ 100 ท่อน

a) เขาจะต้องจ่ายเงินเท่าไร ?

เขาจะขาย 1000 ท่อนในราคา 10 ปอนด์

b) เขาจะได้กำไรหรือขาดทุนเท่าไร ?

c) เขาตกลงราคาดีแล้วหรือ ?

ดีแล้ว, ไม่ดี, ยังสงสัย

Ans. (a) He have to pay £ 5,000.

เขาต้องจ่ายเงิน 5,000 ปอนด์

(b) He will gain £ 5,000.

เขาจะได้กำไร 5,000 ปอนด์

(c) Yes.

ดีแล้ว

3. กองทัพกองนี้ได้ตั้งค่ายอยู่ที่ลาดของภูเขาลูกหนึ่ง แสดงว่ามีอะไรอยู่ที่นั่นเขาทั้งหลายจึงต้องลดกระโจมลงโดยทันทีทันใด ?

Ans. The fire are breaking out on their tents.

ไฟกำลังไหม้กระโจมของพวกเขาอยู่ (ดูภาพ)

4. (a) จงเขียนชื่อของเสียงใดเสียงหนึ่ง ซึ่งท่านได้ยินอย่างสม่ำเสมอทุกชั่วโมง

Ans. (a) The sound of the clock strikes.

เสียงของนาฬิกาตี

(b) จงเขียนถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวทุกสัปดาห์

(b) The week end.

วันหยุดประจำสัปดาห์

(c) จงเขียนถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งท่านทำอยู่ทุกวัน

(c) I do the work in my house.

ฉันทำงานในบ้านของฉัน

(d) จงเขียนถึงบางสิ่งซึ่งท่านพบเฉพาะในปีอธิกสุรทินเท่านั้น

(d) I find February has 29 days.

ฉันพบเดือนกุมภาพันธ์ 29 วัน

(e) จงเขียนถึงบางสิ่งบางอย่างที่ดำเนินต่อไปอย่างแน่นอนตลอดวันและตลอดคืน

(e) The earth goes around itself.

โลกหมุนรอบตัวเอง

5. ช่างทำหมวกคนหนึ่งได้รับโอกาสดีในงานของเขา และเขาได้สร้างบ้านหลังใหญ่หลังขึ้นหลังหนึ่ง ในขณะที่เขาเป็นเจ้า

ของเครื่องเพชรในจำนวนหนึ่งอยู่นั้น เขาได้วางยามไว้เฝ้าดูแล และบอกกับพวกยามให้ระวังรักษาเพชรนั้น ขโมยคนหนึ่งเข้าไปในในบ้านเพื่อขโมยเพชรได้ด้วยวิธีใด ?

Ans. **A thief entering the house by means of climbing the stair which he sets it at the back of the house.**

ขโมยเข้าไปในบ้านโดยวิธีปีนบันไดซึ่งเขาวางมันที่หลังบ้าน

D

1. แมวทำอะไรเมื่อท่านตีมัน ?

Ans. **It will cry with pain.**

มันจะร้องด้วยความเจ็บปวด

2. (a) ชื่อทั่ว ๆ ไปของหญิงรับจ้างเลี้ยงดูเด็ก ๆ คืออะไร ?

(b) ชื่อของชายที่ทำหน้าที่ควบคุมและนำเรือคืออะไร ?

Ans. **(a) Her usual title is nurse.**

ชื่อทั่วไปของเธอคือ พี่เลี้ยง (นางพยาบาล)

(b) His title is captain.

ชื่อของเขาคือ กัปตัน

3. เด็ก ๆ ทั้งสามคนเหล่านี้ได้แบ่งของเล่นกัน คนไหนที่ได้รับ

ส่วนแบ่งน้อยค่ากว่าเพื่อน ?

Ans. B has got the worst share.

บี ได้รับส่วนแบ่งที่น้อยค่า

4. อิวลิสซิสได้เอาอะไรใส่ในถุงหนังสัตว์ที่เขาได้นำเอาไปยังถ้ำของยักษ์ตาเดียว ?

Ans. He got wine in the skin.

เขาได้ใส่เหล้าองุ่นในถุงหนังสัตว์

5. ครั้งหนึ่งฉันมองดูชายคนหนึ่งไล่ขโมย ในขณะที่ขโมยชะงักก่อนที่จะกระโดดลำธาร ชายคนนั้นได้เอาไม้ตีขโมยไปครั้งหนึ่ง และทำให้ขาพับของขโมยหัก

(a) ขโมยเพิ่งจะทำอะไร ?

(b) อะไรหัก ?

Ans. (a) The thief just going to leap over a stream.

ขโมยเพิ่งกำลังจะกระโดดข้ามลำธาร

(b) The thief's knee-joint was broken.

ขาพับของขโมยหัก (ข้อต่อที่หัวเข่า)

E

1. สุภาพสตรีคนนี้กำลังบรรจุเสื้อผ้าของเธอและเครื่องแต่งตัว

ของเด็ก ๆ ลงในหีบใบหนึ่ง ท่านคิดว่าเธอตั้งใจทำเช่นนั้นทำไม ?

Ans. **She is removing the place.**

เธอกำลังจะย้ายที่อยู่ (ดูภาพ)

2. (a) ใบหน้าเหล่านี้ ใบหน้าไหนที่มองดูโง่เง่าอย่างที่สุด ?

(b) ใบหน้าไหนที่ค่อนข้าง จะมีเล่ห์กลแม้ว่าจะมีบาดแผลอยู่บนหน้าผาก ?

(c) ใบหน้าไหนที่ดูเหมือนจะแสดงออกถึงความตั้งใจอย่างจริงจัง และดูมีการตกลงอย่างแน่วแน่ ?

Ans. **(a) The face B.**

ใบหน้า B

(b) The face C

ใบหน้า C

(c) The face A.

ใบหน้า A (ดูภาพ)

3. ท่านวางปากกาของท่านไว้ที่ไหน เมื่อท่านเสร็จจากการเขียน ?

Ans. **I lay it on the table.**

ฉันวางมันไว้บนโต๊ะ

4. เครื่องแต่งตัวที่ทำด้วยไหมตัวนี้ขาดขอบ (ชาย) ที่สวยงาม

ดังนั้นสุภาพสตรีจึงได้ส่งมันไปที่ร้านเพื่อจะให้ประดิษฐ์รูปภาพที่ชายของมัน เหตุผลก่อนข้างจะแปลกประหลาดชายของมันได้ใส่รูปอะไรไว้ ?

Ans. **The border contain the figures of the cats**

ชายของมันใส่รูปแมวไว้ (ดูภาพ)

5. ฮอร์เตนส์ทชั่วร้าย !

ฮอร์เตนส์ที่หยิ่งยะโส !

เธอไม่ได้ขาดเงิน

แต่เธอขาดความรู้สึก

จงเขียนจำนวนคำที่เหมาะสมกับฮอร์เตนส์

1 ร่ำรวย 2 ฉลาด 3 โง่ 4 น่าสงสาร

Ans. **wealthy, silly, poor**

ร่ำรวย โง่ น่าสงสาร

F

1. บ้านเหล่านั้นหลังไหนที่ท่านชอบจะอาศัยอยู่มากกว่า ?

Ans. **The house B.**

บ้านหลัง B (ดูภาพ)

2. จงเขียนชื่อของใครคนหนึ่งที่มีความจำอย่างดีเป็นพิเศษ

Ans. **Dang my friend who has a particularly good memory.**

แดง เพื่อนของฉันเป็นคนที่มีความจำดีเป็นพิเศษ

3. ใบหน้าส่วนไหนของท่าน ที่ส่งเสียงออกไป ?

Ans. The part of my mouth.

ส่วนของปากของฉัน

4. เป็นเพราะคำปฏิญาณของพระองค์ พระเจ้าแผ่นดินจึงทรงปฏิบัติอย่างโหดร้ายกับราชโอรสที่พระองค์รักที่สุด จงเขียนพระนามของราชโอรสที่ได้รับการปฏิบัติอย่างโหดร้าย

Ans. The Prince Ram son of the King Janak.

เจ้าชายรามราชโอรสของกษัตริย์ชนก

5. ฉันเป็นโพรง (กลวง) และคนได้ตีฉันเป็นดนตรี ฉันเป็นอะไร ? –

ถังไม้. แตรรถยนต์เรือเขาสัตว์. กลอง. หีบ.

Ans. You are a drum.

ท่านเป็นกลอง

คำแตกต่างกันคำหนึ่ง

คำอธิบาย – ทุก ๆ ชุดของคำ 5 คำจะมีคำหนึ่งซึ่งแตกต่างจากคำอื่น ๆ

ขนมปัง, ขนมเค้ก, ผลไม้, เนื้อ, เพชร

คำว่า “ขนมปัง” “ขนมเค็ก” “ผลไม้” “เนื้อ” เข้ากันได้เพราะเป็นอาหารทั้งหมด แต่ “เพชร” แตกต่างออกไป จงลากเส้นใต้ คำว่า “เพชร”

ขนมปัง ขนมเค็ก ผลไม้ เนื้อ <u>เพชร</u>

พยายามทำอีกหนึ่งชุดหนึ่ง

แมว <u>ผลแอ๊ปเปิ้ล</u> สุนัขจิ้งจอก หนูตัวเล็ก ๆ หนู

G

1. April <u>Monday</u> January December August
   เมษายน <u>วันจันทร์</u> มกราคม ธันวาคม สิงหาคม

2. Dew Frost <u>Blossom</u> Mist Snow
   น้ำค้าง น้ำค้างแข็ง <u>ดอกไม้บาน</u> หมอก หิมะ

3. Barrel Vessel Bowl Dish <u>Fountain</u>
   ถังไม้ ภาชนะ ชามอ่าง ชาม <u>น้ำพุ</u>

4. Thunder Utter Murmur <u>Silence</u> Roar
   ฟ้าร้อง ออกเสียง พูดพึมพำ <u>ความเงียบ</u> ร้องคำราม

5. Blaze Glitter <u>Darken</u> Flash Glow
   ลุกโชติช่วง เบื่นประกาย <u>ทำให้มืด</u> ส่องแสงวาบ แสงลุกแดง

H

1.	**Judgment**	**Nurse**	**Justice**	**Punish**	**Deserve**
	การตัดสิน	การเลี้ยงดู	ความยุติธรรม	ลงโทษ	สมควรได้รับ
2.	**Kindly**	**Friendly**	**Curse**	**Grateful**	**Fortune**
	กรุณา	ฐานเพื่อน	สาปแช่ง	กตัญญู	มีโชคดี
3.	**Palace**	**Castle**	**Barn**	**Ancient**	**Cottage**
	พระราชวัง	ปราสาท	ยุ้งข้าว	โบราณ	กระท่อม
4.	**Arch**	**Rag**	**Brick**	**Doorway**	**Beam**
	ประตูโค้ง	ผ้าขี้ริ้ว	อิฐ	ทางเข้า	ลำแสง
5.	**Merry**	**Cruel**	**Terror**	**Despair**	**Murder**
	ร่าเริง	โหดร้าย	ความตกใจกลัว	ความหมดหวัง	ฆ่า

I

1.	**Flock**	**Folk**	**Crew**	**Group**	**Grand**
	ฝูง,	ผู้คน	พวก	หมู่	ใหญ่โต
2.	**Twinkle**	**Sink**	**Blaze**	**Flame**	**Glory**
	ส่องแสงระยิบ	จม	ลุกโชติช่วง	เปลวไฟ	ความสว่างจ้า
3.	**Row**	**Sewing**	**Nod**	**Still**	**Scatter**
	แถว	การเย็บ	ปม	นิ่ง,หยุด	กระจัดกระจาย
4.	**Curl**	**Bend**	**Straight**	**Encircle**	**Arch**
	ลอน	โค้ง	ตรง	ล้อมวง	ประตูโค้ง

5. **Pasture** **Carriage** **Meadow** **Sheep-pen** **Cattle**
ทุ่งเลี้ยงสัตว์ รถ ทุ่งหญ้า คอกแกะ วัวควาย

J

1. **Harbour** **Port** **Beach** **Tree** **Bay**
ท่า ท่าเรือ หาดทราย ต้นไม้ อ่าว

2. **Peculiar** **Wonderful** **Strange** **Odd** **Familiar**
แปลกประหลาด น่าอัศจรรย์ แปลกหน้า วัตถุแปลก คุ้นเคย

3. **Damage** **Repair** **Polish** **Straighten** **Improve**
ผุพัง ซ่อมแซม ขัดถู ทำให้ตรง ทำให้ดีขึ้น

4. **Throat** **Thumb** **Knee** **Candle** **Waist**
คอหอย หัวแม่มือ หัวเข่า เทียนไข เอว

5. **Crop** **Wintry** **Harvest** **Hay** **Autumn**
พืช แห่งฤดูหนาว การเก็บเกี่ยว หญ้าแห้ง ฤดูใบไม้ร่วง

K

1. **Host** **Inn** **Hotel** **Weapon** **Guest**
ผู้รับรอง โรงแรม โรงแรม อาวุธ แขก(ผู้มาหา)

2.	**Fasten**	**Bind**	**Freedom**	**Trap**	**Clasp**
	ทำให้แน่น	ผูก	อิสระภาพ	กับดัก	กำแน่น
3.	**Retire**	**Bold**	**Courage**	**Accomplish**	**Perform**
	ถอนออก	กล้า	กล้าหาญ	ทำให้สำเร็จ	กระทำ
4.	**Advise**	**Assist**	**Friendly**	**Cheer**	**Prevent**
	แนะนำ	ช่วยเหลือ	ฐานเพื่อน	ความยินดี	ป้องกัน
5.	**Title**	**Rude**	**Royal**	**Throne**	**Sir**
	ตำแหน่ง	หยาบคาย	เกี่ยวกับกษัตริย์	บัลลังก์	เซอร์

L

1.	**Cousin**	**Goat**	**Camel**	**Deer**	**Kid**
	ลูกพี่ลูกน้อง	แพะ	อูฐ	กวาง	ลูกแกะ
2.	**Sorry**	**Serious**	**Contented**	**Painful**	**Risky**
	เสียใจ	เคร่งเครียด	พอใจ	เจ็บปวด	ล่อแหลมต่ออันตราย
3.	**Fine**	**Tiny**	**Pin**	**Dwarf**	**Huge**
	บาง	เล็กมาก	เข็มหมุด	คนแคระ	มหึมา
4.	**Toil**	**Weight**	**Drag**	**Light**	**Weary**
	งานหนัก	น้ำหนัก	ลาก	เบา	เหนื่อยอ่อน
5.	**Lock**	**Chain**	**String**	**Bolt**	**Loosen**
	ใส่กุญแจ	ล่ามด้วยโซ่	ผูกด้วยเชือก	ลงกลอน	คลายออก

M

1.	**Bark**	**Hush**	**Howl**	**Moan**	**Sigh**
	เห่า	เงียบ	หอน	คราง	ถอนหายใจ
2.	**Human**	**Divine**	**Holy**	**Angel**	**God**
	แห่งมนุษย์	แห่งพระเป็นเจ้า	ศักดิ์สิทธิ์	เทวทูต	พระเจ้า
3.	**Declare**	**Exclaim**	**Float**	**Assure**	**Consent**
	ประกาศ	อุทาน	ลอย	ทำให้แน่ใจ	ยินยอม
4.	**Burst**	**Damage**	**Kick**	**Wreck**	**Vessel**
	ระเบิด	ผุพัง	เตะ	อับปาง	เรือ
5.	**Peep**	**Peer**	**Gaze**	**Conceal**	**Recgonize**
	แอบมองดู	ชะเง้อมอง	จ้องดู	ซ่อน	จำได้

N

1.	**Bare**	**Skirt**	**Fur**	**Wool**	**Veil**
	ว่างเปล่า	กระโปรง	ขนสัตว์	ขนแกะ	ผ้าคลุมหน้า
2.	**Cheek**	**Forehead**	**Sense**	**Limb**	**Nail**
	แก้ม	หน้าผาก	ความรู้สึก	แขนขา	ตะปู
3.	**Disease**	**A boil**	**To faint**	**Health**	**Funeral**
	เชื้อโรค	ฝี	เป็นลม	สุขภาพ	การฝังศพ
4.	**Foul**	**Gay**	**Corrupt**	**Base**	**Dreadful**
	สกปรก	สนุกสนาน	เลว,ชั่ว	ที่ตั้ง,ที่มั่น	น่ากลัว

5.	**Exclaim**	**Beg**	**Fade**	**Mention**	**Consent**
	อุทาน	ขอร้อง	จางลง	กล่าวถึง	ยินยอม

O

1.	**Uttermost**	**Least**	**Greatest**	**Very**	**Most**
	อย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	ใหญ่ที่สุด	มาก	มากที่สุด
2.	**Agree**	**Brothers**	**Alike**	**Same**	**Different**
	ตกลง	พี่ชาย,น้องชาย	เหมือนกัน	เหมือน	แตกต่าง
3.	**All**	**Altogether**	**None**	**Entirely**	**Completely**
	ทั้งหมด	รวมกัน	ไม่มีเลย	โดยสิ้นเชิง	อย่างบริบูรณ์
4.	**Whither?**	**Whoever?**	**Where?**	**Why?**	**Who?**
	ทางไหน ?	ใคร ๆ ก็ตาม	ที่ไหน ?	ทำไม ?	ใคร ?
5.	**4**	**8**	**20**	**16**	**22**

จับคู่

คำอธิบาย – ขีดเส้นใต้คำซึ่งจะทำให้เป็นคู่ที่ชอง :–

ดำ, ขาว: เลว { เหลือง / เทา / ดี } ดำ, ขาว : เลว, ดี

สุนัข, เห่า: คน { ดราง / คำพูด / หอน } สุนัข, เห่า : คน, คำพูด

จงพยายามทำอีกตัวอย่างหนึ่ง :-

นายทหาร,ทหาร,ครู { นักเรียน / หนังสือ / กองทัพ }

(คู่กับครูในคือ นักเรียน)

P

1. **Pen Write : Spoon :** { **Play** (เล่น) / **Hit** (ตี) / **Eat** (รับประทาน) }
   ปากกา เขียน : ช้อน

2. **Park Palace : Garden :** { **Cottage** (กระท่อม) / **Blossoms** (ดอกไม้บาน) / **Road** (ถนน) }
   อุทยาน พระราชวัง : สวน

3. **Love Hate : Forgive :** { **Forget** (ลืม) / **Admire** (ชมเชย) / **Punish** (ทำโทษ) }
   รัก เกลียด : ยกโทษ :

4. **Steady Excited : Calm :** { **Naked** (เปลือยกาย) / **Angry** (โกรธ) / **Tender** (อ่อนโยน) }
   มั่นคง ตื่นเต้น : เงียบสงบ

5. **Fetch Remove : Call :** { **Welcome** (ต้อนรับ) / **Friend** (เพื่อน) / **Send away** (ไล่ออกไป) }
   นำมา ย้ายไป : เรียก

Q

1. **Wash White** : **Bathe**
   ซักฟอก ขาว : อาบน้ำ

   Body (ร่างกาย)
   Clean (สอาด)
   Dirty (สกปรก)

2. **Some None** : **Somebody**
   บางอัน ไม่มีเลย : บางคนา

   Anyone (ใคร ๆ)
   No one (ไม่มีใคร)
   Nobody (ไม่มีผู้ใด)

3. **Maiden Wife** : **Boy**
   หญิงสาว ภรรยา : เด็กชาย

   Husband (สามี)
   Children (เด็ก ๆ)
   Home (บ้าน)

4. **Possible Impossible**: **Able**
   เป็นไปได้ เป็นไปไม่ได้ : สามารถ

   Keen (คม,แหลม)
   Unable (ไม่สามารถ)
   Eager (กระหาย)

5. **Horns Heel** : **First**
   เขาสัตว์ ส่นเท้า : ที่หนึ่ง

   Cow (วัว)
   Sheep (แกะ)
   Final (ที่สุด)

R

1. **Witch Wizard** : **Queen**
   แม่มด พ่อมด : ราชินี

   Crown (มงกุฎ)
   Palace (พระราชวัง)
   King (พระเจ้าแผ่นดิน)

2. **Drill Soldiers** : **Teach**
   ฝึกฝน ทหาร : สอน

   Behave (ประพฤติ)
   Pupils (นักเรียน)
   Fulfil (ทำให้สำเร็จ)

3. **Welcome Farewell : Birth**
ต้อนรับ การอำลา : เกิด

- **Baby** (ทารก)
- **Anxious** (กระวนกระวาย)
- **Funeral** (การฝังศพ)

4. **Support Drop : Float**
ค้ำจุน หยด : ลอย

- **Sink** (จม)
- **Water** (น้ำ)
- **Ship** (เรือ)

5. **Yes no : Accept**
ใช่ ไม่ใช่ : ยอมรับ

- **Abide** (รอคอย)
- **Rejoice** (ยินดี)
- **Refuse** (ปฏิเสธ)

S

1. **America American : Holland**
อเมริกา อเมริกัน : ฮอลแลนด์

- **Roman** (ชาวโรมัน)
- **Dutch** (ชาวฮอลันดา)
- **Scotch** (ชาวสก๊อต)

2. **King Pardon : Parent**
กษัตริย์ ยกโทษให้ : บิดามารดา

- **Scold** (ดุว่า)
- **Beat** (ตี)
- **Forgive** (ให้อภัย)

3. **Claim Beg : Demand**
เรียกร้องสิทธิ์ ร้องขอ: ต้องการ

- **Ask** (ขอร้อง)
- **Shelter** (ที่กำบัง)
- **Hope** (หวัง)

4. **Praise Blame : Bless**
สรรเสริญ ติเตียน : ให้พร

- **Lean** (พิง)
- **Curse** (สาป, แช่งด่า)
- **Sacrifice** (พิธีบวงสรวง)

5. **Strange Familiar: Foreign**
แปลกหน้า คุ้นเคย : ต่างประเทศ

- **Bystanding** (ยืนอยู่ใกล้)
- **Invited** (เชื้อเชิญ)
- **Native** (คนพื้นเมือง)

T

1. **Real Imagined : Actual** { **paid** (จ่าย) / **In fact** (โดยความจริง) / **Supposed** (สมมติ)
   จริง นึกคิด : ที่เป็นจริง

2. **Main road Lane : Capital** { **Village** (หมู่บ้าน) / **King** (พระเจ้าแผ่นดิน) / **Elect** (เลือก)
   ถนนใหญ่ ตรอก : เมืองหลวง

3. **Cause Effect : Heat** { **Melt** (ละลาย) / **Snow** (หิมะ) / **Winter** (ฤดูหนาว)
   เหตุ ผล : ความร้อน

4. **Appear Vanish : Present** { **Movement** (การเคลื่อนไหว) / **Absent** (ไม่อยู่) / **Encamp** (ตั้งค่าย)
   ปรากฏ หายไป : อยู่

5. **Sheet Bed : Snow** { **meadow** (ทุ่งหญ้า) / **White** (ขาว) / **Melt** (ละลาย)
   ผ้าปูที่นอน เตียงนอน : หิมะ

U

1. **Stiff Bending : Determined** { **Straight** (ตรง) / **Uncertain** (ไม่แน่นอน) / **Hard** (แข็ง,ยาก)
   แข็งกระด้าง โค้งงอ : ตกลงใจแน่นอน

2. **Blade Keen : Needle** { **Clothes** (เสื้อผ้า) / **Diamond** (เพชร) / **Sharp** (แหลม)
   ใบมีด แหลมคม : เข็มเย็บผ้า

3. **An orange Yellow : A rose** { **Green** (เขียว) / **Red** (แดง) / **Leaf** (ใบไม้)
   ส้ม สีเหลือง : ดอกกุหลาบ

4. Ball **Ninepins** : **Storm**
ลูกบอลล์ กีฬาทอยไม้ : พายุ

- **Trees** (ต้นไม้)
- **Rain** (ฝน)
- **Roar** (ครวญคราง)

5. Guess **Proof** : **Imagine**
เดา,ทาย พิศูจน์ : นึกคิด

- **Wonder** (ประหลาดใจ)
- **Enquire** (ถาม)
- **Know** (ทราบ)

V

1. Safe **Risky** : **Urge**
ปลอดภัย ล่อแหลมต่ออันตราย : กระตุ้น

- **Concern** (เกี่ยวข้อง)
- **Warn** (เตือน)
- **Push** (ผลักไส)

2. Slow **Swift** : **Creep**
ช้า รวดเร็ว : เลื้อย,คลาน

- **Approach** (เข้าใกล้)
- **Accident** (อุบัทวเหตุ)
- **Dash** (รีบเร่ง)

3. Childhood **Manhood**: **Seed**
วัยเด็ก วัยผู้ใหญ่ : เมล็ดพืช

- **Harvest** (เก็บเกี่ยว)
- **Earth** (ดิน)
- **Meadow** (ทุ่งหญ้า)

4. To own **To hire** : **Home**
เป็นเจ้าของ เช่า : บ้าน

- **Cottage** (กระท่อม)
- **Mother** (มารดา)
- **Hotel** (โรงแรม)

5. Englishman **Ship** : **Arab**
คนอังกฤษ เรือ : ชาวอาหรับ

- **Camel** (อูฐ)
- **Desert** (ทะเลทราย)
- **Tent** (กระโจม)

W

1. **Upper Underneath: Frequent** { **Top** (ยอด) / **Conceal** (ซ่อน,บีดบัง) / **Scarce** (หายาก) }
   เบื้องบน เบื้องล่าง : เกิดขึ้นเสมอ

2. **Debt Payment : Chains** { **Loosen** (คลายออก) / **Prison** (คุก) / **Owe** (เป็นหนี้) }
   หนี้สิน การใช้เงิน : ล่ามโซ่ไว้

3. **Pause Action : Sleep** { **Life** (ชีวิต) / **Night** (กลางคืน) / **Bed** (เตียงนอน) }
   หยุดชั่วขณะ การแสดง : นอน

4. **Saddle Leather : Bread** { **Bake** (ปิ้ง) / **Eat** (รับประทาน) / **Flour** (แป้ง) }
   อานม้า หนังสัตว์ : ขนมปัง

5. **Action Description : Scene** { **Picture** (รูปภาพ) / **Beautiful** (สวยงาม) / **Country** (ประเทศ) }
   การแสดง พรรณนา ; ฉาก,องค์

บทฝึกหัดสนทนาภาษาอังกฤษ

Teacher – Now, boys, let us have a little talk about some of the things you use in class. What is this ?

ครู – นักเรียนทั้งหลาย ทีนเรามาพูดกันถึงเรื่องเครื่องใช้ที่เธอจะต้องใช้ในห้องเรียนกันสักเล็กน้อย นี่คืออะไร ?

Sant – That is a slate.

สันต์ – นั่นคือกระดานชนวนครับ.

Teacher – What do you use slates for ?

ครู – เธอใช้กระดานชนวนทำอะไร ?

Siri – For doing sums, and writing.

สิริ – สำหรับคิดเลข และเขียนหนังสือครับ.

Teacher – Why are slates better than paper for doing sums ?

ครู – ทำไมกระดานชนวนจึงดีกว่ากระดาษในการใช้บวกเลข ?

Som – Because you can rub the sums out when they are finished, and use the slate again and again.

สม – เพราะคุณครูอาจลบจำนวนเลขออกได้เมื่อทำเป็นผลสำเร็จแล้ว, และยังใช้กระดานชนวนได้อีกเรื่อย ๆ.

Teacher – What is this–and this ?

ครู – นี่คืออะไร– แล้วกนี่ละ ?

Saeng – A pencil, and a pen.

แสง – ดินสอ, และปากกาครับ.

Teacher – And this ?

ครู – แล้วนี่ละ ?

Suan – An inkpot, full of ink.

สวน – กะปุกหมึกครับ, มีหมึกเต็มทีเดียว.

Teacher – Is it better to write with pen and ink, or with pencil ?

ครู – เขียนด้วยปากกาและหมึกดี หรือว่าเขียนด้วยดินสอดี ?

Swai – Anything written in ink lasts longer than what's written in pencil.

ไสว – สิ่งที่เขียนด้วยหมึกทนได้นานกว่าสิ่งที่เขียนด้วยดินสอครับ.

Teacher – Why ?

ครู – เพราะเหตุใด ?

Swai – Because pencil marks can be easily rubbed out.

แสวง – เพราะว่าสิ่งที่เขียนด้วยดินสออาจลบออกได้ง่าย.

Teacher – Then why do we use pencils ?

ครู – แล้วทำไมเราจึงใช้ดินสอเล่า ?

Sant – For drawing, and writing rough notes in class.

สันต์ – ใช้สำหรับวาดรูป และเขียนบรรทัดเคร่า ๆ ในห้องเรียน.

Teacher – What have I got in my hand ?

ครู – ฉันมีอะไรอยู่ในมือของฉันนี่ ?

Som – A penknife, for sharpening our pencils.

สม – มีดเหลาดินสอ, สำหรับเหลาดินสอของเรา.

Teacher – Then why is it called a penknife.

ครู – ทำไมจึงเรียกมันว่ามีดเหลาดินสอล่ะ ?

Som – I don't know.

สม – ผมไม่ทราบครับ.

Teacher – Because, before steel pen-nibs were made, pens used to be made of goose-feathers, called quill-pens; and a small knife was used to cut the stem of the feather into the right shape.

ครู – เพราะว่า–ก่อนที่จะมีการทำปลายปากกาเป็นเหล็กกล้า, ปากกาเขียนหนังสือใช้ทำด้วยขนห่าน เรียกกันว่าปากกาขนนก, ต้องใช้มีดเล็ก ๆ สำหรับคอยเหลาโคนขนนกให้แหลมอยู่เสมอ.

Swai – As we cut the reed–pen we use for writing Urdu and Hindi ?

ไสว – เราเหลาปากกาทำด้วยต้นอ้อที่เราใช้มันเขียนภาษาเออร์ดูและภาษาฮินดูใช่ไหมครับ ?

Teacher – Just like that.

ครู – เหมือน ๆ กันน่ะแหละ.

Teacher – Now we've talked about your pens and pencils and slates. By the way, what are your slates made of ?

ครู – เราได้พูดกันถึงเรื่องปากกา, ดินสอ และกระดานชนวนกันมาแล้ว ทีนี้, เธอรู้ไหมว่ากระดานชนวนของเธอทำด้วยอะไร ?

Swaeng – Of slate.

แสวง – ทำด้วยหินชนวนครับ.

Teacher – And what is slate ?

ครู – ก็หินชนวนคืออะไรล่ะ ?

Suan – A kind of stone.

สวน – เป็นหินชนิดหนึ่งครับ.

Teacher – Yes; a stone that easily splits into thin flat layers, which are smoothed and polished. Do you know what slates are also used for in England ?

ครู – ถูกแล้ว, เป็นหินชนิดที่ตัดเป็นแผ่นบาง ๆ ได้ง่าย ซึ่งสามารถขัดให้เรียบและเป็นมันได้ เธอรู้ไหมว่าหินชนวนในประเทศอังกฤษเขาเอาไปใช้ทำอะไรกัน ?

Siri – No, Sir.

สิริ – ไม่ทราบครับ.

Teacher – For roofing houses. The roof of a house in England, which is a rainy country, is sloping and covered with slates. Now what is this ?

ครู – สำหรับใช้มุงหลังคา. หลังคาบ้านในประเทศอังกฤษ ซึ่งเป็นประเทศที่มีฝนตกชุกประเทศหนึ่ง มีหลังคาลาดเทและใช้มุงด้วยหินชนวน. แล้วนี่อะไรล่ะ ?

Som – A book.

สม – หนังสือครับ.

Teacher – Yes, a printed book, from which you learn your lessons. And what sort of book is this ?

ครู – ใช่, หนังสือที่พิมพ์เสร็จแล้วเล่มหนึ่ง ซึ่งเธอใช้เรียน. แล้วนี่เป็นหนังสือชนิดใดล่ะ ?

Saeng – An exercise-book, to write our lessons in.

แสง – สมุดเขียนแบบฝึกหัดครับ สำหรับเขียนบทเรียนของเราลงไปครับ.

Teacher – How do you bring your books and pencils and other things to school ?

ครู – เธอนำหนังสือ ดินสอดำและสิ่งต่าง ๆ ไปโรงเรียนได้อย่างไร ?

Swai – In our school-bags.

ไสว – ใส่กระเป๋าถือไปโรงเรียนขอรับ.

Teacher – What are they made of ?

ครู – มันทำด้วยอะไร ?

Swaeng – Mine is made of canvas.

แสวง – ของผมทำด้วยผ้าใบขอรับ.

Suan – And mine is leather.

สวน – และของผมทำด้วยหนังขอรับ.

Teacher – Where do you keep your things in school ?

ครู – เธอเก็บสิ่งของ ๆ เธอไว้ที่ไหนในโรงเรียน.

Siri – In our desks.

สิริ – เก็บไว้ในโต๊ะเขียนหนังสือของเราครับ.

Teacher – And what is a desk like ?

ครู – โต๊ะรูปร่างเป็นอย่างไร ?

Siri – It is a chair and a table joined together.

สิริ – เป็นเก้าอี้กับโต๊ะอย่างละตัวต่อกันขอรับ.

Teacher – Has it just a simple table ?

ครู – เป็นโต๊ะธรรมดาใช่ไหม ?

Som – No; the table is really a box with a lid.

สม – ไม่ใช่ครับ, โต๊ะต่อเป็นหีบมีฝาปิด.

Teacher – How can you keep your things safe in your desk ?

ครู – เธอเก็บสิ่งของ ๆ เธอไว้ในโต๊ะได้อย่างปลอดภัยอย่างไรล่ะ ?

Saeng – We have keys, and can lock the desks up.

แสง – เรามีกุญแจใส่โต๊ะของเราไว้ด้วย.

Teacher – What is "furniture"?

ครู – "เฟอร์นิเจอร์" คืออะไร ?

Saeng – Chairs and tables—and things like that in a house.

แสง – เก้าอี้และโต๊ะ–รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ในบ้านของรับ.

Teacher – Well, look round this classroom and tell me what things are in it.

ครู – ถ้าอย่างนั้น ลองมองดูรอบ ๆ ห้องเรียนนี้แล้วบอกฉันซิว่ามีอะไรอยู่บ้าง ?

Saeng – There are benches.

แสง – มีเก้าอี้ยาวสำหรับนั่งหลายตัว.

Suan – And desks.

สวน – และโต๊ะเขียนหนังสือหลายโต๊ะ.

Siri – And a table.

สิริ – และมีโต๊ะตัวหนึ่ง.

Som – And a chair.

สม – กับเก้าอี้ตัวหนึ่ง.

Teacher – Yes, and you might count the clock, there, on the wall.

ครู – ใช่แล้ว, เธอควรจะนับรวมทั้งนาฬิกาด้วย, โน่น-บนกำแพงนั้นไงล่ะ.

Swaeng – And there are some stools, too.

แสวง – แล้วมม้านั่งหลายตัวด้วย.

Teacher – Yes. Now what are the benches and chairs for ?

ครู – ถูกละ. ทนเก้าอยาวกับเก้าอี้ สำหรับทำอะไร ?

Swai – For sitting on.

ไสว – สำหรับนั่งซอรับ.

Teacher – What is the difference between chairs and stools ?

ครู – เก้าอกับม้านั่งต่างกันอย่างไร ?

Saeng – Chairs have backs, but stools have no backs.

แสง – เก้าอมพนัก, แต่ม้านั่งไม่มพนัก.

Teacher – Which would you rather have to sit on?

ครู – เธอจะนั่งอย่างไหน?

Siri – Chairs; because our backs get tired sitting on stools.

สิริ – เก้าอี้ครับ, เพราะว่าเรานั่งม้านั่งเมื่อยหลัง.

Som – But desks are the best, because they have backs to lean against and tables to write on.

สม – แต่โต๊ะเขียนหนังสือเบ็นดทสุด เพราะมันมีพนัก สำหรับพิงและมีโต๊ะสำหรับเขียนหนังสือ.

Teacher – What are all these things made of?

ครู – ส่งเหล่านทำด้วยอะไร?

Swaeng – Of wood.

แสวง – ทำด้วยไม้ครับ.

Teacher – What is the workman called who makes these things of wood?

ครู – คนทำงานที่สร้างสิ่งเหล่านด้วยไม้เขาเรียกว่าอะไร?

Swai – A carpenter.

ไสว – เขาเรียกช่างไม้ครับ.

Teacher – These chairs are all made of wood. Are all chairs the same ?

ครู – เก้าอี้เหล่านี้สร้างด้วยไม้ทั้งสิ้น. เก้าอี้ทั้งหมดเหมือนกันหรือ ?

Saeng – Some chaire have cane seats, and easy chairs have cushions.

แสง – เก้าอี้บางตัวมีที่นั่งเป็นช่อง ๆ และเก้าอี้เท้าแขนต้องมีเบาะนวม.

Teacher – Yes, I think that is enough about the furniture.

ครู – ถูกแล้ว ฉันคิดว่าเรื่องเครื่องเฟอร์นิเจอร์เห็นจะพอกันเสียที.

Teacher – Now. look at the walls of the classroom, and tell me what is on them ?

ครู – เอ้า, ขอให้ดูที่ผนังห้องเรียน, แล้วบอกฉันซิว่ามีอะไรอยู่บ้าง ?

Saeng – There are maps and pictures hanging on the walls.

แสง – มีแผนที่ และมีรูปภาพแขวนอยู่บนฝาผนังห้อง.

Teacher – What is a map ?

ครู – แผนที่คืออะไร ?

Suan – A picture of a country.

สวน – เป็นภาพของประเทศแห่งหนึ่ง.

Teacher – Not exactly a picture, is it ?

ครู – ไม่แน่ว่าจะเป็นรูปภาพใช่ไหม ?

Siri – It's a sort of a plan.

สิริ – มันเป็นแผนผังชนิดหนึ่งครับ.

Teacher – That is better. What does the map of Thailand show us ?

ครู – ดีมาก. แผนที่ประเทศไทยแสดงให้เรารู้อะไรบ้าง ?

Som – The shape of Thailand.

สม – รูปร่างของประเทศไทย.

Teacher – What is the size of our classroom ?

ครู – ห้องเรียนของเราขนาดไหน ?

Saeng – I don't know, Sir.

แสง – ผมไม่ทราบครับ.

Teacher – Let us measure it.

ครู – เราลองวัดมันดูซิ.

Suan – How can we do that ?

สวน – เราจะทำได้อย่างไรครับ ?

Teacher – We can do it roughly by pacing. One pace of a man walking is about a yard long. What is a yard ?

ครู – เราใช้วิธีหยาบ ๆ โดยการก้าวเท้าก็ได้ ผู้ชายก้าวเท้าไปก้าวหนึ่งเป็นระยะยาวประมาณหนึ่งหลา. หลาหนึ่งมีเท่าไร ?

Som – Three feet.

สม – สามฟีตครับ.

Teacher – Now I will walk from one end of the room to the other, while you count the number of paces. One.... two.... three.... How many ?

ครู – ทีนี้ฉันจะเดินจากด้านหนึ่งของห้องไปยังอีกด้านหนึ่ง, เธอคอยนับจำนวนก้าวเท้าไว้นะ หนึ่ง.... สอง....สาม....ได้เท่าไร ?

Siri – Seven paces, Sir.

สิริ – เจ็ดก้าวขอรับ.

Teacher – That is about seven yards. How many feet ?

ครู – นั่นประมาณเจ็ดหลา. เป็นกี่ฟุตล่ะ ?

Swaeng – Twenty-one feet.

แสวง – ยี่สิบเอ็ดฟุตครับ.

Teacher – Now I will walk across the room in the same way.... How many paces ?

ครู – ทีนี้ฉันจะเดินผ่านตามขวางของห้องโดยวิธีเดียวกัน....กี่ก้าวล่ะ ?

Swai – About five and a half.

ไสว – ประมาณ 5 ก้าวครึ่งครับ.

Teacher – How many feet would that be ?

ครู – คิดเป็นกี่ฟุตล่ะ ?

Swai – About sixteen and a half.

ไสว – ประมาณ 16 พีตครึ่งครับ.

Teacher – Say, sixteen. Now that is only a rough way of measuring; but I have a measuring tape here, and we will now do it properly. Suan, you hold this end of the tape on the floor close against this wall; and you, Saeng, unwind the tape till you reach the opposite wall.

ครู – ตีเสียว่า 16 พีต. นี่เป็นวิธีวัดอย่างเคร่า ๆ แต่ฉันกลัวผ้าเทปวัดเนื้อหยุ่นเหมือนกัน ทีนี้เราจะวัดกันจริง ๆ ละ สวน เธอจับปลายเทปข้างนี้แนบลงกับพื้นให้ติดผนังด้านนี้ แล้วก็เธอ แสง, คลี่เทปไปจนกระทั่งถึงผนังด้านตรงกันข้าม.

Saeng – It measures twenty feet.

แสง – วัดได้ยี่สิบพีตครับ.

Teacher – Now do the same across the room, to get the breadth. How much is it ?

ครู – ท่านทำแบบเดียวกันตามขวางห้องอีกด้านหนึ่งเพื่อหาความกว้าง วัดได้เท่าไร ?

Saeng – Fifteen feet.

แสง – 15 ฟีตครับ.

Teacher – You see my paces were a little too short. The room is twenty feet by fifteen.

ครู – เธอเห็นไหม ช่วงเท้าของฉันสั้นไปหน่อย ห้องกว้าง 20×15 ฟีต.

Som – How high is the ceiling ?

สม – เพดานสูงเท่าใด ?

Teacher – I should think about fifteen feet.

ครู – ฉันคิดว่าประมาณ 15 ฟีต.

แบบเรียน

COMPREHENSION

สำหรับชั้นเตรียมอุดมปีที่ 1 และผึกหัดครู ป. กศ.

โดย อาจารย์เลิศ เกษรคำ *C.E.L.M.*, ป.ม.
อาจารย์วรพงษ์ สายสุวรรณ อ.บ., ป.ม.

มีคำแนะนำวิธีตอบคำถามแบบต่าง ๆ โดยละเอียด
และวิธีสอน วิธีเรียน บรรจุเรือง 34 เรือง
ตั้งแต่เรืองง่ายไปจนถึงเรืองค่อนข้างยาก
แต่ละเรืองมีคำถามโดยละเอียด

จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแบบเรียนโดยเฉพาะ
มีความประณีตในการวางรูปเล่ม และการจัดตัวอักษรในการพิมพ์

ยิ่งกว่านั้น

เพื่อให้หนังสือนี้สามารถใช้เป็นแบบเรียนได้สะดวก
จึงจัดเย็บเล่มโดยใช้เครื่องจักรแบบต่างประเทศ

ราคาเพียงเล่มละ 9 บาท

ร้านค้าผู้ประสงค์จะรับไปจำหน่าย ติดต่อได้ที่

ร.พ. วัฒนาพานิช

216–218–220 ถนนบำรุงเมือง สำราญราษฎร์ พระนคร
โทร. 27225

สมุดแห่งชาติ
- 3 ก.ย. 2502
งานศิลปกรณ์

คู่มือ นร. เตรียมอุดม มีจำหน่ายแล้ว

ENGLISH HANDBOOK _____ 15 บาท

BETTER ENGLISH _____ 15 บาท

โดย อาจารย์เลิศ เกษรคำ **C.E.L.M.**, ป.ม.
อาจารย์วรพงษ์ สายสุวรรณ อ.บ., ป.ม.

ไทย ฉบับสอบไล่ _____ 15 บาท

ของ อาจารย์เสนีย วลาวรรณ อ.บ., ค.บ.

แบบเรียนกราฟ เตรียมอุดม และ ป.กศ. 7.50 บาท

[ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 3]

โดย อาจารย์เลิศ เกษรคำ **C.E.L.M.**, ป.ม.
อาจารย์ รร. นายร้อย จปร.

หนังสือซึ่งจะออกจำหน่ายในเร็วๆ นี้

STANDARD EXPRESSION สำหรับเตรียมอุดม

โดย อาจารย์เลิศ เกษรคำ **C.E.L.M.**, ป.ม.
อาจารย์ภิญโญ สาธร อ,บ., ป.ม., ค.บ.
อาจารย์ภาษาอังกฤษ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย

FURTHER COMPREHENSION เตรียมอุดมปีที่ 2

โดย อาจารย์เลิศ เกษรคำ **C.E.L.M.**, ป.ม.
อาจารย์วรพงษ์ สายสุวรรณ อ.บ., ป.ม.

สั่งซื้อได้ที่ รพ. วัฒนาพานิช

216-218-220 ถนนบำรุงเมือง ตอนสำราญราษฎร์ พระนคร

โทร. 27225 และตามร้านจำหน่ายหนังสือทั่วไป